

ሰብሐት ገብረ እግዚአብሔር

ቶካዮ

አንድ
ዐረፊ

ክፍል አንድ ከውብ ሰማይ በታች

አንድ

ባህራም
ከሩቅ

ይሄ ሁሉ የሆነውና የተደረገው ኢክስ ውስጥ ነበር

ኢክስ (ኢክስ-አን-ፕሮቫንስ) በፈረንሳይ ደቡብ ከማርሰይ አጠገብ የምትገኝ ትንሽ የዩኒቨርሲቲ ከተማ ናት፤ ህዝቧ ግማሽ በግማሽ ተማሪ ነው።

የኢክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ ብሩህ ሰማያዊ ነው፤ አንዳንድ ጊዜ ውሀ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ላይ እንደ ልጃገረዶቹ ጉንጭ ይቀላል።

የኢክስ አየር ጠባይ የተመሰገነ በመሆኑ፤ ሀብታም በሽተኞችና ሽማግሌዎች በሀኪም ምክር ወደ ኢክስ መጥተው ይኖራሉ። ስለዚህ «ከር ሚራቦ» የተባለው የኢክስ ዋና ጎዳና ላይ ሽማግሌዎች፤

እርጊቶችና ባለሻኛዎች - እግራቸው ረገጥኛም ቀጫጫን የሆነ፤ የተነፋ ደረታቸው ውስጥ እንገታቸው የተቀበረ ባለሻኛ ሰዎች - በቀስተኛ እርምጃቸው ሲዘዋወሩ ይታዩበታል። ባቡር መንገድ ጻር የተደረደሩት እግድም ወምበሮች ላይ የእርጊትና የሽማግሌ መለት ቁጭ ብሎ ሹራብ እየሰራ ወይም ጋዜጣ እያነበበ ፀሀይ ይሞቃል፤ ወይም ዝም ብሎ ባዶ ብርጭቆ መሳይ ፈዛዛ አይኑን አተኩሮ (ምን ያይ ይሆን?) ከንፈሩን ያለማቋረጥ ያንቀሳቅሳል (ምን ይል ይሆን?)

በጣም ይቀፋሉ የፈረንጅ ሽማግሌዎችና እርጊቶች። ጨምዳዳ ቆዳቸው የተሰነጣጠቀ ደረቅ ሰም ይመስላል። ቀጥቃጣዎች። ዝምተኛዎች። እገጫቸው ተገንጥሎ ወደታች የወደቀ፤ ከንፈራቸው የተንጠለጠለ፤ ጥርሳቸው የፈራረሰ ሽማግሌዎች። ጥርሳቸው አልቆ አፋቸው ወደ ውስጥ የጎደጎደ ሂማም እርጊቶች። የመኖር ጊዜያቸው አልፎ፤ የሞት ጊዜያቸውን ዘመናዊ ህክምና ከልክሏቸው፤ ታችኛ ከንፈራቸውን እንደ ጡጦ እየጠቡ ሞትን ሲጠብቁ ማውሉ የሀይወት እናዎች። ዝምተኛዎች። ለአይን ብቻ ሳይሆን ላፍንጫም ይቀፋሉ። የልዩ ልዩ መድሀኒት፤ የእርጅና፤ የሞት ሽታ ሳይቀበር መግማት የጀመረ ስጋ

ደሞ መብዛታቸው! ከተማሪው እኩል ሳይሆኑ ይቀራሉ? ማታ መቸስ ፀሀይዋ ሙቀቷን ይዛ ስትሄድ ወደየአልጋቸው ይከተታሉ። ቀን ግን የትም ይገኛሉ፤ ኤክስን ይወሯታል። ኩር ሚሪብ ግዛታቸው ነው፤ ዩኒቨርሲቲው አጠገብ ያለው መናፈሻ ቤተ መንግስታቸው ነው፤ ካፌዎቹ ቅኝ ሀገራቸው ናቸው። ቀን ሲኒማ የገባህ 'ንደሆነ፤ በጭለማው ሳይታወቅህ፤ ሳይተኛ ከሚያንኩራፋ ሽማግሌ፤ ወይም በየሶስት ሰከንዱ «አክ!» ከምትል እርጊት አጠገብ ትቀመጣለህ...

ደግነቱ ይሄ ታሪክ ስለእርጊቶችና ስለሽማግሌዎች አይደለም። ስለኛ ስለወጣቶቹ ነው፤ ስለባህራም፤ ስለኒኮል፤ ስለሲልቪ፤ ስለሌልሰገድ፤ ስለሌሎችም ወጣቶች... ጥሩ ነው ወጣት መሆን፤ ገንዘብ ባይኖርህም ጤና ይኖርህል፤ መልክ ባይኖርህም እንሳል ይኖርህል፤ እውቀት ባይኖርህም ጉራ ይኖርህል፤ ፍቅር ባይኖርህም ተስፋ ይኖርህል፤ ደስታ ባይኖርህም ንዴት ይኖርህል... መሬትን ቢበዛብህ ሪቮሎሽን ታነሳለህ... መኖር ቢያስጠላህ ወይም ቢያትት...

ጠባቢ ትገድላለህ
መጣት ዝኖሩ

ሰው ባያውቀውም ቅሉ ታሪክ ይኖርዋል፤

የእኩል የበጋ ሙቀት እየከበደን አላሰራ ስለሚለን ከሰለት በገጠን ተኝቼ ስውልና ሌሊት ስሰራ ለማደር ሞክራለሁ። እነዚህ ሌሊት ስራው እምቢ ሲለን፤ ከሆኑል ወጥቼ በእግራ እየወለድን። ደስ ይለኛል በሌሊቱ እኩልን መጦር። ትንሽ ከተማ እና ከሌላ ታላቅ» ናይት ክለብ በቀር) በቀን መጠባባቅን መንገዶች የሚያስፈሩትን ህዝብ በሙሉ ተኝቷል፤ እነዚያ ቀን በየአገራቸው ተከተዋል፤ እኩል-አን-ገርሻንስ ሰላም ነው። ቤቶቹ ሁሉ ብቻ አያሰማሁ ስራመድ፤ ባዶ ከተማ ውስጥ እንዳለሁ ሆኖ ይሰማኛል። አልፎ አልፎ በየአደባባዩ የሚገኙት ሰው ስራሽ ምንጮች ወደ ከከቦቹ በኩል እየዘለሉ ከሌሊቱ ጋር ይገናኙኋል።

አንድ ሌሊት ወደ ስምንት ሰዓት ባይ አንዱን መንገድ ይገባ ስራመድ ቆይቼ ወደ ግራ በኩል ሲታጠፍ፤ ከፊቱ አራት የሚታገሉ ፈረንጆች ድንገት ብቅ አሉ። ብቅ ያልኩትስ እኔ ነበርኩ፤ ግን እነሱ ብቅ ያሉብኝ መሰለኝ። በበጋው ሙቀት ምክንያት አራቱም በሽሚዝ ናቸው፤ ይታገላሉ። በሌሊቱ ፀጥታ ጫማዎቻቸው ከአስፋልቱ ጋር ሲፋተንና ትንፋሻቸው ሲቆራረጥ ይሰማል። ለጊዜው ማን ከማን ጋር ግድሚታገል ለማወቅ አልቻልኩም። ዝም ብዬ ስመለከት፤ ሶስት ገዙፍ ሰዎች አንዱን ደቃቃ ብጤ ገጥመውት ኖሮ፤ ከጥቂት ትግል በጃባ ሁለቱ በቀኝና በግራ በኩል ያዙት። ሶስተኛው ከፊቱ ቆመ። ሁሉም ቁና ቁና ይተነፍሳሉ። ደቃቃው ሰውዬ ይፍጨረጨራል፤ ግን ድምፅ አያሰማም። ለምን ኡ ኡ ጎደማይል ጎደላት

ከፊት የቆመው ገዙፍ አንዴ በጥፊ መታወቅ፤ ዘወር ብሎ አጠ ገባቸው ካለው ገድገዳ ስር አንድ ትንሽ ነገር አንስቶ መጥቶ፤ በዚህ በጨባጭ ነገር የትንሹን ሰውዬ ግምባር ፈተገው። ትንሹ ሰውዬ ተፋብቶ። ገዙፍ በሹክሹክታ እየተሳደበ ወይም እየተራገመ ከሱሪ ሲሆን መሀረብ አውጥቶ ፊቱን ጠረገና ሲያበቃ፤ ደቃቃውን አንድ

ቃሪያ ጥፈ. አላሰው። ጥፈው ጧ ሲል ቀሰቀሰኝ፤ ገና አውን ከመጥጠዬ ነቃው። ዘወር ስል፤ አጠገቤ ለመንገድ መጠገኝ ይሁን ለቤት ማሰሪያ የተከመረ ኮረት እየሁ። በፍጥነት አንድ ሰባት ከባድ ጠጠር አነሳሁና እያንጣጠርኩ ሰምቼ ላይ መወርወር ጀመርኩ (ሰወረውር «የሀበሻ ነገር» የሚል ሀሳብ በሀይል አሳቀኝ) ከት ከት ብዬ እየሳቅኩ የወረወርኳት ድንጋይ (ሶስተኛዋ) በጥፈ ተማቺውን ሰውዬ ደረቱን ደለቀችው፤ አራተኛዋ የአንዱን ትከሻ መቃቸ። ድንጋይና ሳቁ አስደንግጧቸው፤ ትንሹን ሰውዬ ለተቁትና ተፈተለኩ። ለምራቁ ያህል እጅ ውስጥ የቀሩትን ድንጋዮች ወረወርኩባቸው። በድንጋዮቼ ሸኚነት ጥቂት እንደሮው ወደ ቀኝ በኩል ታጠፉ፤ ጠፉ

ሳቁም ድንገት ጠፋ። የፍርሀት ሳቅ ኖሯል። አጠገባችን ምንም ሰማሁ። ገና አውን ሰማሁት! ለካሰ «ፕላስ ዴ ካትር ዶፊን» እተባለው አደባባይ ውስጥ ነን

ትንሹ ሰውዬ ግራ ገብቶት መንገዱ መሀል ቆሞ እኔን ያየኛል። እጄን እያራገፍኩ ወደሱ ሄድኩ። ይህን ያህልም ደቃቃ አይደለም፤ ከኔ ትንሹ ተለቅ ይላል። ደቃቃ የመሰለኝ ጠላቶቼ በጣም ግዙፍ ስለነበሩ መሆን አለበት

«Bon soir» አልኩት (ቦን ሷር)

«Bon soir! አንተ ነህ 'ንዴ? ሀለላሲ ሙት!» አለኝ እየሳቀ

ባህራም ነው። ከዚህ በፊት ከሀበሾቹ ጋር ብዙ ጊዜ አይቼዋለሁ። ገን ያን ጊዜ ያገሬን ልጆች በብዙ ስለማልጠጋቸው፤ ይህን ባህራም ተዋውቄው ወይም አናግራው አላውቅም ነበር

ድምፁ ወፍራም ሆኖ ለጆሮ ደስ ይላል። ፈረንሳይኛው የፈረንሳዮቹ አይደለም፤ መልኩ ገን ትንሹ የደቡብ ፈረንሳዮችን ይመስላል። ፊቱ እንደ ፈረንጅ ነጭ ሳይሆን፤ ዐጉሩ በጣም ጥቁር ነው። «ሀለላሲ ሙት!» ያለኝ ሀበሻ መሆኔን ሰላወቀ ነው። አብሯቸው የሚሄድ ሀበሾች ብዙ ጊዜ «ሀይለስላሴ ይሙት!» ሲሉ ሰምቷል

«ሀበሻ መሆኔን 'ንዴት አወቅክ?» አልኩት

«እረ ስምህንም አውቀዋለሁ። ከነተመሰገን ከነሉልሰገድ ጋር ነው ምውሰው። ከፈረንሳይ ህግ ጋር ስንዳረቅ እንውላለን። ከፍቅ

«በዙ ጊዜ እይቼ ሀለሁ»

«ይሄ ምንድነው?» አልኩት። ግምባሩ ላይ በከሰል «ር» የሚመስል ፊደል በጥቁር ተጭርቦታል። የተሚረበት ዐታ ግምባሩ በጣም ቀልቷል

«እሁን ነው የፃፉብኝ። ቆይ 'ሰቲ» አለና ከጌላ ኪሱ ዐርሳ 'ውጥቶ፤ እዚያ ውስጥ ባለችው ትንሽ መስተዋት ፊቱን እየ። ሳቀ። ከኪሱ መሀረብ አውጥቶ ከሰሉን ከግምባሩ እየጠረገ «ይሄ ፊደል «ር» (ሲ) ነው። ኮሙኒስት ማለት ነው» አለኝ ፈረንሳይኛው ብዙ የሰዋሰው ስህተት አለበት

«ኮሙኒስት ነህ ማለት ነው?» ስለው፤ መሀረቡንና ዐርሳውን መልሶ ኪሱ እየከተተ፤

«ሀላላሴ ሙት! ለራስህ ተመልከት» አለና ወደ ግድግዳው ጠነቆለ። ግራጫው ግድግዳ ላይ በትልቁ (ከሩቅ እንዲታይ) በከሰል የተፃፈ ይነበባል

Vive Ho Chi Minh!

Vive le Peuple Viet-Namien!

A bas l' imperialisme Americain!

Yankee go home!

(ሆ ቺ ሚን ለዘላለም ይኑር!

የቪየትናም ህዝብ ለዘላለም ይኑር!

የአሜሪካ ኢምፔሪያሊዝም ይውደም!

ያንኪ አገርህ ግባ!)

«ይህን ስትዕፍ አግኝተውህ ነው እነዛ ሰዎች ሊደበድቡህ የፈለጉት?»

«ሰዎች አይደሉም። አሜሪካኖች ናቸው» አለኝ

አየሳቅኩ «በል 'ንሂድ ከዚህ ሳይመለሱ» አልኩት

«አትሰጋ። አይመለሱም። ፈሪዎች ናቸው»

ይህን ጊዜ ከበላያችን ከሰስተኛው ፎቅ አንድ መስኮት ተከፈተና፤ ጆሮ 'ሚበሳ የሴት ድምፅ

«Laissez-nous dormir, non?» (እንተኛበት!)

«Pardou, madame, on s'en va» አላት (ይቅርታ አሚህ፤ መሄዳችን ነው)

«Si l' on ne peut pas dormir chez soi, alors...» እያለች እያተረመረመች መስኮቷን ዘጋች («በገዛ ቤታችን ውስጥ መተገገት ካልቻልንም...»)

«አ! እንሂድ ከዚህ» አለኝና ወደ ኩር ማራቦ በኩል መረመደ ጀመርን። በጥሬ የተመታ ፊቱን እያሸ

«ፈረንሳዮችም ጨቅጫቃ ናቸው፤ አሚሪካኖችም ቁል ናቸው። ሰው ማለት የኢትዮጵያ ሰውና የኢራን ሰው ነው!» አለኝ። ቀልደኛ ነው

«የኢራን ሰው ነህ ማለት ነው?» አልኩት
«ነኝ»

«የኡመር ካያም ያገር ልጅ ነህ!»
«ነኝ»

«የሱን ግጥሞች በቃል ታውቃቸዋለህ?»
«ሁሉንም አላውቃቸውም»

«የምታውቀውን በልልኝ 'ሱቲ'። እኔ ያነበብኩት በንግሊዘኛ ተተርጉሞ ነው። እሱ ራሱ የፃፈውን በጆሮዬ መሰማት 'ፈልጋለሁ»

አለልኝ። በጣም ደስ ይላል። ቋንቋው «ሸ» እና «ቸ» ይበዛበታል። ደሞ የሰውየው ደምዕ ወፍራምና ልዝብ ሆኖ፤ ኡመር ካያምን ራሱን የሰማሁት መሰለኝ። ደገምልኝ አልኩት። ደገመልኝ። ሌሎችንም በቃሉ ወጣልኝ

«ከላዲ፣ ከሩሚ፣ ከፈርዶዜ በልልኝ 'ሱቲ' አልኩት
«እነሱንም ታውቃቸዋለህ?» አለኝ

«የለም፤ ሰማቸውን ብቻ ነው። ባገራችሁ ከኡመር ካያም እንደሚልቁ አውቃለሁ፤ ግን ተተርጉመው ደስ አይሉም። ስለዚህ አላነባቸውም። በልልኝ» አልኩት

አለልኝ እየተረጎመ

ኩር ሚራቦ ሰንደርሰ «ሰለደረሰክልኝ ያላመሰገንኩ»

ለደረገኩት «ለመሆኑ ሰው ጎንዲደርሰልህ ለምን አልሞኑክም?» አልኩት

«ለሰበው ጎንዲ» አለኝ «እንዴት አንድ ኢራናዊ ሰብት እሚሪካኖች ያዙኝ ብሎ ይሮሙሀል?» ሁለታችንም ሳቅን «ደግ ፈረንሳዮችን ታውቃቸዋልህ። ስለምንም ነገር «je m'en fous!» ነው። ሰማዩ እስኪሰነጠቅ ብሮሙህም ማንም አይደርሰልኝም። ለመሆኑ፤ እንተ ወዲህ ሰፈር ምን ልታደርግ በዚህ ሰኔት መጣህ?»

«የካርል ማርክስ ወይም የሌኒን መንፈስ ወዲህ መርቶኝ ይሆናል!» ሳቅ። ሳቁ ደስ ይላል፤ ተሳላፊ ነው

«እሁን ሳሰበው ጊዜ ደነገጥኩ» አለኝ

«ምኑን?»

«እነሱን ስተህ በድንጋይ እኔን አንክተኸኝ ቢሆንሰ?»

«እታሰብ። ሀበሻ ድንጋይ ወርውሮ አይሰትም። እፍሪካውያን እንደ መሆናችን መጠን፤ ገና ድንጋይ ዘመን ውስጥ ነው ያለው። ወርነት ስንዘምትም በድንጋይ ነው»

እየላቀ «እንደኛ ናችኋ! እኛ ግን ገና ድንጋይ ዘመንም አልደረሰንም»

«የት ዘመን ናችሁ?»

«ጥርስና ጥፍር ዘመን! እንደ ነብር ሀኝ!»

ሰንሰቅ «ለመሆኑ ጣልያንን በምኒልክ ጊዜ ድል ያደረጋችሁት በዱላና በድንጋይ ብቻ ነበራ?» አለኝ

«እና በመልካችን አሰፈራነት፤ እና በሸለላችን!»

«ታዲያ ትንሽ ሸለላ ጎታሰተምሩንም? እሚሪካኖቹን አንድናስወጣበት»

«የሚገዛችሁ የናንተው ሻህ መስሎኝ»

«ነው፤ ግን ሻህ የእሚሪካኖቹ አሽከር ነው»

«እንዴት እባክህን! የነፈርዶዚ፤ የነሉመር ካያም አጥንት

አይቆረቆራችሁም? የዛሬ-ቱሰትራ መንፈስ ለይቀሮችሁም?»

«እሱ ነውከ 'ሚገርምህ» ልላች። በምር ድምፅ «ገን ታያለህ
እራን 'ንደገና የነፃነት ልገር 'ምትሆንበት ጊዜ ይመጣል» ልላች
«ብቻ እሱን ለጊዜው 'ንተወውና 'ሰንትራ' ለንገድ። ቢራ
ልግዛልህ»

«ጥሩ»

«ረቡቼ። ስሜ ባህራም ይባላል። ባህራም አፍሻር»

«Enchanté» አልኩትና ተጨባጠጥኜ። ላቅኜ። እኔም ስሜን
ነገርኩት። ካፌ ሰንትራ ገብተን ቢራ 'የወጣን ትንሽ ፖሎሲካ
እያወራን ከላቅን በኋላ ሰንሊያይ

«Vive l'age de pierre!» አለኝ («የድንጋይ ዘመን ለዘላለም
ይኑር!»)

«Pour chasser les Yankees» («ያንኪዎቹን ለማሳረር»)

«ሀለላሴ ሙት!» አለ

ተለይቼው ስሄድ ላቁ ተከተለኝ

በነጋታው ማታ ተመስገንን ሲኒማ 'ገኘሁትና ቢራ ልጋብዘህ
ብዬ ካፌ ወሰድኩት። ገዙፍ ብጤ ጠይም ልጅ ነው። ለይኖቹ
ትንንሽ ናቸው። ስላየነው ፊልምና ስለሌሎች ፊልሞች።
ስለፈረንሳዮች፣ ስለአገራችን፣ ስለሴቶች ስናወራ ከቆየን በኋላ፣
ጨዋታውን ቀስ አድርጌ ወደ ባህራም መራሁት። እንዴት ያለ ሰው
ነው? አልኩት

«ለማወቅ የማይቻል ሰው ነው» አለኝ «ያወራል፣ ይለፈልፋል።
ገን በልቡ ውስጥ ምን 'ንደሚያስብ በእውነት ለመገመት
አይቻልም። የሚያወራውን ወሬ ብትሰማ በጭራሽ ብልጥ
አይመስልህም፣ እንዲያውም ወደ የዋህነት ይወስደዋል። ገን ጸጥ
ባንድ በኩል ስትመለከተው ብልጥ መሆን አለበት»

«እንዴት?»

የተመስገን ትንንሽ አይኖች የባሰውን አነሱና እንደማብራት

አለ። ጥቅ ማለቱ ነው። ቢጋራውን እየኮሰተረ

«እኛ በመር ስድስት መቶ ፍራንክ እናገኛለን» አለኝ «ጣሪያ እስከጣርቪፕ የለውም፤ በቤተቹ ገንዘብ ነው የመጣው። ግን ቤተቹ ሳንቲም ከላኩለት ይኸው ስድስት መር አለፈ። ምን 'ንደ ሃሳቸው እይታወቅም። ታዲያ አሱ ሳንቲም ሳያገኝ፤ እኛ በመር 600 ፍራንክ እየበላን፤ ከኛ እኩል ካፌ 'የገባ ይመጣል፤ ከኛ እኩል ሲኒማ ይገባል፤ ከኛ እኩል ፓርቲ 'የመጣ ይደንገል፤ ሲት ያሳድዳል»

«በፊት ያስቀመጠው ገንዘብ እንዳለው?»

«በጭራሽ ገንዘብ ማስቀመጥ 'ሚችል ሰው አይደለም»

«ታዲያ ገንዘብ ከየት ያመጣል?»

ተመስገን ጠይም ፊት ላይ የማፈርና የመሳቅ ፈገገታ መጥቶ ለይኖቹን ሸፈናቸው

«እኔ ያበደርኩት እስካሁን ከ200 ፍራንክ በላይ ይሆናል። ሉሉስገድ አንድ መቶ ሃምሳ ያህል አበድርታል። ሌሎችም መሸጥ እንደያቅማቸው አዋጥተዋል። ተካ ግን ከሰላሳ ፍራንክ በላይ አልገብርም አለ»

«ምንው አለ?»

«ምን መጣብኝና ለማንም አቃጣሪ አረብ እገብራለሁ? አለ»

«ለምን አቃጣሪ ይለዋል?»

«ከቤተች ጋር ያየዋል። ደዋ ቤተቹ ገንዘብ ሳይልኩለት ከኛ እኩል ይኖራል። ስለዚህ አቃጣሪ መሆን አለበት»

«ሌላ ማሰረጃ ሊኖር አይችልም?»

«ቢኖርስ? ተካን 'ንዴት ልታስረዳው ትችላለህ? አቃጣሪ አረብ ነው ካለ አቃጣሪ አረብ ነው ማለት ነው። በቃ። ተው አረብ አይደለም የኢራን ሰው ነው ብንለው 'ንኳ፤ አረብ ነው ብሎ ድርቅ አለ»

«አንተስ አቃጣሪ ይመስልህ?»

«አይመስለኝም። ግን እኛ ያበደርነው አንድ አራት መቶ ፍራንክ እንኳን ለሰድስት መር ሳንድ መር አይበቃውም።»

ይመስለኛል፤ ሲቶቹ በብዙ ያገዙታል። ለምሳሌ የምግብ ቲኪቱን 'ምትቸልለት ኒኮል ነች»

«ኒኮል?»

«አንዲት አጠር ያለች፤ ጥርሷ 'ንደ አይጥ የተዘረዘረ፤ ፀጉር አባራ የተነሰነሰበት 'ሚመስል አለች፤ እሷ ናት። ደሞ በወር ዘጠና ፍራንክ የተከራየው ቤት አለው። ባለቤትየው ሰድስት ወር ሙሉ ዝም 'ሚለው አይመስለኝም። ታዲያ ኪራዩን ከየት እምጥቶ ይከፍላል? ሲቶቹ ይከፍሉለት ይሆናል ብዬ አስባለሁ»

«ማን? ኒኮል?»

«ወይ ኒኮል፤ ወይ ሌላ። መአት ሲቶች አሉት። ምኑ 'ንደሆኑ እንጃ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ስለባህራም ለማወቅ አይቻልም።»

ሌሎቹንም ሀበሾች ስለባህራም ብጠይቃቸው በሌላ አነጋገር ይህንኑ ደገሙልኝ

ተካ ስለባህራም ነግሮኝ ሲጨርስ፤ ጥፍሮቹን 'የነከሰ «ገንዘብ እንዳታበድረው ተጠንቀቅ» አለኝ «እነሉልሰገድ የፈቀዱትን ያህል ይገብሩለት። ሉልሰገድም አባቱ ሀብታም ነጋዴ ናቸው፤ ከኢትዮጵያ ህዝብ ያጭበረበሩትን ገንዘብ ጥቂቱን አንድ ምስኪን አረብ ቢጠቀምበት ምንም አይደለም። ተመስገንም አባቱ ሚኒስትር ናቸው፤ ከህዝቡ የቀሙትን ገንዘብ እንደልብ ሊልኩለት ይችላሉ። ስለዚህ ለባህራም ይሰጠው። አንተ ግን የኔ ብጤ ድሀ ነህ፤ እንዳትታለል ተጠንቀቅ። ይሄ ባህራም ዋና አጭበርባሪ ነው»

ይህን ባህራምን ማወቅ ፈለግኩ። ራሴን «ለወደፊት ደራሲ ለመሆን ካቀድክ፤ እንደ ባህራም ያለ ሰው ሲያጋጥምህ በተቻለህ መጠን ልታውቀው መጣር አለብህ» አልኩት። ሰውን 'ምናውቀው ስለራሱ የነገረን 'ንደሆነ ነው። ግን ከጠየቅነው አይናገርም፤ ቢናገርም እውነቷን ፍርጥ አድርጎ አይደለም። ስለዚህ መታገስ ያሻል፤ ጊዜን መጠበቅ። አንዲት ሰአት ትመጣለች፤ ሰውየው መናገር የሚፈልግባት ሰአት። መቼ 'ንደምትመጣ ለማወቅ አይቻልም፤ ግን መምጣቷ አይቀርም። ስለዚህ ዘወትር ዝግጁ መሆን ያሻል

ዞር ዞር እኔና ባህራም መተዋወቃችን 'ንደማይቀር እርግጠኛ

ሰለጠኛው ነው መሰለኝ፤ ላውቀው በጭራሽ አልቸኮልኩም። ብቻ ነው ሰለራሱ በሚነግረኝ ጊዜ ንግግሩ በደምብ እንዲገባኝ በማለት፤ ሌሎች ሰለሱ ምን እንደሚያሰቡ አጠይቅ ነበር። በዚያውም እነሱ ራሳቸውን ትንሽ ትንሽ አውቃቸው ጀመር

ሁለት

አማንዳ

ለጥቂት ጊዜ

ያን ሰሞን አንዲት ቆንጆ አሜሪካዊት ነበረችኝ፤ አይኗ ሰማያዊ፣ ፀጉሯ በጣም ንፁህ በግ አይነት። እጅግ ደስ ትላለች፤ አልጋ ውስጥ ልብ ታጠፋለች። ግን በማልፈልጋት ሰአት ሆቴሌ እየመጣች አላሰራ ሰላላችኝ፤ ቤተ መግህፍት እየሄድኩ መሰራት ግድ ሆነብኝ። ሆቴሌ ስታጣኝ ወደ ቤተ መግህፍቱ መምጣት ጀመረች።

እሷን ለመሸሸና በዚያውም ባህራምን ለማወቅ ስል ሀበሾቼን እጠጋቸው ጀመር። ምግብ ቤት አብሬያቸው እገባለሁ፤ ካፌ ዶርቢቴል አብሬያቸው ካርታ 'ጫወታለሁ። ከባህራም ጋር ግን ላይ ላይን እየቀለዱ ለመሳቅ 'ንጂ፣ የልብ ለመጫወት አጋጣሚ ለጊዜው አላገኘሁም። ይልቅስ ከሀበሾቼ ጋር ግንኙነት በማድረግ «ሚስቶቻቸውን» በመጠኑ እያወቅኳቸው ሄድኩ።

የነበርንበት የኒቨርሲቲ ውስጥ ሴቶቹ ከወንዶቹ በጣም ይበዛሉ። ስለዚህ ለሁሉ ሴት 'ሚዳረስ ወንድ የለም... አሉ ሰስት፣ አራት፣ አምስት 'የሆኑ ወንድ 'ሚያድኑ ልጃገረዶች። ታዲያ ወንዱን ቆንጆ ቆንጆዎቹ ይዘውታል፤ ተጠምጥመውበታል። ነፃ የሆነ ወንድ አይገኝም፤ ቢገኝም ወይ የደስ ደስ የለውም፤ ወይ ጥቁር ነው። ጥቁር ደሞ ምን ቢወዱት አገሩ መመለሱ አይቀርም። ብልጥ ወይም ውብ ወይም እድለኛ ካልሆኑ ፈረንሳይ ወንድ ማግኘት አይቻልም። ሳያገቡ የማርጀት ፍርሀት በወራቱ ዋሻ፤ በአመታቱ ጫካ አድፍጦ ይጠብቃል...

ጥቁሮቹ ወንዶች ገና 'ንደመጡ፤ በንግድነት ምክንያት ቆንጆ ሴት ማጥመዱን ለጊዜው ስለማያውቁበት፤ የተገኘቸውን እሺ ብለው

ይቀበላሉ። የምትገኘው ደሞ ቆንጆ ያልሆነች ናት፤ ስለዚህ ግብፃ

የሀበሾቹ «ሚስቶች» ጎደሉ ብጢዎች ነበሩ። እዚህ ቅርፅ ይጎድላል፤ እዚያ ድምፅ ይጎድላል፤ እዚያ ጠባይ ይጎድላል። ብቻ ለ-ልሰገድ እንዳለኝ «ሁሉም ያ ነገር አላቸው» ለጊዜው ሀበሾቹ የፈለጉት እሱን ነው። መልኩ፣ የደሰደሱ፣ ደማምነቴ፣ ጠባዩ፣ በኋላ ዝግ ተብሎ ይፈለጋል

ከሁሉም አስቀድሞ አማንዳ ሳትሆን አትቀርም። ድብልብል አሜሪካዊት ናት። ወፍራም አንገቷ ዙርያ ስጋው ተጣጥፏል፤ ሽንጥ ማሉት የላትም፤ ስትራመድ የሚንቀጠቀጠው ባቷ ረጅም ቁጥ ይመስላል። በጭራሽ ስሜት አትቀሰቅሰም። ለ-ልሰገድ ለምን ንደያዛት ለጊዜው ሊገባኝ አልቻለም። የቸገረው እርጉዝ ያገባል ይባላል፤ እሱ ግን አቅፏት ይዞራል። ወገቧ ዙርያ እጁ ስለማይደርስ ትከሻዋን አቅፎ እሷ ወገቡን አቅፋ ሲሄዱ አያቸዋለሁ። የአማንዳ ፈገገታ ደግና ንፁህ ነው፤ ትንንሽ አይኖቿ ንፁህ ስማያዊ ናቸው፤ ረጅም ፀጉሯ በጣም ንፁህ ነጭ ሆኖ፤ ጨረቃ ውስጥ ተነክሮ የወጣ ይመስላል። ግን ይህን ሁሉ ውበት ሮማዋ አፍኖ ይዞ እንደሌለ አድርጎታል። ስታያት ውፋሬዋ ነው ማታይህ፤ ስታስታውሳት ሮማዋ ነው ትዝ ማልህ

ሲልቪ ግን በጣም ቆንጆ ናት። «እጥር ምጥን» ያለች ፈረንሳዊት ሆና፤ ቡናማ ጉልህ አይኖቿ ውስጥና ውብ ሰፊ እፏ ዙርያ እንደ ነበላባል የሚውለበለበው ፈገገታዋ ልብ ያሞቃል። ወደ ጎሳ የተለቀቀው ንፁህ ጥቁር ፀጉሯ ያብለጨልጫል፤ ስትራመድ ረጅም አንገቷን እያወዛወዘች ስለሆነ፤ ይህ ጥቁር ሀር ፀጉሯ ሹው ሹው ይጫወታል። ከታች ደሞ አበጥ ያለው ዳሌዋ ያንኑ ያህል ይወዛወዛል። እገሯ በብዙ ጥንቃቄ የተቀረፀ ውብ ፍጥረት ነው። ፍቅርም ምኞትም የምትቀሰቅስ ወጣት ትመስላለች። ተመስገንን በጣም ትወደዋለች ሲሉ ስምቻለሁ። ይህ ተመስገን ፈረንሳይ አገር የተሰማግው ይመስላል

የኢቨርሲቲውን «ሲቴ» ይሉታል። ሲቴ ውስጥ መኝታ ቤት ያላቸው ሀበሾች ተመስገን ለ-ልሰገድ ተካ፣ ሀይለየሱስ ናቸው።

ሌሎች እንደጎደው የሆኑ ሁሉም ወይም የከተማ ቤት ተከራይተው ይኖራሉ

ቆንጆዎን እንዲረከቁት እንዳላገኝ ስራልን ከሌላ ሰገድ ወይም ከተመስገን ቁልፍ ለምኔ መኝታ ቤታቸው ቁጭ ብዬ 'ሰራሲሁ:: ሀይለየሱስ ቤት 'ንዳልሰራ ሰውየውን አልወደውም:: ተካ ቤት 'ንዳልሰራ ደሞ የተካ ቤት ይገማል:: አይ ተካ! እግዜር ይይላት! አንዳንዴ 'ንኪ እግሩን ቢታጠብና እግር ሹራቡን ቢያጥብ ምን ቸገረው ነበር? ዝም ብሎ ብቻ ጥፍሩን እየነከሰ መነጫነጭ ምን ያረገለታል?

ሌላ ሰገድ ወይም ተመስገን ቤት ቁጭ ብዬ ስሰራ አንዳንዴ ባህራም ይመጣል:: ትንሽ እናወራና ዒሙን ተላጭቶ «መልካም ስራ» ብሎኝ ይወጣል:: ፀጉራም ነው:: እጆቹን፣ ደረቱን፣ አንገቱን፣ ፊቱን ፀጉር ወርታል:: ዒሙን ሲላጭ አይነ፣ አፍንጫውና ጆሮው ብቻ ናቸው መላጩት የሌለባቸው:: ቢሆንም ፀጉሩ አያስቀይምም:: በጣም ንፁህ ሰው ነው::

አንዳንዴ ደሞ ቁጭ ብዬ ስሰራ ድቡልቡሷ አማንዳ ወይም ውቢቷ ሲልቪ ይመጣሉ - ወዳጃቸውን ፍለጋ:: ቀስ በቀስ እነዚህን ሁለት «ልጃገረዶች» እያወቅኳቸው፣ እየወደድኳቸው ሄድኩ:: እነሱም ሲወዱኝ እንደጀመሩ ታወቀኝ:: ስለራሳቸው ኑሮ በመጠኑ ይነግሩኝ ጀመር...

አንዳንድ ቅዳሜ ማታ ሀበሾቹና ጓደኞቻቸው «ሱርጥሪዝ ፓርቲ» ያደርጋሉ:: «ሱርጥሪዝ ፓርቲ» ድንገተኛ ብጤ ነው:: ታስቦ የታቀደ ፓርቲ ላይሆን፣ ጓደኞቻች ሲገናኙ «ዛሬ ምን እናርግ? ሲኒማ 'ንግባ ወይስ ምን ይሻላል?» ይባላሉና «ለምን ሱርጥሪዝ ፓርቲ እናረግም?» ይላሉ:: ያን አለት ማታ ፓርቲው ይደረጋል:: የተገኙ ሰዎች ይጠራሉ፣ የራሳቸውን መጠጥ ይዘው እንደሚመጡ የታወቀ ነው:: አንዱ ቤት ፓርቲው ይደረጋል:: ለዚህ ጉዳይ ሀበሾቹን ባህራም ያገለግላቸዋል - እንደ አውሎ ነፋስ በፍጥነት መዘዋወር ይጀምራል፣ ወንዶቹን ይጠራል፣ ሴቶቹን ይጋብዛል፣ እዚህ ትእዛዝ

እዚያ ምክር ይሰጣል፤ ከዚህ ዲሲክ ከዚያ ሴት ይዋሳል፤ ፓርቲው ይጀመራል። ተሳታፊዎቹ ወንዶች አብዛኛዎቹ ኢትዮጵያውያንና ኢራናውያን ናቸው፤ የሁለቱ እገሮች ማህበር ይመስላል

እንዲህ አይነት ፓርቲ ውስጥ ነበር ሉልሰገድ አማንዳን ያገኛት። ፓርቲው ውስጥ ጥቂት ሴቶች ብቻ ነበሩ፤ እነሱም ተይዘዋል። ያልተያዙ አንዲት በጣም ደቃቃ የሆነች የሩቅ ምስራቅ ልጅና አንዲት አስቀያሚ ድቡልቡል አሜሪካዊት ብቻ ናቸው። ምስራቃዊቱ በጣም ደስ ትላለች፤ ግን ሉልሰገድ እሷን ይዞ አልጋ ውስጥ ሲገባ ሊታየው አልቻለም። «ም! ብትሞት-ብኝስ?» ብሎ አለበ። ተዋት። ድቡልቡሷ አሜሪካዊት ፈፅሞ ደስ አትልም፤ ግን ሙዚቃውና መጠጡ እየገፋፉ ወደሷ ወሰዱት። ተዋወቃት። ስሜ አማንዳ ነው አለችው፤ አብረው ይደንሱ ጀመር። በእንግሊዝኛ እያወሩ ሁለቱም በብዙ ጠጡ፤ ሞቅ አላቸው። ስታቅፈው ስታናግረው በጣም ደስ እያለችው ሄደች- ይስማት ጀመር

«ተው እዚህ አትሳመኝ» አለችው

«ምናለበት?» አላት ጀርዋን እየሳመ

«አልችልም። ስሜቴ በጣም ይቀሰቀሳል» አለችው። ድምፅዋ በጣም አቆመበት።

«ታድያ ምናለበት?» አለ እየተሻሻት

«የኔ መሳም ብቻ አይበቃኝም» ብላ በሀይል ተጠጋችው።

ሉልሰገድ ቀስ ብሎ ወደ አንዱ መኝታ ክፍል ገብቶ እዚያ ይላሳመ- የነበሩትን ሁለት ፈረንሳዮች አስወጣቸው። (መኝታው የማን እንደሆነ አንጃ) መብራቱን አጠፋ። ተመልሶ መጥቶ አማንዳን ወደዚህ ጭለማ መኝታ ቤት ወሰዳት። በሩን ቆለፈ። አልጋው ላይ አጋድሞ ይስማት ጀመር። እየሳመ፤ እያሻሻ መታንታዋን አስወለቃት። ጭለማ በመሆኑ አስቀያሚ መልካ ስለማይታየውና፤ አላሳም ከማወቋም በላይ ወፍራም ገላዋ ምቹ ስለሆነ፤ እጅግ በጣም ተደስተዋት

ጠገብ ከላይዋ ሊነሳ ሲል፤ እቅፍ አደረገችውና እንዳይነሳ ከሌለችው

«እባክህን ትንሽ ቆይልኝ» አለችው። አንድ የማይታወቅ ሀዘን

ከድምፅዋ በኩል መጥቶ ልቡ ውስጥ ገባ፤ ዝም ብለው ቆዩ።

«ይሰማህል ዘፈኑ?» አለችው

እዚያኛው ከፍል ውስጥ፤ ዝግ ያለ ያዘነ የአለን ባርዬር ዘፈን ይሰማል።

“Elle était si jolie
Je n’oublierai jamais...”

(እጅግ የተዋበች ነበረች፡- እስከመቶም አልረሳትም...)

በፈረንሳይኛ «አንተ ግን አሁን ትረሳኛለህ» አለችውና እቅድ አደረገችው። እንባዋ ጉንጨጩን ነካው። የሚያደርገውን አጣ የሚናገረውን አጣ። ዝም ብሎ አቀፋትና በእንግሊዝኛ

«አልረሳሽም፤ ለምን አረሳሻለሁ?» አላት

«ርካሽ ሴት መስዩ እታይህለኝ»

«በጭራሽ ርካሽ አትመስይኝም»

«ርካሽ እመስላችኋለሁ፤ ግን ርካሽ አይደለሁም። ነገሩ ሌላ ነው»

«እኔ ርካሽ ሆነሽ አትታይኝም»

«እውነትክን ነው ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ»

«እውነቴን ነው። ለምንድነው 'ምታለቅሽው?»

«እንዲሁ»

«ንገሪኝ» አላት፤ በእጁ እንባዋን እየጠረገ

«ሌላ ቀን እነግርህለሁ. . . የተገናኘን 'ንደሆነ»

«ለምን አንገናኝም?»

«ትሸሸኛለህ። ይታወቀኛል»

«ለምን?»

«አጣዬ 'ንደሱ ነው»

«ተሳስተሻል»

«እስቲ 'ናያለን። ስማ. . .»

የአለን ባርዬር ዘፈን ተደግሟል፡-

“Aujourd’hui c’est l’automne
Et je pleure souvent
Aujourd’hui c’est l’automne
Qu’il est loin le printemps...”

(ዛሬ በልግ ነው
ዘወትር አለቅሳለሁ
ዛሬ በልግ ነው
ፀደዩ ምንኛ ይርቃል! . . .)

ሲያባብላት ትንሽ ከቆየ በኋላ ተነስተው ወደ መደነሻው ክፍል ገቡ። በብርሀን አያት። ከነጭ ፀጉሯ ሌላ መልክ የላትም። ዙሪያ ፊት፣ ጮማ ውስጥ የተቀበሩ አይኖች፣ ካገጫ በታች ትርፍ አገጭ። አስቀያሚ ነች። ግን ስታሳዘን! ሉልሰገድ ሊለያት አልፈለገም። ሲያስደንሳት ሲያጫውታት አመሽ

ሌሊት ቤቷ ሲያደርሳት «መቼ አገኝሀለሁ?» አለችው። በምሳ ስለት ምግብ ቤቱ በር እንዲገናኙ ተቃጠሩ።

ተካ ብሽቅ ነው 'ንጂ መጥፎ ልጅ አይደለም። እንዲያውም ልቡ በጣም ሰፊ ነው። ለምሳሌ አንድ ቀን ስናወራ

«እኔ ሰው አውቆ ክፉ ይሰራል የሚባለውን አልቀበልም» አለኝ «ማንም ሰው በጣም ክፉ የተባለው 'ንኳ ቢሆን፣ ክፉ 'ሚሰራው ደግ የሰራ እየመሰለው ነው። ባለማወቅ ነው»

«ሚሰትህን ወይም እጮኛህን ቢያማግጥብህስ?» አልኩት

«አንተን ለመጉዳት አይደለም፣ ሴትዮዋን ሊደሰትባት ፈልጎ ነው 'ንጂ»

«አሳብቆ ሲያጣላህስ?»

«ለክፋት ያለው አይደለም። ወይም ስብቀቱ ትልቅ ደስታ ስለ ሚሰጠው ነው፣ ወይም ስትጣሉ እሱ የተጠቀመ እየመሰለው ነው። ለክፋት ብሎ ክፋት አይሰራም። ባለማወቅ፣ ባለማመዛዘን ነው»

«አሁን አንዱ ቢጎዳህ አትቀየረውም?»

«ለጊዜው እቀየመዋለሁ። ግን ንዴቱ ሲበርድልኝ፣ ለክፋት ስለሆነ ለንግድ ይገባኛል። ስለዚህ እሸሸዋለሁ 'ንጂ አልጠገውም'»

«ባንተ ቤት የሰው ልጅ ጥሩ ነው?»

«አዎን። ጥሩ ባይሆንም ክፋ አይደለም። የሚያበላሽው አለማወቅ ብቻ ነው። ብታስብበት፣ አንድ ነገር በእውነት መጥፎ መሆኑን ካየ፣ ሊያደርገው አይችልም»

ተካ በልቡ ጥሩ ልጅ ነው። ግን አቤት ሲያበሸቀኝ! ጥፋትን መንከሰ፣ ሰውነቱን አለመታጠብና ጥርሱን አለመቦረሹ የራሱ ጉዳይ ነው። ግን ባገኘኝ ቁጥር «ከየት ነው 'ምትመጣው?» ብሎ ይጠይቀኛል። መመለስ አለብኝ። «ምን ትሰራ ነበር?» ይለኛል። እመልሳለሁ። ቀጥሎ «ወዴት ነው 'ምትሄደው?» ይለኛል። እነግረዋለሁ። «ምን ልታረግ ነው እዛ 'ምትሄደው?» ይለኛል። እነግረዋለሁ

ባገኘሁት ቁጥር እነዚህን ጥያቄዎች መመለስ ይሰለቸኛል። ግን እርር ቅጥል የሚያረገኝ ምንድነው? ከየትም ብመጣ፣ ወዴትም ብሄድ፣ ምንም ብሰራ፣ በጭራሽ ደንታ የለውም! እንዲሁ ነው 'ማጠይቀኝ። ያለ አንዳች ምክንያት! ልማድ ስለሆነበት ብቻ

ሌሎቹን ሀበሾች ግን ይሄ የተካ ጥያቄ ማብዛት አያናድዳቸውም፣ በመጠኑ ያስቃቸዋል 'ንጂ። እነሱን የሚያናድዳቸው (እና እኔን የሚያስቀኝ) ሌላ አመል አለው። እርር ቅጥል የሚያረጋቸው! አንዲት ልጅ ደስ ብላቸው ሊያበሰሏት የፈለጉ 'ንደሆነ «እባክህን ለኔ ተውልኝ፣ ልቤን ወስዳለች። ልሞክራትኛለሁ እምቢ ያለችኝ 'ንደሆነ አንተ ትሞክራለህ» ይላቸዋል

እንግዲህ እነሱ ለጊዜው ሌላ ሴት ሰላላቸውና እሱ ሴት ስለሌለው አስበውለት ይተዉለታል። ታዲያ ምንም አይሰራም። ሞክሮ ቢያቅተው 'ንኳ ያዘኑለት ነበር። በጭራሽ ሊያነጋግራትም አይሞክርም 'ንጂ። እንዲያው ብቻ «ዛሬ እንዲህ ብላ አየችኝ- ዛሬ እንዲህ 'ንዲህ እያለች ባጠገቤ አለፈች» ይላቸዋል። በመሀሉ አንድ ፈረንሳይ ይቀልባታል። ንጉተው ይቀራሉ

ሀበሾቹ በተካ ምክንያት ከዚህ የባሰ የሚበላጩበት ጊዜም አለፉ ፓርቲ ላይ አንዲቱን አብሰለው ሰብከው አስደሰተው ሊያሰኙዋት ትንሽ ይቀራቸዋል። በዝግብተኛ መዘቃ አቅፈዋት

እየተወጣው በደርግ ለሰዳጥ ምኞትን ለያገጠካቸው «ሳሬ ለሳሬን ወይም ለገደት ጥፋ ነበር! የጊደልሽ ይመስልሃል?» ይሉታል። «ለይመስለኝም» ተገባቸዋል። የምረጃን ይህን ወይን ወይን መግደርደር ይሁን ለየሰታውቅም። ስለዚህ የበለጠ ለያስጠገኑትና ለየተሻሻሉት «እርሷን አስቢልኝ። ተሰቃየሁኮ» ይሉታል። ስም ተላለፈ። «ታደያስ የኔ ቆንጆ፣ እሺ ትይኛለሽ?» ይሉታል

ይህን ጊዜ ተካ ከተፍ ይልና «እንድ ጊዜ ለንደንበ?» ብለው ልጅኛን ይወስዷታል። ለዚህ ላይ ያለ ንደት! ታደያ ምንም ለያራጋትምኮ። ለንደሁ ነው

ይኸው ካዳስ ለበሳ ከመጣን ሰባት ወር ያልፋል። ተካ እስካሁን ለንደት ሴት እሺ አሰኝቶ ሊያውቅም። ሴት ሲያምረው ማርሰይ ይወርድና ሸርሙጣ ተኝቶ ይመለሳል። ለዚህ ነው ለንድ ቀን በለአማንዳ የነገረኝን በሙሉ ላምነው ያልፈለገኩት

ከምሳ በኋላ ነበር። ሲቴ (የኒቨርሲቲው) አጠገብ ያለው መናፈሻ ውስጥ እኔና ተካ ቁጭ ብለን ፀሀይ በንሞት፣ አማንዳ መጣችና «ሉን አላያችሁትም ወይ?» አለችን። (ሉልሰገድን ሉ ነው 'ምትለው) «አላየነውም» አልናት። እየተደበለበለች ሂደች። ውብ ነዩ ፀጉሯ ወደ ኋላዋ ተለቆ ፀሀይ ውስጥ ይብለጨለጫል፣ የራጋ የጨረቃ ብርሀን ይመስላል። ተካ ጥፍፍን ለየነከሰና የጥፍፍን ብጥሰጣሽ «አ» አያለ እየተፋ

«አጅ ቂንጥራም! አሁንኮ ቁላ አምሯት ነው» አለ። አበሽቀኝ።

«ለሌላ ጉዳይ ሊሆን አይችልም?» አልኩት

«ሉም! ቁላ ፍለጋ ነው አያልኩህ!»

«ለምን 'ንዲህ ትሆናለህ? የት ታውቃለህና ነው 'ንደዚህ በግን 'ምታጠፋው?»

«ይልቅ አንተ የት ታውቃለህና ነው 'ንዲህ 'ምትከራከርላት?»

«እኔማ አላውቃትም»

«እንገዲያው ለምን ትከራከርላለህ? አንዲት ቂንጥራም

ለሚሰጥኝ ናት፤ በቃ።

አባባኛውን ጊዜ ተካ ምንም አይነት መራራ ነገር በገንዘብ ይገነዘባል ለንጂ ለልናደድም። ዛሬ ግን ምን እንደነሳን አንገዳለን ለሌሎች ተቆይቶባቸው። ቀናድጂ

«የት ታውቃለህ? እንዳንተ ያለ የት ያውቃለህ?» አልኩት

«አይ አውቃለሁ አላልኩም!»

«እንግዲያው አታውቃለህ?»

«አላውቃለሁ»

«ጥሩ፤ እንግዲያው ስሟን አታጥፋ»

አጭር ዝምታ። ከኛ ራቅ ብለው የፈረንሳይ ሀገራት አሸዋ ለየሰፈሩ ይሁወታሉ፤ ይንግዳሉ። አንድም ወንበርቸን አርገቶችን ሸጥገሉምች ሰፍረውባቸዋል

«አላውቃለሁ። ግን አሁን ቀላ ፈልጋ 'ንደሆነ እርግጠኛ ነኝ ለሌ ተካ

ከመናደድ የተነሳ ወደሱ በኩል ተንጠራርቼ ፊቴን ወደ ፊት አስጠግቼ

«እንዴት እንደዚህ እርግጠኛ ሊሆኑ ቻሉ፤ አባዘዎትን?» አልኩት

በጭራሽ ሳይናደድ፤ እንጂያውም ያልተጠረገ ጥርሱን በብጫ ብጫ ፈገገታ እያሳየኝ፤ ዝቅ ባለ ሰላማዊ ድምፅ

«በድቻታለኝ!» አለኝ። (ትንፋሹ!)

እየሳቅኩ ወደ ቀድሞ በታዬ ተመለስኩ

«አውነቱን ነው» አለ «ያለፈው ቅዳሜ ሳምንት ሊራንያኖቹ ቤት ስርገሪዝ ፓርቲ ነበር። ሉልሰገድ አልነበረም። እሷ ሰከራ ነበር። ትንሽ ተጠጋኝትና ስተሻሻት ጊዜ ቆመባት፤ እቺ ቁንጥራለን!»

«ቁንጥራለን አትበላት! ካልሰደብካት ማውራት አትችልም 'ንደ?»

«ፓርቲሽን መኝታ ቤት አስገባኝትና በጭላማው እየደነሰን እጄን ልብሷ ወስጥ ከትቼ ወፍራም ቁጣንና እምሷን አሻሽሁት። እምሷ

ጠባቢ፣ ወቅጥ፣ ጣቴን ከተትኩሳት። ጣቃሰት ጀመረች።
«ታንቲዋን ላወልት ስል

«ሉን እንዳትነገረው ቃልህን ሰጠኝ» አለችኝ

«ቃሌን ሰጠኝት። ሞላኝት። ከወረሰሱ በኋላ «አንዴ እንደገዥ?» አለችኝ

«ዎን አልካት?» ብዬ ጠየቅኩት

«Go to hell!» አልካት («ገደል ገቢ»)።

«ለዎን?»

«አስጠላችኛ! ብተፋባት አልጠላም ነበር» ዝም አልኩት

«ሱሪዬን ስታጠቅ 'ሉ እንዳያውቅ ቃልህን ሰጥተኸኛል' አለችኝ»

«Shut up!» አልካት («ዝም በይ!»)

«ከዚያ በኋላ ሌላ ጊዜ ተኝተህት ታውቃለህ?» አልኩት

«የለም»

«እያቢ አለችህ?»

«የለም። በነጋታው ለሉ-ልሰገድ ነገርኩት»

«ለዎን? ለዎን ነገርከው? ዎን ይጠቅመኛል ብለህ ነገርከው? ዎን ጥቅም አገኘህበት?»

«አውነቱን ይወቅ ብዬ ነዋ!»

«ልጅትዋሰ? አትቆጠርም? የሰጠህት ቃልሰ? ዋጋ የለውም?»

«ላንዲት ቲንጥራም አሜሪካን ብዬ ከእውነቱ ልራት 'ንዴ?»

«ቲንጥራም አትበላት አልኩህ!»

«ሕጢአት»

«ለዎን መጀመሪያውኑ ቃልህን ሰጠህት?»

«እንደትሰጠኝ ብዬ ነዋ!»

«ሉ-ልሰገድ ዎን አለ የነገርከው ጊዜ?»

«ምንም አላለም። 'ይቅርታ አርግልኝ ቆሞብኝ ስለነበረ ነው' አልኩት»

«ምን አለህ?»

«ምንም ይቅርታ አያስፈልግኝ፤ እርሳው» አለኝ

«ሌላ ምንም አላለህ?»

«እንደነገርከኝ አማንዳ እንዳታውቅ። ያወቀኝ 'ንደሆነ' ትጣላኛለህ፤ አለኝ»

«ስለዚህ ጉዳይ ሌላ 'ምትነግረኝ አለ?' አልኩት ተካን

«የለም» አለኝ

ከተቀመጥኩበት ተነሳሁ

«የት ልትሄድ ነው?» አለኝ።

«የትም። ካንተ መሸሽ ነው»

«ምነው? ምን አረግኩህ?»

«አናደድከኝ»

«ለምን?»

«በልጅቷ ምክንያት»

«ምን የሚያናድድ አለው? አንተ ጉዳዩ ውስጥ የለህበት»

«አሁን ዝም በለኝ!» ብዬው ሄድኩ

ታዲያ ለእራት አገኝኝና፤ ልክ ምንም እንዳልተባባልን ያህል እነጋገረኝ። ተካ ቂም አይይዝም። በዚህ በኩል ልቡ ንፁህ ነው

ይህን የተካንና የአማንዳን ታሪክ ላምነው አልፈለግኩም። ግን ተካ ከመሬት ተነስቶ የሚዋሽ ዓይነት አይደለም። ቢሆንም...

ምናልባት ግማሹ እውነት ሊሆን ይችላል። ግን ከጨረሱ በኋላ «እንዴ እንድንም?» ያለችው ውሸት መሆን አለበት

ለመሆኑ ለምን ይህን ታሪክ ነገረኝ? ሴት ማግኘት መቻሉን ለማሳወቅ ያለው ይሆን? ምስኪን ተካ!

በካሬ ደርቢቴል በኩል ላልፍ ለ-ልሰገድ ከዚያ ወጣ። ቀይ ፊቱ

ደም ለብሏል። ጉልህ ዓይኖቹ ጉድጓዳቸው ውስጥ ይገላበጣሉ። በጣም ተናጸል።

«ምን ሆንክ?» አልኩት

«ይህን ተካ እስታግስልኝ፣ አለዛ አንድ ቀን እገድለዋለሁ» አለኝ
«ምነው?»

«ባገኘኝ ቁጥር ያበሽቀኛል። ላብድ ነው»

«ለምን ሁለተኛ እንዳታናግረኝ አትለውም?»

የተዘረዘሩ ጥቃቅን ጥርሶቹን በተሸነፈ የንዴት ላቅ እያሳዩኝ

«ቢያንስ አስር ጊዜ ብየዋለሁ» አለ «ሁለተኛ ያናገርከኝ 'ንደሆነ' ወይ ለፖሊስ እንግራለሁ ወይ እገድልሁለሁ ብዬዋለሁ። ደጋግሜ ደጋግሜ ነግራዋለሁ። ሰድቤዋለሁ»

«ታደያስ?»

«በሚቀጥለው ጊዜ ሲያገኘኝ ያነጋግረኛል። ትንሽ ካናገረኝ በኋላ ያበሽቀኛል»

«አታኮርፈውም?»

«አይገባውም!»

«አሁን ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ። ይህን ከተማ ለቅቄ ልሂድ መሰለኝ»

እየሳቅኩ «እስከዚያው ና ምን የመሰለ ቢራ ላጠጣህ» አልኩና ባቡር ጣብያው አጠገብ አንዲት ስም የሌላት ካፌ አለኝ፣ እዚያ ወሰድኩት። አንድ ቡና አይነት ቢራ አለ፣ ከስኩትላንድ የሚያስመጡት። ፀሀይ ላይ ቁጭ እንዳልን እሱን ቀመሰና

«ይህን እንዴት አገኘኸው 'ባክህን? እኔ ሁለተኛ ሌላ ቢራ አልቀምስም» አለ። ንዴቱን መርሳት ጀምሯል። ራሱን እየነቀነቀ

«የተካ ዋና ጥርብሌሙ ምን መሰለህ?» አለኝ «ጥሩ ልጅ ነው። ከሰው ጋር ተስማምቶ መኖር ይፈልጋል። ግን በሄደበት ሰውን እንዳበሸቀ ነው። ወደ አይደለም። ፍጥረቱ ነው»

«አውቃለሁ። ረስቼ— አማንዳ ስትፈልግህ ነበር»

ዝሞ ለለ። ገባኝ

«የፈረንጅ ሴቶች ሲሰለጁ!» አልኩት

«ያንተም ሰልጁታህለች?» አለኝ

«ፈረንጅ አይደለች?»

«አንተስ አትረባም» አለኝ

«ለምን?»

«የችን የመሰለች ቆንጆ ምኗ ይሰለጃል? ድምፅዋ ብቻ ይበቃል። በዛ ሰማያዊ አይኗ እያየችህ ያን ፈገገታ ስትሰጥህ— አንድ ፈገገታ እንደሱ ብታጠጣኝ ችዬ ከሷ አልለይም ነበር። በዚያ ወፍራም ድምፅዋ 'ሉ ሃኒ ሉ' ብትለኝ ለዘለዓለም አታሰራለሁ»

«ፈገገታውንም ቁልምጫውንም ትሰጥህለች ከፈለግክ»

«አንዲህም ብልህ'ኮ፣ ፈገገታውና ቁልምጫው ብቻ አይበቃም»

«አንተ ከፈለግክ ሌላውንም ትሰጥሃለች»

«አሱን ተወው! ካንተ ጋር ፍቅር እንደያዛት ያስታውቃል»

«ይመስልህል» አልኩት

«ትወድህለች ስልህ!»

«አሺ ይሁን። ግን አንዳንዴ ስላንተ ጣል የምታረገው ንግግር አንተም ጠጋ ብትላት እንደማትሸሸህ ያሳያል»

«አዩ? ምን አለች?»

«አይ፣ አሱን አልነግርህም። ጠጋ ብትላት ራሷ ትነግርህለች»

«እውነት እንደወሰድልህ ትፈልጋለህ?» አለኝ

«አዎን። ግን ለሀብሾቹ እንዳትነግር»

«ግድ የለህም። እኔ ምልህ— የኔን ሸክም ደሞ አንተ ትንሽ ብትሸክምልኝ። አውቃለሁ አስቀያሚ ነች። ግን ጠጋ ስትላት የደስ ደስ አላት። ደሞ ከዛች ከቆንጆ ጋር ሰንብተህ ወደዚችኛዋ ስትመጣ

ጥሩ ለውጥ ሳይሆን አይቀርም። ሞክር እስቲ»

«አንተም ሞክር»

«Shake on it! (ጨብጠኝ)» አለኝ። ተጨባበጥን

ትንሽ ቆይቶ፣ ራሱን እየነቀነቀ

«አባቶቻችን አሁን የተባባልነውን ቢሰሙ ምንኛ በናቁን!» አለ

እኔና ሉልሰገድ ሚስቶቻችንን እየያዘን አብረን ሲኒማ ገባን፣ አብረን ናይት ክለብ ሄድን። ለመለዋወጥ ሞክርን። አልቻልንም። እነሱም ጓደኝነት ተያያዙ። እንደተሸነፍን ገባን

«ገና የፈረንጆቹን ያህል አልሰለጠንንም 'ባክህ» አለኝ

«እስከመቼም አንሰለጥንም» አልኩት

ሚስት መለዋወጥ ሲያቅተን ጊዜ ታሪክ ተለዋወጥን። የኔን እንዴት እንዳገኘኋት ነገርኩት። እሱም ተራውን ነገረኝ። ታሪኩን ሲጨርስ፣

«አንድ ቀን ምን ሆንኩ መሰለህ?» አለ «ከእራት በኋላ እቤቴ እንድንገናኝ ተቃጠርን። የቀጠሮው ሰአት ሲደርስ ቤቴ መሄድ በጣም አስጠላኝ። ሴት አጥተው ብቻቸውን የሚያድሩትን ጎረምሶች በጣም ቀናሁባቸው። ቡና ጠጥተህ፣ ሲኒማ አምሽተህ ቤትህ መመለስ፣ ፒጃማህን ለብሰህ ጥቅልል ብለህ ብቻህን መተኛት፣ ይህ በጣም ትልቅ እድል መሰሎ ታየኝ! ገደል ትግባ! አልኩና ሲኒማ ገባሁ። የጄምስ ቦንድ ፊልም ነበር ያየሁት። ስለላውን፣ ተኩሱን፣ በክሱን፣ ድፍረቱን ከምንም አልቆጠርኩለት። ትልቅ ጉብዝና ሆኖ የታየኝ ምን መሰለህ? ይህ ጄምስ ቦንድ ያሰኘቸውን ሴት ተኝቶ፣ ሲበቃው ዘወር ማለት ነው፣ አለቀ በቃ። እኔ ግን ከአንዲት ሴት ዘወር ማለት አቅቶኝ እየቀጠርኳት ሲኒማ 'ገባለሁ። ራሴን እንዴት ናቅኩት!

«ስለጄምስ ቦንድ እያሰብኩ ወደ ሲቴ ሄድኩ። አኩርፋ እንደምትቆየኝ ሰላወቅኩ፣ የምነግራትን ውሸት እያሰላሰልኩ መኝታዬ ገባሁ። መብራቱን አበራሁ። እንቅልፍ ተኝታለች። መስኮቱ ላይና ወንበሩ ላይ ሸሚዞቹ፣ ካናቴራዎቹ፣ ሙታንታዎቹ፣ እግር ሹራቦቹ ታጥበው ተሰጥተዋል። የተሰማኝን ልገልፅልህ አልቻልኩም። እኖረት

ነው ይመስለኛል። ድቅቅ አልኩ። ተሸነፍኩ

«ልብሴን አውልቄ አልጋ ውስጥ ስገባ ነቃች። የት ቆየህ አላለችኝም። ዝም ብላ አቀፈችኝ። አቤት እንዴት ነው ያላዘነችኝ! ላለቅስ ምንም ያህል አልቀረኝም»

«በነጋታው ከሷ ጋር ዋልኩ። ስለሷ ማወቅ ፈለግኩ። ጠያየቅኳት። ነገራችኝ። ያልደረሰባት ግፍ ያለ አይመስለኝም— ማለቴ በወንድና በሴት መካከል የሚደረግ ግፍ። ባሜሪካን አገር የሚደረገው ነገር አንዳንዴ ከኛ አገር ይብላል። ባስራ ሁለት አመቷ ሶስት ጎረምሶች በግድ ያዟትና ጭኗን ከፍተው ሻማ ጨመሩባት። ይህን ምን ትለዋለህ? እስቲ እንደ ሴት ቢበዱት ምን ቸገራቸው ነበር? ባስራ ሰባት አመቷ ደሞ የታላቅ እህቷ ባል በጉልበት ተኛት። ይህንንስ ስትነግረኝ አለቀሰች። 'ቆንጆ' 'ንኳ' ብሆን ደስ ብደው ነው፤ አላለችል ብሎት ነው ይባላል። ግን ቆንጆ አይደለሁም። ምኔም ደስ አይልም። እንግዲያው ለምን አዋረደኝ? ክፋትንና ጭቆናን የሚሰብ አብሮኝ የተፈጠረ አንድ ነገር አለ መስለኝ' አለች

«እውነት ይህን ምን ትለዋለህ» አለ ሉልሰገድ «አንድ ሰካራም አጎት አላት። እሱ ደሞ አንድ ቀን በግድ ሊተኛት ሞከረ። ታግላ አመለጠችው። ግን መሞከሩ እጅግ ጎዳት። ምን ትለዋለህ ይህን አይነት እድል? ከዚህ ሁሉ በኋላ ወንዶችን ጨርሳ መሸሽ ነበረባት። እሷ ግን ተቃራኒ አደረገች። ለለመናት ሁሉ መስጠት ጀመረች። እኔ ለዚህ ማሰራጃ ላገኛለት አልችልም። ግን ምናልባት ለሁሉም መስጠት ያው ለማንም እንዳለመስጠት ይቆጠር እንደሆነ?»

«ብቻ ምን ልበልህ? በጭራሽ አምላክ ያጠቃት ልጅ ናት። 'ካወቁኝ ወንዶች ሁሉ አንተ ብቻ ነህ እስካሁን እንደ ሰው የቆጠርኩኝ አለችኝና እንደገና አለቀሰች። አልጋው ግርጌ ተንበረከከችና ጉልበቴን አቅፋ "If you only knew what it means to me! I'll never be able to repay you, never, never!" አያለች እንባዋን አወረደችው። («ለኔ ምን ማለት እንደሆነ ባወቅክ! እስከመቼም ውለታህን ልከፍል አልችልም፣ እስከመቼም!»)

«ራቁቷን ተንበርክካ ሳለ፣ ነጭ ገላዋ እንዴት ድቡልቡልና አስቀያሚ ንደሆነ ታዋኝ። በጣም አላዘነችኝ። እንደዛ አዝኜ አላውቅም። አብሪያት አለቀሰኩ»

«'ምነው አለቀስከ? ትወደኛለህ 'ንዴ?' አለችኝ»

«ምንም ምርጫ አልነበረኝም»

«'አዎን እወድሻለሁ' አልኳት»

«'ምንም ወፍራም ብሆን?»»

«'ምንም ወፍራም ብትሆኝ!»

«ምንም ርካሽ ብሆን?»»

«ምንም ርካሽ ብትሆኝ። ደሞ ርካሽ አይደለሽም። ተጠቃሽ ተበደልሽ እንጂ አንቺ ያጠፋሽው ጥፋት የለም። You are a victim («ጥቃት የደረሰብሽ ነሽ»)

“‘Yes I am a victim. God, I am a victim with no one to defend me,’ አለችና የባሰውን ስቅስቅ ብላ አለቀሰች

(«አዎን ተጠቂ። ማንም ተከላካይ የሌለኝ ተጠቂ ነኝ»)

«ሳባብላት ብዙ ጊዜ ወሰደብኝ

«እና ይኸውልህ፣ አገሯ እስክትገባ ድረስ እንድትወዳት ከራሴ ጋር ግዴታ ገብቻለሁ»

«መቼ ነው 'ምትሄደው?' አልኩት፣ ውስጥ ውስጡን እያደነቅኩት

«ካንድ ወር ተኩል በኋላ»

«አይ! አጭር ጊዜ ነዋ»

«በኔ ቦታ ብትሆን አጭር ጊዜ አይመስልህም ነበር። ያንተስ መቼ ነው 'ምትሄድህ?»

«የኔ እንጃ መሄዳን። ግን እጮኛዋ ካንድ ሁለት ወር በኋላ ይመጣል»

«እጮኛ ላላት?! ትወደዋለች ይመስልህል? ፍቅር ማለቴ ነው»

«አዎን»

«ታደያ ካንተ ጋር. . .»

«ከኔ ጋር ያ ነገር ብቻ ነው። አየህ፣ አገሯ ሳለች ከጥቁር ጋር

መተኛት በጣም ያምራታል። ግን አትደፍርም። ስለዚህ ፍራንስ ዩንዮንት አገር እንደመሆኑ መጠን... » ትከሻዬን አንቀሳቀስኩ

«እርሳችሁም ምን ይላል?» አለኝ ሉልሰገድ

«እንዴት ያውቃል?»

«አይ ሴቶች! እኛም ኮ ስናምናቸው እንደዚህ ይጫወቱብናል»

«ምን አለበት? እኛስ እንጫወትባቸው የለ?»

«ቢሆንም አንድ አይደለም»

«ለምን አንድ አይደለም?»

«አነሱ ሴቶች ናቸው!»

በዚህ ሰንሰቅ «እኔ ምልህ» አለኝ «በዚያ በሰማያዊ አይኗ ስታይህ ፍቅር የያዛት ይመስለኝ ነበር። ለካስ ጥቁር ወንድ ስለሚያምራት ኖሯል?»

«አዎን»

«እንዲህ ከሆነማ ብሞክር ሳይቀናኝ አይቀርማ»

«እርግጠኛ ነኝ ይቀናህል። በጣም ደስ ትላታለህ ስልህ!»

እንደማፈር ብሉ፣ ግን ጉልህ አይኖቼ እየሳቁ

«ምኔ ነው ደስ የሚላት?» አለኝ

«ምን ልበልህ፣ ብዙ ነገር ነው። አይኖችህ፣ ቅላትህ፣ አረማመድህ። ከሁሉ ይበልጥ ደስ የሚላት ግን ምን መሰለህ?»

«ምንድነው?» አለኝ

«ሌላ ቢራ እዘዘልኝና 'ነግርህለሁ» አልኩት። አዘዘልኝ

«ምኔ ነው ከሁሉ ደስ የሚላት?» አለኝ

«ቆይ ቢራው ይምጣ» አልኩት። በሸቀ። ጠረጴዛው ላይ በጣቶቼ ታምቡር እየመታ እኔ እያየሁት እየሳቅኩ ቆየን። ቢራዬ መጥቶ አንዴ እንደተጎነጨሁለት፣

«ተናገር 'ንጂ!» አለኝ

«ከሁሉ ደስ የሚላት ፈገግታህ ነው»

«ሙት? ቆይ 'ሰቲ» አለና ከኪሱ አንድ ትንሽ መስተዋት አውጥቶ መስተዋቱን እያየ ፈገገ አለ። ራሱን እየነቀነቀ «እቺ ልጅ አልተሳሳተችም። እነዚህ ጥርሶቼ እንደ አይጥ ጥርስ ቢዘረዘሩም፣ ፈገገታዬ ልብ ያጠፋል። ፈገገታዬ ልብህን አያጠፋውም?»

«እናትክን! ይልቅ ምን እንዳለች ልንገርህ» አልኩት

«ንገረኝ»

«ፈገገታው በሀይል ደስ ይለኛል። ጥርሶቼን ሳያቸው ጭኖቼ መሀል ትኩሳት ሲቆሰቆስ ይሰማኛል» አለች

«እውነትክን ነው? ጥርሶቼ ይህን ያህል sex-appeal (ማራኪነት) አላቸው? እቺ ልጅ በጣም አስተዋይ መሆን አለባት»

«እንዲህ አይምሰልህ። ሌላ ምን አለች መሰለህ?»

«ምን አለች?»

«እዚህ አለም ላይ ምን ያምርሻል ብትለኝ» አለች «ሉልሰገድ ጭንፍ ጭንፍ ክፍት ቢያደርገኝና—» አቋረጥኩ

«እና?» አለ። ተንገብግቧል

«እና ብልቅጥ ሲልለት፣ ሉልሰገድ ይህን እምሴን በጥቃቅን ቆንጆ ጥርሶቼ ጋጥ ጋጥ! ጉርስ! እኝክ! ቢያደርግልኝ ያምረኛል» አለች

«በሽቃጣ! አንት እርኩስ!»

«እኔ ምን አጠፋሁ? የፈለገችህ እሷ» አልኩት

ሁለታችንም መሳቅ ጀመርን። ሌላ ቢራ አዘዝን። ብዙ ሌላ ወሬ አወራን። ስለባህራም ጠየቅኩት። እንዲህ አለኝ

«በእውነቱ አውቀዋለሁ ልልህ አልችልም። የሚታወቅ አይነት ሰው አይደለም። ስምንት ወር ሙሉ ገንዘብ ሳታገኝ መኖር፣ ግን ገንዘብ ከሚያገኙ ሰዎች እኩል መኖር፣ ቀልድ አይደለም። ኮሙኒስት መሆኑን ታውቅ የለ? አንዳንዴ ከሀበሾቹ ወይም ከኢራኖቹ ጋር ሳይሆን ከፈረንሳይ ጓደኞቹ ጋር ማታ ማርሰይ ሄዶ አምሸቶ ወይም አድሮ ይመለሳል። የኮሙኒስቶች ስብሰባ ነበረን ይላል። ግን አንዳንዴ ምን ብዬ አስባለሁ ይመስልህል? በእውነት ኮሙኒስቶች ስብሰባ ይሄዳል? ወይስ ማርሰይ ጋንግስተሮች ጋ

ይሄዳል? እንደሱ ከሆነ ለገንዘብ እንቅጥል ፍቺ ይገኛለታል፤ እየሀ

«ይህን የሚያስኘኝ አንድ ምክንያት አለ። እዚህ ከመምጣቴ በፊት በይፋት ነበርኩ ይላል። ሁለተኛ አመት ኮሌጅ ጨርሼ ሰባተኛ አመት ስገባ በያስሚን ፍቅር ምክንያት ወዲህ መጣሁ ይላል። ያስሚን ይወዳት የነበረ የሊባኖስ ልጅ ናት። ግን ባንዲት ልጅ ፍቅር ምክንያት ትምህርትህን አጋምሰህ አይንህን ጨፍነህ ትሸሻለህ? ደሞ፣ በይፋት ሳለሁ ቤቶቼ ብዙ ገንዘብ ይልኩልኝ ነበር፤ እዚህ ስመጣ ጊዜ ግን ድንገት ድምፃቸው 'ንኳ ጠፋ ይላል። ለምን? ሌላ ነገር ደሞ። በይፋት የመካከለኛው ምስራቅ ሰላዎችና ጋንግስተኞች ዋና ከተማቸው ነው ሲባል ሰምቻለሁ። ባህራም የሚለው ሁሉ እውነት ሊሆን ይችላል። ግን አይመስልም»

«ይህንም ስልህ፣ እንዲሁ የሚመስለኝ ነው፤ እንጂ፣ ለምን እንዲህ ይመስልህል ብትለኝ በቂ ምክንያት ልሰጥህ አልችልም»

«እኔ በበኩሌ ጋንግስተር ሆነ ኮሙኒስት ሆነ ግድ የለኝም። ልጅ እንደተካ ብሽቅና ነጃሳ ሳይሆን፣ ተወዳጅና አብረኸው ስትሆን የሚያስቅህ የሚያስደስትህ ነው። ስለዚህ ባላውቀውም እወደዋለሁ። ሲቸግረው አንዳንዴ ጥቂት ፍራንክ እፀድቅበታለሁ»

«አቃጣሪ ሊሆን ይችላል?»

ጥያቄዬ አሳቀው፣ በጉልህ ውብ አይኖቼ ብቻ ሳይሆን በጥቃቅን ዝርዝር ጥርሶቼ ጭምር ሳቀብኝ

«ይህን ሀሳብ ያሳደረብህ ተካ መሆን አለበት» አለኝ

«አዎን»

«አይ ተካ ብሽቁ! ለምን ደግ ሲውሉለት አይገባውም? ስለሱ ልንገርህ። አንድ ቀን ማታ ሱርፕሪዝ ፓርቲ አድርገን ሁላችንም ስንደንስ ሴት ስናበስል፣ ተካ አንድ ማእዘን ጋ አንድ ወምበር ሳይ ቁጭ ብሎ ነጭ ወይን እየጠጣ ሲጋራ ያጨሳል፣ ጥፍሩን ይነክሳል። ባህራም እንዲህ አለኝ 'ይሄ ተካ ብቻውን ቁጭ ብሎ አሳዘነኝ። ያቺ ልጅ አልተያዘችም ቀስ አርገን እናያይዛቸው።' እኔ መቸም ተካን አቀዋለሁ፣ እምቢ አልኩ። ባህራም ተቆጣኝ 'አትረባም' አለኝ። ሄዶ ተመስገንን አግዘኝ አለው። ተመስገንም እምቢ አለ። ባህራም 'እናንተ ሀበሾች በጣም ጥሩ ሰዎች ትመስሉኝ ነበር፣ ለካስ አትረቡም።»

ለራሳችሁ ደስታን ካገኛችሁ፣ ሌላው ቢቀና ቢበላጭ ግድ የላችሁም። በሌላ ተውት! ብቻዬን እሞክራለሁ! አለ። ተው ይቅርብህ አልነው። እምቢ አለ። ተካንና ያችን ልጅ ሊያያይዛቸው ሞክረ

«ለመልካም ሙከራው ተካ ሲያመሰግነው ስምተሀል

«እነተካ ነጃሳ ያሉትን ቢሉ፣ ባህራም የሚወደድና የሚከበር እንጂ የሚናቅ አይደለም» አለኝ

ይሄ ሉልሰገድ ራሱ የሚወደድና የሚከበር ልጅ ነው፣ ያስታውቃል

አንድ ቅዳሜ ከሰአት በኋላ ሉልሰገድ ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ ስሰራ አማንዳ ቁና ቁና እየተነፈሰች ገባች (ሶስተኛ ፎቅ ነው ቤቱ)

«ፈረንሳዮቹ ለምን ኤለቪተር አይሰሩም?» አለችና አልጋው ላይ በጀርባዋ ተከመረች። ስራዬን ትቼ ወንበሬን ከመግፈያው ጠረጴዛ ወደ አልጋው በኩል አዞርኩት

«ስራህን አላቋርጥህ» አለችኝ

«ምንም አይደለም» አልኳት

ወሬ ጀመርን። ሞርሞን ነኝ አለችኝ። ስለሞርሞን ሀይማኖት ብዙ ስለማላውቅ ጠያየቅኳት። ስለጆዜፍ ስሚዝና ስለወንጌሉ፣ እንዴት ሁለቱ «የጠፉ የእስራኤል ነገዶች» ውቅያኖስ አቋርጠው አሜሪካ እንደደረሱ፣ እንዴት በሀጢአታቸው ምክንያት ነጮቹና ቀዮቹ እንደዋጡዋቸው፣ ምናምን ዝብርቅርቅ ታሪክ ዘበዘበችልኝ። አሁን አብዛኛውን ረስቼዋለሁ። ግን ስለራሷ የነገረችኝን አስታውሳለሁ

«እኔ የሞርሞንን ሀይማኖት በሙሉ ልቤ እቀበለዋለሁ» አለች «የሞርሞን ሀይማኖት ደሞ የጥቁሮች ፍጥረት ከነጮች ፍጥረት በታች ስለሆነ፣ ነጮች ከጥቁሮች ጋር አይጋቡ ይላል። እኔ ግን ቢቻለኝ ከሌ ጋር ልጋባ እፈልግ ነበር። ሉን ምን ያህል እንደምወደው ይታይህ»

«ለመሆኑ ሉልሰገድ የት ሄደ?» አልኳት

«በመኪናዬ ኒስ ሄደ። ማታ ይመለሳል»

«መኪና አለሽ ነንዴ?»

«አምን፣ ሰፍርት ጃጉዋር። ካራት ቀን በፊት ከእንግላንድ መጣልኝ»

«ጃጉዋር?»

«አምን። አባቴ ሀብታም ነው። ከሁለት ወር በፊት ነበር መኪናው ይደርስኛል ያለኝ፣ ገና ዛሬ ደረሰኝ። ስለዘገዩብኝ ተበላጭጄ ነበር፣ አሁን ግን እንኳን ዘገዩ እላለሁ»

«ለምን?»

«ያን ጊዜ መተቸልኝ ቢሆን ኖሮ ከሌላ ጋር ከመተዋወቁ በፊት ይሆን ነበር። እና ሌላ የተጠጋኝ ለራሴ ሲል ይሁን ወይስ ለጃጉዋር መኪናዬ ሲል ይሁን ለማወቅ አልችልም ነበር። እንዲያውም ለመኪናዬ ሲል ነው ማለቴ አይቀርም ነበር እርግጠኛ ነኝ። አሁን እንደዛ አይነት ሰው እንዳልሆነ አውቃለሁ። ግን ከመተዋወቃችን በፊት ጃጉዋር ቢኖረኝ ኖሮ እንዴት ላውቅ እችል ነበር? የፈረንሳይ ቆንጆዎች እንደ ልቡ ሊያማርጥ ሲችል ለምን እኔን ይጠጋኛል? 'ለጃጉዋራ ሲል' ብዬ ማሰቤ አይቀርም ነበር። እና ይህ ሁሉ ደስታ ይቀርብኝ ነበር»

«ደስታ ይሰጥኛል?»

«እንዲህ አይምሰልህ። እሱን ከማግኘቴ በፊት ደስታ ምን እንደሆነ አላውቅም ነበር። አሁን ግን. . .»

«ፍቅር ይዞኛል»

«ያውም ውብ የሆነ፣ የቀስተ ደመና ቀለማት የለበሰ ፍቅር ነዋ!» ወፍራም ክብ ፊቷ ላይ የልጅ መሳይ ፈገግታ ይጫወታል፣ ቆንጆ ነጭ ፀጉሯ ትራሱ ላይ ተበትኗል

«ቅድም ጓደኞቼ ማርሰይ እንሂድ ብለውኝ ነበር» አለች «የራሴ አልጋ ደሞ ከዚህ ይበልጥ ይመቻል. . . ግን እዚህ መምጣት ፈለግኩ። ሌላ ባይኖርም የሉ ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ ወይም የሉ አልጋ ላይ ተጋድሜ፣ በሱ እቃዎች ተከብቤ መቆየት አንድ አይነት ጥሩ ስሜት ይሰጠኛል. . . ፍቅር ይዞህ ያውቃል?»

«አምን»

«እንግድያው ምን ማለቴ 'ንደሆነ ይገባህል»

«በደምብ ይገባኛል። ታድለኛል»

«እኔም ታደያለሁ እላለሁ— ምንም እንኳ ላጭር ጊዜ ብቻ ቢሆን»

ዝም አልኩ። ፈቺ ላይ ሀዘኑን እንዳላይባት መሬት መሬቱን አየሁ።

«ቴኒሰንን አንብቦህ ታውቃለህ?» አለኝኝ

«አዎን»

«ይህንን ጥቅስ ታስታውሳለህ?—»

«I hold it true, what'er befall,
I feel it when I sorrow most ___»

ተቀበልኳት

“’Tis better to have loved and lost
Than never to have loved at all”

ሳቅ እያለኝ

«Wow, man!» አለኝኝ

ቴኒሰን አቀራረብን

«ቡና ላፍላልህ?» አለኝኝ

«አብረሽኝ ትጠጪ 'ንደሆነ» አልኳት

ቡናውን ከቀዳችልን በኋላ ተመልሳ አልጋው ላይ ተከመረችና ወሬያችንን ቀጠልን። ስለሞርሞን ሀይማኖት፣ ስለአሜሪካ፣ ስለከሙኒዝም ስናወራ ቆይተን፣ ወሬው ወደ ሉልሰገድ ወሰደን። እንዲህ አለኝኝ

«ሉን ከማግኘቱ በፊት ርካሽ የርካሽ መጨረሻ ነበርኩ። እሱ 'ንኳ ሱርፕሪዝ ጋርቲ አግኝቶኝ፣ ያኔውኑ ወደ አንድ ክፍል አሰገብቶ ተኛኝ። ያን ጊዜ በሉ ቦታ ማንም ወንድ ቢለምንኝ ኖሮ እሺ እል ነበር። ይተኛኛል፣ ሌላ ጊዜ አንገናኝም፣ በቃ። ሉ ሲተኛኝ ግን ሌላ አይነት ስሜት ተሰማኝ። እንዳይተወኝ ፈራሁ። አለቀስኩ። ቢሆንም ገና የእውነት ፍቅር አልያዘኝም ነበር። ይህን 'ምልበት ምክንያት አለኝ። በላምንቱ እዚያው ቤት ሌላ ጋርቲ ነበር። ሉ አልነበረም። ተካ እዚያ ነበር። ተዋወቀኝ፣ አሰደነሰኝ፣ ሊተኛኝ ፈለገ። እኔ 'ንኳ አልፈለግኩትም ነበር። ግን ከሉ ጋር ፍቅር እንዳይዘኝ

ፈርቄ ስለነበረ፣ ሠጥ ብዬ እንደ ድርድር መሆን ይሻለኛል በማለት ተካን እሺ አልኩት። በኋላ በጣም ቆዩኝ።

«ለምን ቆዩኸ?»

«ምክንያቱም፣ ከሉ ጋር ስተኛ ንፁህ እንደሆንኩ መሰሉ ተሰምቶኝ ነበር። ተካ ተኝቶኝ ሲነሳ ግን ቁሽሽ ያልኩ ቆሻሻ እርኩስ እንደሆንኩ ተሰማኝ። ትቶኝ ሲሄድ እዚያ ጭለማ ውስጥ ብቻዬን ስቅስቅ ብዬ አለቀሰኩ።»

ሁለታችንም ሠጥ አልን። ትንሽ ቆይታ ተጠለች

«አሁን በቅርቡ ሉን ስለተካ ነገርኩት። ማንም ወንድ ቢሆን፣ ሽርሙጣ ነሽ ብሎ ይሰድቦኝ ወይም ይመታኝ ነበር፤ ወይም እስከነጭራሹት ይተወኝ ነበር። ሉ ግን ምን እንዳለ ልንገርህ? ምንም አይደለም። የበሬት መጥፎ ልማድሽ ባንዳፍታ ሊለቅሽ አይችልም መቸሰ። ደግሞ አትደግሚውም። የምትደግሚው ቢሆን ኖሮ አትነግረኝም ነበር። ስለዚህ አልፏል ማለት ነው፣ እንርሳው አለኝ

«ጥልቅ ፍሰህ ስለተሰማኝ አለቀሰኩ። ከዚህ በፊት ማንም አሰበልኝ አያውቅም፣ አየህ። ሉ ሊያሻሽለኝ ይሞክራል፣ ርካሽነቴን ሊያስተወኝ ከልቡ ይጥራል

«ርካሽነትን ካልተወሸ ራሰሽን ለማክበር አትችይም። ራሰሽን ካላከበርሽ ደግሞ ሰው ሊያከብርሽ አይችልም። ሰው ካላከበረሽ ደስታን ልታገኝ አትችይም ይለኛል። እንዲያ እያሰበልኝ እንዴት ላልወደው እችላለሁ?» የፊቷ ጮማ ያፈናቸው ንፁህ ሰማያዊ አይኖቿ እምባ አቀረፉ

«እኔ ላለቅሰ ነው፣ ወሬ እንለውጥ» አለችኝ

«እሺ። ስለምን እናውራ?» አልኳት

«ስላንተ። ፍቅር ከማን ጋር ነው የያዘህ?»

«አንዲት ያገሬ ልጅ አለች»

«ቆንጆ ናት እርግጠኛ ነኝ»

«እንዴት እርግጠኛ ሆንሽ?»

«ሉ ነገረኝ»

«ምን አለሽ?»

«እንደሷ ቆንጆ አይቼ አላውቅም አለኝ። ደግሞ—»

በር ተንኳኳ። ወንድ መኝታ ቤት ሲት ማሰገባት ክልክል ሰለሆን ፈራን። እንደገና ተንኳኳ

«ማነው?» አልኩ በፈረንሳይኛ

«እኔ ነኝ። ክፈት» አለኝ

«ሉ ነው!» አለኝና ካልጋው ዘላ ተነሱታ በፍን ክፈተኝ

«ከግማሽ መንገድ ተመለስኩ» አለ ሉልሰገድ

«ምነው? መኪናዎ ተበላሸች?» አለኝው

«የለም፤ ሳስብበት ጊዜ ለምን ከኔ ጋር አትመጧም?» አላት

«እንድመጣ ትፈልገኛለህ?» አለኝው

«አለዚያ ለምን እመለስ ነበር?» አላት

ሲወጡ ከበሩ ጋ መለስ አለኝና፤ እሱ እንዳይሰማ

«እኔስ ምን አልኩህ?» አለኝኝ። በጣም ደስ ብሏታል

ይሄ ሉልሰገድ ተራ ሰው አይደለም። ከአማንዳ ጋር ባደረገው ግንኙነት የታየኝ ጠባዩ የሀበሻ ጠባይ አይመስልም። . . . አስቀያሚ ሴት መተኛቱስ የሀበሻ ደምብ ነው— ሰው ሁሉ እያየው አትፏት መዞር ግን! አምራው ቢተኛት ያባት ነው— እየሰለገገው እየታከተው እወድሻለሁ ማለቱ ግን! ልጅቱ አስቀያሚ በመሆኗ አይወዳትምና፤ ተካ ተኛኋት ብሎ ሲነግረው ከተካ ጋር አለመጣላቱስ እሺ— እሷ ራሷ ተካ ተኛቶኛል ብላ ስትናዘዝ ሰበብ አገኘሁ ብሎ እሷን አለማባረሩ ግን! . . . ይህ ጠባዩ በጭራሽ የሀበሻ አይመስልም። በልጅነቱ ማሲዮን ነበር የሚማረው። ለዚህ ይሆን?

ሶስት

ሲልቪ ላይ ላዩን

ተመስገን ክፍል ውስጥ ቁጭ ብዬ ስሰራ አንዳንድ ውቢቱ ሲልቪ ትመጣና «Salut, Castro noire» ትለኛለች። («ሰላም፣ ጥቁር ካስትሮ») (ዒም ስላለኝ ነው።)

«Que la paix soit avec toi, O, Scheherazade Blanche,» እላታለሁ («ሰላም ላንቺ ይሁን፣ ፃሊዳይቱ ሻህራዝድ ሆይ»)

ትስቃለች። በምስራቃውያን አነጋገር እንቀጥላለን። ቀልድ ነው። ከሲልቪ ጋር ሁልጊዜ ቀልድ ነው። እውነተኛ ፈረንሳዊት ናት። ስለምንም ነገር ቢሆን «Moi, je m'en fous!» ነው ምትለው («እኔ ስለዚህ ነገር ደንታ የለኝም») ታድያ ደስ ትላለች። ሰፊ እፅ ሳሙኝ ሳሙኝ ይላል። አብረሁት ስትሆን ሳት ቀልድ ታብላለህ።

«ዝማንፋቲዝሚ» ይጋባብሁል፣ ስለምንም ነገር ደንታ አይኖርህም

አንድ ቀን ግን

«ምንድነው ሁልጊዜ ስትዕፍ ማገኘህ?» አለችና ደብተራን አየችው። «የምን ዕህፈት ነው ይሄ? ያገራችሁ ነው?» አለችኝ

«አዎን»

«ምንም አይገባም»

«ቀላል ነው። ሁለት መቶ አርባ የሚሆኑ ፊደላት አሉት»

«Quel horreur! (ኸረ የጉድ ያለህ!) እንገዲያው እታሰራለህ ይቅርብኝ. . . ምንድነው ምትዕፈው?»

«ምንም እይደለም—»

«ልብወለድ ነው?»

«ብሌ ነው»

«እንዴት ግለት— ብሌ?»

«እንዴት ልበልሽ? ልብወለድ ነው፣ ግን ፈጥሬው እይደለም፣ ጭብትን የሰማሁትን ነገር ሰብስቤ ቅርጹን እለዋውጣለሁ 'ንጂ፣ ባንባቢ እንዲጥም»

«ቆይ—ቆይ። አሁን መፃፍ አለብህ ወይስ ለጊዜው ልትተው ትችላለህ»

«ለተው እችላለሁ»

«እንግዲያው ከዚህ እንሂድና ቡና ልጋብዝህ። እና ስለድርሰት እናውራ። ይስማማህል?»

«በደምብ ነዋ! ቆንጆ ሴት ቡና ስትጋብዘኝ ሁልጊዜ ይስማማኛል»

«Malin Castro noir, va!» («ሂድ ወድያ! ጮሌ ጥቁር ካስትሮ!»)

Deux Chevaux መኪናዋ ውስጥ ከገባን በኋላ

«ኤክስ ውስጥ የምወደው ካፌ የለኝም። ማርሰይ እንሂድ?» አለችኝ

እየቀለድን እየሳቅን ደጋግማ «Moi, tu sais, je m'en fous!» አያለች፣ በሆዴ ውበቷን እያደነቅኩ፣ ማርሰይ ደረሰን። የንግድ ሳይሆን የግል የመደሰቻ ልዩ ልዩ አይነት ጀልባዎች ከተደረደሩበት ወደብ አጠገብ አንድ ካፌ ገብተን ቢራ ካዘዝን በኋላ፣ ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ በፈገግታ እያዩኝ

«ንገረኛ ስለምትዕፈው» አለችኝ

«ምን ልንገርኸ?»

«ስለሰዎቹ፣ ስለጊዜው፣ ስለግንኙነታቸው፣ ማን ማንን እንደ ጊወድ፣ ማንስ ማንን እንደሚጠላ፣ መፅሀፍህ እንዴት እንደ ግጂመር፣ አሁን የት እንደደረሰህ፣ በኋላ እንዴት እንደሚያልቅ፣ ምን ምን ነገር እንደሚያስቸግርህ፣ መፅሀፍህ ምን እንዲል እንደ

ምትፈልገው፤ ሁሉን ንገረኝ»

ቆንጆ ስለሆነች ይሁን፤ አጠያያቁን ስላወቀችበት ይሁን ወይስ ሌላ ያልተገለጸልኝ ምክንያት ይኑር እንጂ፤ ስለመፀሀፊ ሁሉን ንገርኳት። ለማንም ነግሬ የማላውቀውን ለሷ አጫወትኳት። ችግሩን፤ ደስታውን፤ ብስጭቱን፤ የድል አድራጊነት ስሜቱን፤ ምንም ላልደብቅ አዋየኋት። ፈረንሳይኛው ሲያስቸግረኝ ልክ ልናገረው የፈለግኩትን ቃላት ታቀብለኛለች፤ ምክንያቱም ሀሳቤ ቃላቱን ቀድሞ ደርሷት ይቆያል። አንዳንድ ቦታ አንድ ሀሳብ ተናግሬ ጨርሼ ሌላ ሀሳብ አልመጣልህ ሲለኝ አንድ ጥያቄ ትጠይቀኛለች፤ እሱን ጥያቄ ስመልስ፤ ሌላ ሀሳብ ይመጣልኝና እቀጥላለሁ። እንደዚህ ብዙ ካወራሁ በኋላ

«ይገርምኛል፤ ይህን ለማንም ነግሬ አላውቅም» አልኳት

«J'en suis flattée» አለችኝ («ክብር ይሰማኛል»)

«እኔ እውነቴን ነው»

«እኔም እውነቴን ነው»

«አሁን ተራሽን አውራልኝ»

«ቆይ» አለችና ከያዘችው የመግህፍት ቦርሳ አንድ አስር የሚሆኑ ባንድ በኩል ብቻ በታይፕ የተጻፈባቸው ነጠላ ወረቀቶች ሰጠችኝ። አንብበው አለችኝ። አነበብኩት። አጭር ልብ ወለድ ታሪክ ነው። ስጨርስ

«ምን ይመስልህል?» አለችኝ

«አንቺ ነሽ የጻፍሽው?» አልኳት

«አዎን» አለችኝ

«አዝናለሁ። ጥሩ ታሪክ አይደለም»

«ምንድነው የሳደለው?»

«እርግጠኛ አይደለሁም። አየሽ፤ አንድ ሰው የሚወዳትን ሴት ሊገድል ይችል ይሆናል። ግን ባስር ገፅ ውስጥ ይህን መናገር የሚቻል አይመስለኝም። ቢያንስ ቢያንስ ሁለት መቶ ገፅ ያስፈልገዋል»

«ይህንንም አንብብ እስቲ» ብላ ሌላ አስራ ሶስት ገፅ ሰጠችኝ።

ለወጣቱ ጥሩ ጥሩ ነበር።

«ይህንንም እንቺ ነሽ የጻፍሽው?»

«አዎን»

«ተረካ ይሉሻል ይሄ ነው! ይህን ጊደ ሞጋሳን ራሱ ነው የጻፈው ቢሉኝ እምናለሁ» አልኪት

ጉልህ ሰማያዊ ለይኖቹ ልዩ ለሰተያየት ሰውኝ፤ እንደማቀፍ ያለ ለሰተያየት፤ መተት ያለው ለሰተያየት

«Merci» አለችኝ

«Je t'en prie, (እርህ ምንም አይደለም) ይህን የመሰለ ለመጻፍ ስትችሉ፤ እንዴት ለርገሽ የቅድመ-ን ጻፍሽው?» አልኪት

መነቅ ጀመረች (ጥርሶቿ ትካክል ሆነው ነጫዊ ናቸው። ነጭ የፈረንጅ ጥርስ ብዙ አይታይም) «እኔ ነኝ» አለችኝ «በምዕናብት ስለት ሁሉም እኩል ጥሩ ሆኖ ይሰማኛል። ካንድ ሁለት ወር በኋላ ሳክሰው ነው እውነተኛው ሞጋው የሚታየኝ»

«ይሄ መጥፎው መቼ ነው የተጻፈው?»

«ካንድ ለመት ተኩል በፊት»

«እንገዲያው መጥፎ መሆኑ ድሮ ገብቶሻል። ለምን አስከባኝ?»

«ላውቅህ ስለረገገኩ። ማንም ሰው ቢሆን፤ እንደምዕና ካወቀ ወይም እንዲያውቅ ከፈለገኩ፤ መጀመሪያ መጥፎ ታሪኬን አስነብባለሁ። አንብቦት ጥሩ ነው ካለ በቃው። ሁለተኛ እኔ የጻፍኩትን አያነብም። እስካሁን ለአንድ ስምንት ሰው አስነብቤያለሁ። አንተና አንድ የፓሪስ ጓደኛዬ ብቻ ናችሁ መጥፎውን መጥፎ ያላችሁት። ስለዚህ ሁለታችሁ ብቻ ናችሁ ጥሩውን ያነበባችሁ»

«ሌላ የጻፍሽው አለ?»

«ጎያ ሶስት አለኝ። አስራ አንዱ ጥሩ ይመስሉኛል። ሰባቱ በጣም መጥፎ ነው። አምስቱ ግን ጥሩም አይደል፤ መጥፎም አይደል። አንደኛው ለሰተያየት። ስለዚህ እንተ እነዚህን እምስት አንብቦህ ምን እንደሚመስልህ ብትነገረኝ፤ ተስፋ የሌለውን አጥፎና ተስፋ ያለውን እየመከርከኝ አሻሽለዋለሁ»

«ከባር ደሰግኛል፣ ንን ልመክርሽ ሙያሌን እንጃ»

«ትችላለህ፣ ታግዝኛለህ?»

«ከታላቁን በደሰታ፣ አሁን ስለራስሽ ንገሪኝ። ቅድም እኔ እንደነገርኩሽ»

ንገሪችኝ። የምንዕገገጠው ቋንቋ ተለያየ ፣ ንጃ ሙከራችን፣ ችግራችን፣ እስተያየታችን በጣም ይመሳሰላል። ስንወያይ መሽ።

«እማውቃት ጥሩ ርካሽ ምንብ ቤት አለች» ብላ ሳን ሻርል ባቡር ጣቢያ አጠገብ ወስዳ እራት ጋበዘችኝ። በፈረንሳይ ደምብ ከምግቡ ጋር እንድ ጠርሙስ ወይን ጠግን። ሲኒማ ላስገባሽ አልኳት። ሁለታችንም እንደዚህ ልንጨዋውት የምንችልበት ጊዜ መቼ ተመልሶ እንደሚመጣ አይታወቅም አለችኝ። እውነትሽን ነው አልኳት

ወደ ወደቡ ተመልሰን በእግር እየተዘዋወርን ወሬያችንን ቀጠልን። በተርታ የቆሙ ጀልባዎች የሚመዘገቡበት ውሀ ውስጥ የማርሰይ መብራት ይጫወታል። የባህር ሽታ ይዞ ከባህር በኩል የሚመጣው ነፋስ ቅዝቅዝ ያለ ሆኖ ይለሰልሳል። እንደኛው እያወሩ የሚዘዋወሩ ሰዎች አሉ። አብዛኛዎቹ ተቃቅፈዋል። መንሸራሸር ሲበቃን እንድ ካፌ ገብተን ቁጭ ብለን ቢራ እዘዝን

«ስለ ኑሮ ምን ታስባለህ?» አለችኝ

«ኑሮ በጣም አጭርና በጣም ጣፋጭ ናት እላለሁ። እንቺስ ምን ይመስልሻል?»

«እኔም በጣም አጭር ናት እላለሁ። ስለዚህ ለመኖር መሽቀዳደም፣ መጣደፍ አለብን»

«በተቻለን መጠን ኑሮአችን ውስጥ ሀሴትን መጠቀሙን አለብን»

«ሀሴት» ስል bonheur የሚለውን ቃል ነበር የተጠቀምኩት

«Il n'y a pas de bonheur, tu sais» አለችኝ «Il n'y a que du plaisir» («ሀሴት የሚለው የለም'ኩ። የሰሜት ደስታ ብቻ ነው ያለው»)

«እና እንቺ ምን አይነት የሰሜት ደስታ ትወጇዋለሽ?»

ላቅ እያለች «ከምግባባው ሰው ጋር እንደዚህ ጣውራት፣

ከማምነው ሰው ጋር ማታ ባህር ዳር መንሸርሸር»

«ሌላስ?»

«ውብ ሙዚቃ መስማት፣ ጥሩ ትያትር ማየት፣ ጥሩ መፅሀፍ ማንበብ፣ እስክጠግብ ከበላሁ በኋላ ወይን እየጠጣሁ ማውራት...»

«ሌላስ?»

«ልንገርህ?»

«ንገሪኝ»

«አትደነግጥም?»

«ሞክሪኝ»

አመነታች። «ለሰው ተናግራው አላውቅማ»

እየሳቅኩ «እኔና አንቺኮ ከሰው በላይ ነን። ደራሲያን ነን፣ ፈጣሪዎች ነን» አልኳት

ሳቀች። ሳቋ ጉሮሮዋ ውስጥ ይሰማል፣ በጣም ደስ ይላል። ሁለመናዋ ደስ ይላል

«እንግድያው ልንገርህ»

«ንገሪኝ»

«J'aime faire l'amour,» («ከወንድ ጋር መተኛት እወዳለሁ»)

አየሁዋት። እስካሁን የተመሰገን «ሚስት» በመሆኗ ስለሷ እንዲገለፅ ያልፈቀድኩለት ስሜት አሁን የአእምሮቱን በር በርግዶ ገባ። ሲልቪን በጣም ተመኘች!

«አ! ላ-ላ! እንደሱ አትየኝ!» አለችኝ። አፍራላች፣ ጉንጮቿ ደም መልበስ ጀምረዋል፣ አይኖቿ ይርገበገባሉ። የባሰውን አማራጾች።

«ምናለበት ባይሽ?» አልኳት

«Tu me fais rougir» («ፊቴ እንዲቀጣ ታደርገኛለሁ»)

«በጣም ታምሪኛለሽ ፊትሽ ሲቀጣ» አልኩና ጉንጮቿን በሁለት እጄ ይገጩ አፏ ላይ ሳምኳት። አፏ ይሞቃል።

«እንረድ ከዚህ?» አልኩዋት። Deux Chevaux መኪናዋ ውስጥ እንደገባን

«እኔም ከሴት ጋር መተኛት በጣም በጣም እወዳለሁ» አልኳት «እውቃለሁ» አለችኝ

«እንዴት ታውቂያለሽ?»

«ምስጢር ነው። Secret professionnel» («የባለሞያተኞች ምስጢር»)

«Mais nous sommes de la meme profession» («ታዲያ የሁሉ ታችንም ሞያ አንድ ነው'ኮ»)

«እውነትክን ነው»

«ንገሪኛ። ሴት መውደዴን እንዴት ታውቂያለሽ?»

«አንደኛ አስተያየትህ። አይንህ ቆንጆ ሴት ላይ ሲያርፍ ሴትዮዋን በመቀት ያገናፅፋታል። ደሞ ቆንጆ ሴት አይንህን ጣል ሳታረገግት አታልፍም። ሁለተኛ ድምፅህ። ከወንዶች ጋር ስትነጋገር ስምጅህላሁ። ከሴት ጋር ስትነጋገር ግን ድምፅህ ልስልስ ይላል፤ መቀት ይሞላዋል። እንዴት ያለች ሴት ነው 'ምትመርጠው?»

«እንዳንቺ ያለች»

«የምሪን ነው 'ምጠይቅህ»

«እኔም የምሪን ነው 'ምመልሰልሽ»

«እንዴት ነው እንደኔ ያለች ሴት ማለት?»

«አለምሮዋን ላከብረው ሰችል፤ ጠባይዋን ልወደው ሰችል፤ ገላዋን ልመኘው ሰችል፤ በዚህ በሶስት በኩል በቂ ሆኖ ሳገኛት፤ ሴትዮዋ እንዳንቺ ያለች ናት ማለት ነው» ብዬ እንደገና ሳምኳት። መሳሙን በጣም ትችልበታለች፤ ሰፊ አፏ ይመቻል

«ተመሰገን ንደኛህ ነው?» አለችኝ

«ንደኛ የለኝም» አልኳት። ሳመኝኝ። ሙቅ እርጥብ አሳሳም ሳመኝኝ

«ስለተመሰገን እንዴት እናድርግ?» አለችኝ

«እንግደለው»

እየሳቀች «እውነቱን ነው!»

«እንቺ እንደፈለግን። ብትፈልገህ ተይወና እኔጋ ነይ። ብትፈልገህ ሳትነግሪው በድብቅ እንገናኝ። ብትፈልገህ የሚገባው ከመሰለሽ ነገሩን እስረጃው። እንደመሰለሽ አርጌ»

«ላንተ እንዴት ይሻልህ?»

«ለኔ ሁሉም ያው ነው። እናንተ ፈረንሳዮች እንደምትሉት 'Je m'en fous!' ብቻ እንቺን ላግኝሽ»

«አትቀናም?»

«አልቀናም። ምን ያስቀናኛል? በማገኝሽ ጊዜ የተቻለሽን ያህል የሰሜት ደስታ ሰጪኝ እንጂ፣ ከኔ ጋር ባልሆንሽበት ጊዜ ምንስ ብታረገህ ላንቺ ከተሰማማሽ ምን ይጎዳኛል?»

«እውነትክን ነው?»

«አዎና!»

«Mon Dieux! እንዴት ያለሽው ሰውዬ ነህ!» (ወይ አንተ አምላክ!)

«ምነው?»

መልሷ መሳም ነበር

«ወደ ኤክስ እንመለስ?» አለችኝ

ምናልባት አሜሪካኗ ሆቴሌ ትጠብቀኝ ይሆናል በማለት

«ለምን እዚህ አናድርም?» አልኳት

«ነገ በሚቱ ክፍል አለብኝ»

«ቅሪ ከክፍል»

«ትምህርቱስ?»

«ሰሚኝ። ዛሬ ከኔ ጋር ነው 'ምታድሪው። ሌሊቱን ችዬ እንቅልፍ አላሰወሰድሽም። ስለዚህ ነገ ሚት ብትገቢም እንቅልፍ አጥቶ ማደሩና ድካሙ በደምብ አያስሩሽም። ስለዚህ አንደኛውን ብትቀሪ አይሻልም? ቅሪ እባክሽን! ደሞ ሚት ልለይሽ አልችልም» ብዬ እቅፍ አድርጌ ሳምኳት። እሺ አለች። ሳን ሻርል አጠገብ አንድ ትንሽ ሆቴል ውስጥ አንድ ክፍል ተከራየን።

እጅ ለእጅ ተያይዘን ፎቁን ወጣን። የከፍላችንን በር ከፈትኩላት። ገባን። መብራቱን አበራችው። እነሰ ያለ ንፁህ ክፍል መሀል አልጋ ልብስ የተዘረጋበት ሰፊ አልጋ ይጠብቀናል። ሁለታችንም ለአልጋው ቸኩለናል፤ ሁለታችንም አልጋውን ፈርተንጥል

በፍ አጠገብ እንደቆምን ወደኔ ሳብኳት፤ ተጠጋች። ቀጭን ወገሧን አቅፌ፤ ደረቷ እየገፋኝ፤ ጭኖቿ እየተሻሻሉኝ አንገቷን ጉንፋሷን ስስም፤ ሰፊ አፏ ተከፍቶ ከጎን ታየኝ፤ አይኔ አጠገብ ከንፈሮቿ በጣም ወፍረው ቀይ እርጥብ ሆነው ታዩኝ፤ እየተንገበገበኩ ጎረስኩዋቸው። እሷም ጎረሰችኝ በሰፊ አፏ፤ በእርጥብ ከንፈሮቿ፤ በፈጣን ምላሷ፤ በትኩስ ትንፋሷ፤ በሚያዳልጡ ጥርሶቿ ታኝክኝ ታላምጠኝ ጀመር

አፎቻችን እንደተቆላለፉ ልብሶቻችንን በሙሉ አወለቅኳቸው፤ በለስላሳው ሌሊት ራቁት ለራቁት ተቃቅፈን ቆመን መተሻሻት መላላላላትን ቀጠልን። ጡቶቿ ደረቴን ሲገፉ ልዩ ስሜት ተሰማኝ፤ ትንሽ ራቅ አደረግኳትና አየኋቸው፤ ኮረዳነት የገተራቸው የውበት ክምሮች የምኞት ሀውልቶች ይመስላሉ። እጆቿን ዘርግታ ራሴን ወደ ደረቷ ሳበች፤ አንዱን አበባ ጡት አፌ ውስጥ ከተተችው፤ ራሴን አቀፈችኝ። ሽቶና ኮረዳነት የተደባለቁበትን ጠረፍን ወደ ውስጥ ተነፈስኩት

በኋላ ቀስ አርጋ ገፋችኝ፤ ለብቻዋ ቆመች። እየተያየን ብዙ ጊዜ ቆየን። ሳኝካቸው የነበረ ጡቶቿ ቆመዋል፤ ከረዥም ቀጭን ሽንጧ በታች ሰፊ ዳሌዋ ወደ ረገጥኛም ጭኖቿ፤ በልዩ ጥንቃቄ ወደ ተቀረፁ እግሮቿ ይወርዳል።

«እንዴት ቆንጆ ነሽ!» አልኳት

ፈገግታ አልሰጠችኝም። ዙሪያችን የተንጠባጠቡትን ልብሶች ሰበሰበችና ወስዳ ወምበር ላይ ከመረቻቸው። ጎንበስ ስትል፤ ቀና ስትል፤ ስትራመድ፤ የገላዋ ቅርፅ የዳሌዋ መወዛወዝ አቅበጠበጠኝ። ተሎ ሄጄ አቀፍኳት፤ አልጋው ላይ አጋደምኳት። እጇን ወደ ራሴን ዘርግታ መብራቱን አጠፋች። በጭለማው እጆቿንም፤ እግሮቿንም፤ ከንፈሮቿንም ከፈተችልኝ፤ እቅፏ ውስጥ አፏ ውስጥ ሴትነቷ ውስጥ አስገባችኝ

የጉርምስና ስሜት ውስጥ እንደ ሀረግ ተገማምደን፤ በምኞት ትኩሳት እየተቀቀልን በስጋ ርጥበት ተጠበስን

በተቃራኒ ገላጭቻችን መቅደስ ውስጥ፤ ዘለአለማዊውን ጭለማ ለተጎናፀፈ፤ ጥንታዊ ለሆነ፤ ዘወትር አዲስ ለሆነ፤ ቅዱስ ለሆነ ህይወት በጠረናችን ከርቢ፤ በወጣት ልባችን ከበሮ፤ በማቃሰታችን መዝሙር ምስጋናችንን አቀረብንለት

በኋላ፤ አንሶላው ውስጥ ገባንና ክንዴን አንተርሻት

«አውራልኝ» አልኳት

«ምን ላውራልህ?»

«ያሰኘሽን»

«ተደሰትክ?»

«እንዲህ ተደሰቼ አላውቅም»

«እኔም። አልጋ ውስጥ አርቲስት ነህ። እንዳንተ ማንም አስደስቶኝ አያውቅም»

«በጭራሽ? እውነት ተናጋሪ»

«አንድ ብቻ ነበር። እሱም ያንተን ግማሽ ያህል አይችልበትም»

«ታደያ እንዴት አስደሰተሽ?»

«የመጀመሪያዬ ነበር። ፍቅር ይዞኝ ነበር»

«እሱስ?»

«እሱም በጣም ይወደኝ ነበር። ግን ፍቅር አልያዘውም ነበር። ፍቅር ሊይዘው አይችልም። ፍቅሩን በሙሉ ለነፃነት ሰጥቷል። እንደሬ ማልሮን አንብበሁል? La Condition Humaine የሚባለው ልቦለዱ ውስጥ ያሉትን ጀግኖች ተስታውሳቸዋለሁ?»

«ቻይና ሄደው ለሬቮሉሽኑ እውቀታቸውንና ህይወታቸውንም ጭምር ይሰጣሉ።»

«አዎን! እንደነሱ አይነት ነው እሱም። ፖል ይባላል። መልኩ ይህን ያህልም አይደለም። ደቃቃ ብጤ ነው። ግን የአስር ሰው ድፍረት ተሰጥቶታል። አይኑ ውስጥ ደሞ 'ነፃነት' ባለ ቁጥር ቦግ የሚል ነበልባል አለ። ያባቱን ሀብት ወርሶ ነበር። ግን እሱን ለታናሽ

እሁቱ ትቶላት ሂደት»

«ወደጋት ሂደት?»

«ወደ ኩባ። እንካሰትሮን ለማገዝ»

«አሁንም እዚያው ነው?»

«አይ! እንካሰትሮ አሸንፈው የለም፣ ነገር?»

«እንግዲያው የት ነው?»

«ቪዩትናም። ቪዩትኮንጎቭን ያግዛል»

«ኮሙኒስት ነው?»

«አይደለም። የነፃነት ነብይ ነው። የነፃነት አርባኛ ነው። ያን ጊዜ በ56 ዓ.ም. ሀንጋሪ ውስጥ ብጥብጥ አልተነሳም? ለሀንጋሪያኖች ነፃነት ለመዋጋት ቀዩን ጦር ሰራዊት (የሶቭየት ሀብረት ጦር) ከሀን ጋሪ ለማስወጣት እዋጋለሁ ብለው ሀንጋሪ ሊሂድ ተነሰቶ ነበር። በሰንት መካራ አባቱ አስቀሩት። ያን ጊዜ ሀያ አንድ አመቱ ነበር።»

«እንዴት ያለ ሰው ቢሆን ነው?» አልኳት

«የአርነት ሰው ነው። የጭቆናን ቀምበር በያለበት እየገርኩ መስበር አለብኝ ይላል»

«ይዕፍልሻል?»

«በሰደስት በሰባት ወር እንዴ ይዕፍልሻል። እሁን ስለሱ አናውራ ገባክህን። አለዚያ ማዘን እጅምራለሁ። ዛሬ ማታ በጭራሽ ማዘን አልፈልገም»

ወሬውን ተውነው፤ ግን ሌሊቱን አልተኝንም። የወጣትነት ትኩሳት እያቃጠለን፤ በሀይወት ርጥበት ውስጥ ተነክረን አደርን

ለነጋጋ አቅራቢያ እንቅልፍ ወሰደን። እስከማታ አልነቃንም

ከእንቅልፌ ስነቃ ሰውነቴ ታድሷል፤ አስተያየቴ ተለውጧል። ሲልሽ አጠገቤ በመሆኗ ትልቅ ፍስህ ተሰማኝ። እቅፍ እያደረግኳት

«ሰለተመሰገን ጉዳይ እንዴት ልታረገ ነው?» አልኳት

«እንዴት ላድርግ?» አለች

«ተይወ!»

«ምን?»

«ለብቻዬ ነው 'ምፈልግሽ»

«ትላንት ስናወራ ከኔ ጋር ባልሆንሽበት ጊዜ ምንም ብትሰራ የራስሽ ጉዳይ ነው አላልከኝም ነበር?»

«ትላንት ፍቅር አልያዘኝም ነበራ!»

በሀይል እቅፍ አደረገችኝ

ካንድ ስምንት ቀን በኋላ፣ ማታ ተመስገን ክፍል ቁጭ ብዬ ሰሰራ፣ ተመስገን መጣና አልጋው ላይ ዘጭ ብሎ ተጋደመ። እርግጥ! ብሎ ተነፈሰ

«ሲኒማ የገባችሁ መስሎኝ» አልኩት

«ሌሎቹ ገቡ፣ እኔ ግን ተወኩት»

«ለምን ተወኩት?» አልኩት። ድምፄ «አንተ ተንኮለኛ!» እንደሚል አይነት ነበር

«ደስ አላለኝም!» አለኝ። ትንንሽ አይኖቹ ሊደበቁ ጀምረዋል፣ ግን ጥርሶቹ ገና መታየት አልጀመሩም

«ወሽታም! ቀጠሮ ቢኖርህ ነው 'ንጂ» አልኩት

«ከማን ጋር?»

«እኔ አውቃለሁ 'ንዴ ያንተን ተንኮል? ወይ ካንዲ ብሎንድ (ፀጉሯ ብጫ ወይም ነጭ ብጫ) ጋር፣ ወይ ከሲልቪ ጋር»

«ሲልቪ! አላወቅክምና!»

«ምን?»

«ቀርቶ!»

«ምነዋ?»

«ምን እባክህ የሴት ነገር» አለ «አገር ጤና ብዬ እንደ

ሁልጊዜያችን ወዲህ አመጣሁዋት። ከሰአት በኋላ ነበር። የከሰሰት በኋላው እንዴት እንደሚጣፍጥ ታውቅ የለ? ልብሷን አወላለቀችና አልጋው ውስጥ ገባች። እየተንገበገበኩ ተከትያት ልገባ ስል፣ ከትራሱ ላይ አንዲት ፀጉር አንስታ አቀበለችኝ። ረጅም የፈረንጅ ፀጉር ነው፣ ግን ጥቁር አይደለም፣ ቡና አይነት ነው»

«ይሄ የኔ ፀጉር እንዳልሆነ እርግጠኛ ነኝ» አለችኝ

«ዝም አልኩ። አልገባኝም አየህ

«ተናገር 'ንጂ» አለችኝ። እግዜር ያሳይህ። በመጀመሪያ አልጋው ውስጥ ልገባ ጎምበስ እንዳልኩ አሁንም አለሁ። ይታይሀል? ራቁቴን አልጋው ላይ ባራት እግሬ ቆሜ? እንደሚደሀ ልጅ። ልብሷን ስታወልቅ እያየሁና የሚጠብቀኝን ደስታ እያሰብኩ ግትር አድርጎ ቅንዝር ወጥሮኛል።»

የተመሰገን አይኖች ጨርሰው ጠፉ፣ ጥርሶቹ ተገለጡ፣ ይስቅ ጀመር። ከት ብሎ እየሳቀ፣ ሳቅ በሚቆራርጠው ንግግር

«ገና አሁን ታየኝ - ሀ! ሀ! ሀ! - እንዴት እንዴት - ሀ! ሀ! ሀ! - እንዴት እንደነበርኩ - ሀ! ሀ! ሀ! እንዲህ ነበርኩ» አለና በጀርባው ከተጋደመበት ተነስቶ ዞሮ በጉልበቱና በእጁ ተንበረከከ። ከሰሩ ትራሱን አስተካከለና፣ ሌባ ጣቱን እያነጣጠረበት

«እኔ 'ንዲህ ነኝ፣ ሂሂ!!» ትራሱን «እቺ ሲልቪ ናት። ያቀበለችኝን ፀጉር ባንድ እጄ እንደዚህ ይዣለሁ። እንዳትበጠስ ወይም ወድቃ እንዳትጠፋ እየተጠነቀቅኩ፣ ያቺን ነጃላ ፀጉር እንዲህ ይዣለሁ። ቁላዬ ደሞ እዚህ ጋ ቆሞ ሲልቪን ቁልቁል ያያታል። አይ የኔ ቁላ! ቁል ነውኩ። ያንተም ቁል ነው?» እንደገና ሳቁ አሸነፈው። አልጋው ላይ ተንከባለለ። ሳቁ ሲያልፍለት

«በኋላስ?» አልኩት

«በኋላማ ምን ልበልህ ልጄ? ቃል ሳትናገር ተነስታ ልብሷን መልሳ ለበሰች። ረጋ ባለ ድምፅ 'የኔና ያንተ ነገር በዚሁ አለቀ!' ብላኝ ልትወጣ ስትል፣ እኔ እዚች ጋ ራቁቴን እንደቆምኩ

«ምን ነካሽ?» አልኳት። ሲያቀብጠኝኮ ነው። እስቲ ዝም

ብላትሰ?

«ዘወር አለኝና፤ እሱ ጠረጴዛ ላይ ያለውን መግባቶችና ደብተር በእጄ እንዴ ገፍታ መሬት ላይ አዝረከረከኝው። እና ጠረጴዛውን በተጨማሪ እጄ ደጋግማ እየመታኝ

«እኔ - የእስላም - ሀሪም - ሴት - አይደለሁም!» ብላኝ ስታበቃ፤ ወጥታ በሩን በሀይል ን! አርጋው ሄደኝ። ልብሴን ልለብሰ ካፍቴራዬን ሳነሳ በሩ ብርግድ ብሎ ተከፈተ። ማን ገባ መሰለህ?» አለኝ

«ማን?» አልኩት

«ሲልቪ ራሷ ነቻ! የሴት ነገር! ከመቼው ሀሳቧን ለወጠኝ?! እያልኩ ልገረም ስጀምር፤ አጠገቤ መጣኝ። አቅፋ ልትሰመኝ እንደሆነ ገባኝ። ትንሽ ልኮራባት አሰብኩ። ታድያ እሷ ምን አረገች መሰለህ? እወቅ 'ስቲ።»

«በጥፊ መታችሁ?»

«በጭራሽ!»

«አቅፋ ሳመችሁ?»

«ትቀልዳለህ?»

«እንግዲያው ምን አረገኝ?» አልኩት

«ጫማዋን አረገኝ»

«ምን?»

«በንዴት ጫማዋን ረስታው ሄዳ ነበር። ተመልሳ አረገኝውና ወጣኝ። እኔ ራቁቴን ቆሜ ቀረሁ። ቁላዬ እስካሁን ተኝቷል። ከዚያ በኋላ አናግራኝ አታውቅም»

«ጥፋቱ ያንተ ነው» አልኩት

«እንዴት?» አለኝ

«ያመጣህቸው ሴቶች ሊሄዱ ሲሉ 'ፀጉሮችሽን ሁሉ ይዘሻል? ቁጠራ እስቲ! ለምን አትላቸውም?» አልኩት

«መቼ ሴት አመጣሁና?» አለኝ

«እ-ሀ? ቡናማው ፀጉርሳ?»

«ከየት እንደመጣ ንጃለት። ምናልባት ቤት የምትጠራው ለልጋ የምትነጥፈው እርጊት ያን እለት ታማ ዋና፣ በዓ ምትክ ባለቡናማ ፀጉር ሴት አልጋዬን አንጥፋልኝ ይሆናል»

«ምስኪን ተመስገን!» አልኩት

«ምስኪን ትላለህ ምስኪን። ይኸው እስከሳሬ የም ሳይ እጥግለሁ»

«ዛሬ ማታ ግን ለመግደፍ ያስብክ ትመስላለህ»

«ነበር እባክህን። ፀጉርን እንደ ወንድ ነው (ምትቆርጠው) ቢሆንም ምንም እትል። ብቻ -»

«ብቻ ምን?»

«የት እንደምወስዳት ጨንቆኛል» (ሲመሽ ፈረንሳዮች *conscience* የሚሉት ዘበኛ ይመጣና፣ ወደመኝታ ቤቶቹ የሚያስገባው በር አጠገብ እንዲት ቢሮ አለችው፣ እዚያች ቁጭ ብሎ ወጪ ገቢውን ሁሉ ይመለከታል። ወንዶች መኝታ ቤት ሴት ማስገባት ክልክል ነው።)

«የኔ ሆቴል አለልህ አይደለም 'ንዴ?» አልኩት

«አትጠቀምበትም?»

«እዚህ ልተኛ እችላለሁ»

«እሱማ ጥሩ ነበር»

«ብቻ እንዳታስሙህት አደራ። ካስሙህካትም ፎጣ እጉርሳት ብዬ የሆቴሉን ቁልፍ ሰጠሁት

ተመስገን ወደ ቀጠሮው ከሄደ በኋላ ተመልሼ ልሰራ አልቻልኩም። ሲልቪ ለኔ ስትል እንደተወችው ገባኝ። ይህ ሀሳብ በጠበጠኝ። ተነስቼ አሜሪካዊቷ ቤት ሄድኩ። ጉዳዬን አስረዳኝት። ከዚህ በፊት አገሪ እራሴን አለችኝ ብያት ነበር። አሁን፣ እራሴን ካንቺ ጋር ያለኝን ግንኙነት አወቀች። ማን እንደነገራት እንጃ ወረቀት ጻፈችልኝ። በአንድ ሳምንት ውስጥ አሜሪካንህን ትተህታል የሚል ወሬ ካልደረሰኝ ሌላ እራሴን ፈልግ አለችኝ ብዬ ነገርኳት።

«I understand የዚህ መጥፎ ዜና ምክንያት በመሆኑ በጣም አዝናለሁ» አለችኝ። ያቀደኩት ደህን ነገራዎች ደህና እደራ ብደት ሲልሺን ፍለጋ ለመሄድ ነበር። ግን ልጅቱ ጥቁር ስህ የሌሊት ልብሰ ለብሳ ስትራመድ በጣም ታስጎመጃለች፤ ገላዋን ታጥባ ቆዳዋን በታልከም ዱቄት አሻሽታው፤ ሽታው ይማርካል። ከሷ ጋር አደርኩ

«ራሴን በጣም ታዘብኩት። በጣም ፀፀት ተሰማኝ፤ ሲልሺን የበደልኳት መሰለኝ»

በነጋታው ሲልሺን ከምግብ ቤት ስትወጣ ጠብቄ አገኘች። ቡና ልጋብዝሽ አልኳት። ኢክስ ውስጥ የምወደው ካፌ የለኝም አልኩህ፤ አለችኝ፤ እሺ ማርሰይ ልውሰድሽ አልኳት። መኪናዬ ጋራዥ ናት አለችኝ። በአቶቡስ ልውሰድሽ አልኳት። አልፈልግም አለችኝ። እንግዲያው ምን እናርግ? አልኳት። እኔ ቡና ላጠጣህ፤ ራሴ አፍልቼ፤ አለችኝ። ቤቷ ወሰደችኝ፤ ከኤክስ ትንሽ ወጣ ብሎ ባላገፋ ውስጥ ነው

«የሴዛን የነበረው ቤት በዚህ በኩል ነው። መሄድ ትፈልጋለህ?» አለችኝ

«አልፈልግም» አልኳት

«እኔም ሄጀ አላውቅም» አለችኝ

እየላቅኩ «Tu t'en fous, eh?» አልኳት («ደንታ የለሽም፤ እ?»)

እየላቀቅኩ «Je m'en fous épérdument!» አለችኝ («እቺን ያህል እንኳ ደንታ የለኝም»)

ቤቷ ገባን። ሁለት ክፍል (አንድ መኝታ፤ አንድ ሳሎን) ወጥ ቤት፤ መታጠቢያ ክፍል። በየግድግዳው የልዩ ልዩ አቢይ ስእሎች እትም ተለጥፏል። የቤት እቃው ዘመናዊ ነው፤ ሰማያዊና ወይን ጠጅ ቀለማት ይበዙበታል

«ግሩም ቤት አለሽ» አልኳት

«ከርስዎ በፊት ሌላ ወንድ ገብቶበት እንደማያውቅ ስገልፅልዎት በትህትና ነው» አለችኝ። አመንኳት። እጅ እየነሳኝት

«ሻህራዛድ የኔ ፍቅር፤ የቀኔ ጨረቃ፤ የሌሊቴ ፀሀይ! ከብር ይሰማኛል» አልኩና፤ እንደ ፈረንሳዮቹ እጁን ሳምኳት። ደስ የሚለኝ

ሳጃን እየሳቀች

«ቁጭ በል ቡና ሳፍላልህ» አለችኝና ወጥ ቤት ገባች
አንዱን ግድግዳ በሙሉ የያዘ ባለአምስት ተርታ የሆነ
የመፃሕፍት መደርደሪያ አለ። በፈረንሳይኛና በእንግሊዝኛ የተፃፈ
መላት መፅሀፍ ተደርድሮበታል። ባንዱ ተርታ የእርት መፃሕፍት፣
ባንዱ የፊሎዎሬና የታሪክ የሶሲየሎጂ መፃሕፍት፣ በሶስተኛው ልዩ
ልዩ አይነት መፃሕፍት፣ በተቀሩት ሁለት ተርታዎች ደግሞ ልብወለድ
መፃሕፍት። መደርደርያው አጠገብ መፅሔቶችና ጋዜጦች የተሸከመ
ሰፊ ጠረጴዛ አለ። ወደያኛው ግድግዳ ጥገ ትልቅ ራዲዮ-ግራማፎን፣
አጠገቡ እንደ መፃሕፍቱ የተደረደሩ ሽክላዎች

ይህን ቆሜ ሳይንቅ መጣችና

«ቁጭ በል 'ንጂ» ብላ ከሰማያዊዎቹ ሶፋዎች አንዱ ውስጥ
አስቀምጣኝ «ምን አይነት ሙዚቃ ትፈልጋለህ?» አለችኝ

«የላቲን አሜሪካ አለሽ?»

«አንዴታ!»

ሙዚቃው ሲጫወት አጠገቤ ቁጭ ብላ እጄን ያዘችኝ። ዝም
ብለን ስንሰማ ከወጥ ቤቱ ቀጭን የባቡር መሳይ ፉጨት ጮኸ። ዘላ
ተነሳች

«ቡና ደርሷል። ከወተት ጋር ነው 'ምትፈልገው?» አለችኝ

«አዎን፣ ውድ ሻህራዛድ ሆይ» አልኳት

ቡናውን ሰንጠጣ «ተመስገን ቤት መሄድ መተውሽን ለምን
አልነገርሽኝም?» አልኳት። ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ በመልካም
ብርሀናቸው አዩኝ፣ ውብ ሰፊ አፏ በፈገግታ ተከፈተ

«ኩራት እንዳይሰማህ ብዬ ነዋ» አለችኝ

ጥቁር ፀጉሯን ወደታች እየዳሰሰኩ

«ሰሰማ እንዴት ደስ እንዳለኝ ልነግርሽ አልችልም» አልኳት።
ጉንጮቿ መቅላት ጀመሩ፣ ወደታች አዩች

«እንደሱ አትዩኝ!» አለችኝ

አገጫን በግድ ወደላይ አንስቼ፣ አይን አይኗን እያየሁ

«ምናለባት ባይሽ?» አልኳትና ግምባሯን ሳምኳት

ዝም ብለን ቡና በወተታችንን ፉት እያልን ሙዚቃውን እየሰማን ትንሽ ከቆየን በኋላ

«ለመሆኑ፣ ተመስገን ትራስ ላይ ቡና አይነት ፀጉር እንዴት አገኛለች?» አልኳት

እየሳቀች «እኔው ራሴ ነኝ ይገጠው የሄድኩት» አለችኝ «አንዲት ቡናማ ፀጉር ያላት ንደኛ አለችኝ። ቤቷ ሂጂ ከፀጉር ብሩሻ ፀጉሮች ለቅሜ ይገጠራል ሄድኩ»

እኔም እየሳቅኩ «ጫማሽን ሳታረገ ወጥተሽ ነበር። ረስተሽ ነው?» አልኳት

«ረስቼ አይደለም»

«ታዲያስ?»

«የእውነቱን የተናደድኩ እንዲመስለው ብዬ ነው። ምናልባት 'ቡና አይነት ፀጉር እዚህ ሊገኝ በጭራሽ አይችልም' ብሎ ያሰበ እንደሆነ፣ ቀጥሎ 'እሷ ራሷ አምጥታው እንደሆነ ነው 'ንጂ' ብሎ ሊያስብ ይችላል። ያን ጊዜ 'ራሷ አምጥታው ቢሆን ኖሮ፣ በንዴት መፅሀፍቼንም ከጠረጴዛው አትበትንም ነበር፤ ጫማዋንም ማድረግ አትረሳም ነበር' ብሎ ማሰቡ አይቀርም»

በአድናቆት ራሴን ነቀነቅኩ

ይሄ ሁሉ ሲሆን ባህራምን አልረሳሁትም ነበር

ከምሳ በኋላ Le Monde የተባለውን ስመጥሩ የፈረንሳይ ጋዜጣ እገዛና፣ ካፌ ዶርቢቴል ገብቼ petit crème (ቡና በወተት በሲኒ) አገዛጭ ሀበሾቹ አጠገብ ቁጭ ብዬ ጋዜጣዬን ማንበብ እጀምራለሁ። ጨካኝነት ሳቅ፣ ወሬ፣ የሲጋራ ጫሰ፣ የሴት ሽቶ ካፌውን ይሞላዋል። በበጋው ሙቀት ምክንያት መስኮት ሁሉ ይከፈታል። ሰማያዊ ካኪ የሰራ ልብስ የለበሱ የፋብሪካ ሰራተኞች የቡና ማፍያው መኪና የተቀመጠበትን ረዥም ባንኮኒ በክንዳቸው ተደግፈው በተርታ ቆመው ፓስቲስ (ነጭ አረቄ) እየጠጡ፣ የፋብሪካ ዘይት ምናምን ያቆሽሸውን ቀያይ ፀጉራም እጃቸውን በብዙ እያንቀሳቀሱ፣

በአስቲኝ የደቡብ ፈረንሳይኛቸው ያወራሉ። ከባንኮኒው ዳር፣ ከመስተ
ዋት የተሰራው በር አጠገብ፣ የካሬው ባለቤት መስዬ ፖል የቀል
ሳቱን እየሳቀ «Merci bien, monsieur» («እግዚር ይስጥልኝ ጌታዬ»)።
እያለ የሚከፍሉትን ገንዘብ ይቀበላል። ቴምብርና ሲጋራ ይሸጣል

ከባንኮኒው ጓላ ቆንጆዋ የመስየ ፖል ሚስት ባጭሩ የተቆረጠ
ብጫ ብጫ ቀለም የተቀባ ፀጉሯ እያብለጨለጨ ለሰዎቹ ቡና ወይም
ፓስቲስ እያቀበለች፣ ከወጣቶቹ ጋር ፈገግታና ቃላት ትቀባበላለች፣
ትሽኮረመማለች፣ በማርሰይ ዜማ ታወራለች። ሸርጭጭጭ የምትል
ሴት ናት። ድምፅዋ፣ አስተያየቷ፣ አረማመዷ፣ ሁለመናዋ ወንድ
ይጣራል። መስዬ ፖል በብስጭት ነው የሚኖረው ሲባል እሰማለሁ።
ግን ተማሪ ውሽማ የላትም ይላሉ። ተማሪዎቹ መስዬ ፖልን
ይወዱታል፣ ሚስቱን ሊነኩበት አይፈለጉም። እሷም ተማሪ
የምትፈልግ አትመስልም። ውሽጭቿ ጎረምሶችና የፋብሪካ ወይም
የኩባንያ ሰራተኞች ናቸው - በበጋው ሙቀት ከታቸውን አውልቀው
የሽሚዛቸውን ቁልፍ በሙሉ ፈተው፣ የደረታቸውን ፀጉርና ጡንቻ
እየላዩና እጅጌያቸውን ሰብስበው ጡንቻኛ ፀጉራም እጃቸውን
እያወዛወዙ ካሬ ደርቢቴል የሚመጡ ጎረምሶች

እጠረጴዛዎቹ መሀል ሁለቱ ሴት ቦዮች ቡና፣ መጠጥ፣ ሲጋራ
እየያዙ ይዘዋወራሉ

ሀበሾቹና ባህሪም ካንድ ሁለት አፍሪካውያን ወይም ፈረንሳዮች
ጋር ካርታ ሲጫወቱ፣ አጠገባቸው ቁጭ ብዬ ጋዜጣዬን አነባለሁ።
በካርታ የተሸነፉት ሁለት ልጆች፣ ሌሎች ሁለት ተሸንፈውላቸው
ተራቸውን ለመጫወት እስኪችሉ ድረስ መጥተው ከኔ ጋር ያወራሉ

ተካ ይመጣና ጋዜጣዬን ሳነብ «የማታነበውን ገፅ ልመልከተው
'ስቲ» ብሎ ጋዜጣዬን ነጥሎ ግማሹን ይወስድብኛል። የማነበውን
ጨርሼ ወደሌላ ገፅ መሄዴ ሲሆን፣ ተካ «ቆይ እቺን ልጨርስና
'ስጥላለሁ» ይለኛል። «አምጣ 'ንጂ» ስለው «ጋዜጣው ካንተ ጋር
ይውላል፣ ትንሽ ባነብ ምናለበት?» ይለኛል። ብሽቅ ብዬ አየዋለሁ።
ጥፍሩን እየነከሰ ያነባል። ጋዜጣው ውስጥ ያላቀውን ወይም
ያስገረመውን ነገር ያሳየኛል፣ በጭራሽ አያስቅም፣ አያስገርምም።
አይ ተካ ብሽቁ! ግን ጥሩ ልጅ ነው። እሱ ራሱ ጋዜጣ ገዝቶ ያነብ
እንደሆነ፣ ጋዜጣውን ይሰጠኝና «የማታነበውን ገፅ ሰጠኝ። ሌላውን
ካንተ በጓላ ቀስ ብዬ አነበዋለሁ» ይለኛል

እንዳንዴ ሀበሾቹ ተሰብስበው ካርታ ሲጫወቱ ወዳጆቻቸው ሴቶች አንድ ጠረጴዛ ይዘው እያወሩ ይጠብቁዋቸዋል። ሲያሰኝኝ ከነሱ ጋር ትንሽ አወራለሁ

ከኒኮል ጋር ማውራት እሞክራለሁ፤ ያቅተኛል። በጣም ታፍራለች፤ ያልለመደችውን ሰው ማናገር አይሆንላትም። ለጊዜው በጭራሽ ላውቃት አልቻልኩም። ስለዚህ ባህሪም ምን አይቶባት ይሆን? ለሚለው ጥያቄ የመልስ ጫፍ እንኳ አላገኘሁለትም። መልካን አይቶ እንዳልሆነ ግን ግልፅ ነበር። ውሀ አረንጓዴ አይኖች፤ የተዘረዘሩ ጥቃቅን ጥርሶች፤ ትኩላት እንደያዛቸው አይነት ቆዳቸው የደረቀ ከናፍር። ድምፅዋ ደስ ይላል። ባህሪም ምን አይቶባት ይሆን? እውነት ለገንዘቧ ሲል ይሆን?

ከአማንዳ ጋር ግን ብዙ እናወራለን። ሀበሾቹ አማንዳ ዱቤ ነው የሚሏት። ሉልሰገድ ይዟት ለሄድ ሲል፤ ተካ «እንግዲህ ሂድና ዱባህን አገላብጥ!» ይለዋል። ሉልሰገድ «አንተ ደሞ ከዱባ የተሻለች እስክታገላብጥ ድረስ ስለዱባ ባታወራ ጥሩ ነው!» ብሎት አማንዳን አቅፎ ይሄዳል። አማንዳ በእንግሊዝኛ «ምንድነው 'ሚለው?」 ትለዋለች። «ተይው ዝም ብሎ ነው» ይላታል።

ጊዜጣዬን አንብቤ፤ ሰውን አይቼ፤ ባህሪምን ተመልክቼ፤ ስለራሱ ለማውራት ዝግጁ እንዳልሆነ ከተገነዘብኩ በኋላ፤ ከካፌው ወጥቼ ወደ ኩር ሚራቦ በኩል ትንሽ እራመዳለሁ። ወደኋላ ዞሬ፤ ማንም ሀበሻ እንዳልተከተለኝ ካረጋገጥኩ በኋላ፤ እታጠፍና ወደ ሲልቪ ቤት አመራለሁ

አንድ ቀን «ባህሪምን ያዘክው?» አለችኝ

«የለም» አልኳት

«የምትይዘው ይመስልህል?»

«እርግጠኛ ነኝ»

«የምስራቅ ሰው እንደሆንክ ያስታውቃል። ጊዜ የሚያመጣውን ጊዜ እስኪያመጣው ትጠብቃለህ 'ንጂ ጊዜን ልታጣድፈው አትሞክርም። የምስራቅ ሰው ብትሆን ግን ባህሪምን ሄደህ በብልህት ታዋራው ታወጣጣው ነበር»

«እንደሱ ካረግኩማ እሱን ራሱን ላውቀው አልችልም። የማሰብና

የሰዋሰው ችሎታውን ብቻ ነው ላውቅ 'ምችለው»

«ምን የማይ ይመስልህ?»

«ምን እንደሚልማ ማወቅ ቀላል ነው»

«እንግዲያው ምንድነው 'ምትጠብቀው?»

«ያ ያልኩሽ ጊዜ ሲመጣ፣ ተጠንቅቄ 'ምሰማው ቃላቱን አይደለም'ኮ»

«ታደያሰ?»

«ድምፁን ነው። ዜማውን። እጁ እንዴት እንደሚንቀሳቀስ። ምን ሲል ድምፁ እንደሚለሰልሰ፣ ምን ሲናገር ግምባሩ እንደሚቋጠር። አንዳንድ ጊዜ እኛ ሳናውቅ ፊታችን ላይ ፈገግታ ወይም ሀዘን በገዛ ራሱ ይጫወት የለ? ያንን ነው 'ምጠብቀው። አንድን ሰው የምናውቀው በሚናገረው ቃላት አይደለም፣ ያን ቃላት ሲናገር በሚያሳየው ገፅ፣ በሚያሰማው ድምፅ ነው። እሱን እሱን ለማየት ነው ባህራምን አድፍጮ 'ምጠብቀው»

ከሰአት በኋላውን ከሷ ጋር አሳልፈዋለሁ። እንቅልፍ ከወሰደን ወደ አሰራ አንድ ላይ እንነቃለን። ወይ እናወራለን፣ ወይ እናነባለን፣ ወይ ሙዚቃ እንሰማለን። ሰኞና አርብ በእስር ሰአት ላይ ክፍል አለባት። አንዳንዴ ተኝቼ ትታኝ ሂዳ ስትመለስ ትቀሰቅሰኛለች። አንዳንዴ ነቅቼ እንደ ሌላ ቀን ከአርት መፃህፍቷ አንዱን እየተመለከትኩ፣ ወይም እያነበብኩ፣ ወይም ሙዚቃ እየሰማሁ እቆያታለሁ

ሲመሽ ተለይቻት እሂዳለሁ። «A demain, cheri» («እስከ ነገ ደህና ሁንልኝ») ምግብ ቤት ሂጄ እራቴን በልቼ፣ ከዚያ ወጥቼ የቴሌቪዥን ዜና አይቼ ሳበቃ፣ ሆቴሌ ሂጄ ስራ እጀምራለሁ። (አሜሪካዊቷ መምጣት ትታለች) ወይም ሲኒማ እገባለሁ። ከሲኒማ በኋላ ለመስራት እሞክራለሁ። እምቢ ካለኝ፣ የሌሊት ፀጥታ የዋጣቸውን የኢክስን ጠባብ መንገዶች እዘዋወርባቸዋለሁ። ንጉሳቸው ነኝ

ጧት ተነሱቼ፣ ቁርሴን ሁለት croissant በልቼ፣ ቡና በውተት ጠጥቼ፣ ወደ ቤተመፃህፍት ሂጄ እስከምሳ ሰአት እሰራለሁ። (ክፍል መግባት ከተወኩ መቸሰ ዘመን የለኝም)

ከምሳ በኋላ ካፌ ዶርቢቴልን ጎብኝቼ ወደ ሲልቪ እሄዳለሁ። በሰፊ እፏ እየሳቀኝ ትቀበለኛለኝ

አያሌ ቀናት ካለፉ በኋላ፣ ተመስገንን እየሳቅኩ

«ሲልቪ እንደወጣች ቀረች?» አልኩት

«ቀረች!» አለኝ «አሁንም ብትመለስም አልፈልጋት»

«ምነው?»

«አንጎሷ ምላጭ የሆነ ሴት መቶ በመቶ ሴት አትመስለኝም። አሁን አንዲት ጅል ብጤ ፈረንሳይ ይገለጻል። በጣም ተስማምታ ኛለች። እጄን ሰደድ ሳረግ መክፈት ነው። ዝብዝብ የለም። ፖለቲካ፣ ሊትረቸር፣ ምናምን የለም። ያቺ ግን! ስለኢትዮጵያ የምትጠይቀኝን ጥያቄ ለመመለስ ብቻ ስንትና ስንት አስገሮ መዋጥ ያስፈልገኝ ነበር። ያውም አብዛኛውን ለመመለስ አልችልም ነበር»

«እኔ ግን በጣም ደስ ትለኛለኝ ልጄ» አልኩት «እውነት በጭራሽ አትፈልጋትም?»

«በጭራሽ። አንተ ምትወዳት አይነት ሴት ናት። ሞክራት»

«በኋላ ይቆጭህና መልሰልኝ ትለኛለህ ልባርግ» አልኩት

«እርም ይሁንብኝ!»

«ተው!»

«አ-ዎ! ይልቅ አንዱ ጭልፊት ፈረንሳይ ሳይሞጨልፋት ተለኩ አብሰላት»

«ታዲያ አንተ የተጠቀምክበትን ዘዴ ንገረኛ፣ እንዲረዳኝ ያህል» አልኩት

ነገረኛ፣ መክረኛ፣ አብረን ጥላን አወጣን። በመጨረሻ

«አንድ ምክርና አንድ ማስጠንቀቅያ ልስጥህ መሰለኝ» አለኝ

«እሺ»

«ምክሩ ይኸውና፣ ልጅቱን እንደፈለግካት ጌታው ተካ

እንዳያውቅብህ»

በዚህ ሰቀን ሰንጨርሰ

«ማሰጠን ቀቂያውሰ?» አልኩት

«እቺ ሲልቪ እንዳንደ ሌላ ሰው ትሆንብኛለች። አልጋ ውስጥ ያለልማዳ እንደማበድ ትላለች፤ ወሬፍ ያረጋታል። እና በደስታ ታላብድህለች፤ ታድያ—»

«ታድያ?»

«ታድያ ነገሩ ካለቀ በኋላ ታከርፋለች። ወደዚያ ፈንጠር ብላ ራሷን እጃ ውስጥ ትደፋለች። አንዳንድም ታለቅላለች»

«ምን ሆንሽ ስትላትሰ?»

«አትነግርህም። እና ግራ ያገባህል። አውቀህ ብትገባበት ይሻላል ብዬ ነው»

«ይገባኛል» አልኩት

ተመሰገን እንዳልሞሽ አውቂያለሁ። ግን ሳቂታዋ ሲልቪ አኩርፋ ወይም ስታለቅሰ — በጭራሽ ሊታየኝ አልቻለም

ካንድ ሳምንት በኋላ እኔና ሲልቪ በይፋ አብረን እንወጣ ጀመር። ሀበሾቹ «አልጋ ወራሽ» አሉኝ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ አልጋ ወራሽነቴን ረሱት፤ በነሱ አይን ሲልቪ የኔ ሆነች

ተመሰገን «የነገርኩህ ብልሀት ሰራ መሰለኝ» አለኝ። የደስ ደስ ቢራ ጋበዝኩትና ሲኒማ አስገባሁት። የያዛትን «ጅል ብጤ» ፈረንሳይ አስተዋወቀኝ። ብሎንድ (ነጭ) ፀጉሯን እንደ ወንድ ተቆርጣለች። በጣም ቆንጆ ናት። ይህ ተመሰገን ሴት አመራረጥ ያውቃል።

ደሞ ሴቶች የሚወዱት ይመስላል። ታድያ የሚገርመኝ ነገር አለ። አዲስ አበባ በነበርንበት ጊዜ የምትጠጋው ሴት አልነበረችም

አራት

ባህራም

ከቅርብ

ማክሰኞ ነበር አስታውሳለሁ። ከምሳ በኋላ Le Monde ጋዜጣዬን ገዢ ካፈ ዶርሲቴል ገብቼ እንደ ልማዴ petit crème አዝገፎ ካርታ የሚጫወቱት ሀበጆች አጠገብ ቁጭ አልኩ። ትንሽ ቆይቶ ባህራም መጣ። ሳየው የተለወጠ መሰለኝ። ልማዱ በፍጥነት እርምጃው ከተፋ ብሎ ሲያበቃ፣ ሀበጆቹን «እናትክን! ሀለላሴ ሙት! Je veux jouer aux cartes.» («ካርታ እጫወቱኝ») ብሎ ቁጭ ማለት ነበር። ዛሬ ግን በቀስታ እርምጃ መጣ። እንደ ድሮው አልቀለደም። እንደ አጋጣሚ ለካርታ ጨዋታው አንድ ሰው ጎድሏቸው ስለነበረ «ባህራም! ና ካርታ እንጫወት» አሉት

«ካርታ ጨዋታ አላስኾኝም» አለና ዝም ብሎ ቁጭ አለ። የተበሳጨ ይመስላል

«ምን ሆነህል?» አለው ሉልሰገድ

«በፈተና ወደቅኩ» አለ

ሁሉም የሚሉትን አጡ

እንግዲህ በፈረንሳይ ዩኒቨርሲቲዎች ደምብ፣ አንድ ተማሪ የሰኔ ወር ፈተናውን የወደቀ እንደሆነ፣ በእረፍት ጊዜው ሲያጠና ይከርምና፣ በጥቅምት (ትምህርት ቤት ሲከፈት) እንደገና ይፈተናል። ስለዚህ ተመስገን

«አይዞህ በጥቅምት ፈተና ታልፋለህ» አለው

ባህራም አልተፀናናም። ሁሉም ዝም አለ። ካርታ ጨዋታቸውን

ቀጠሉ

ባህራም «ዘላለም ካርታ ጨዋታ ምን ያረጋል? እንደውጣ ትንሽ
እንንሸርሸር» አለ። ማንም መልስ አልሰጠውም። አብረውት
መውጣት ፈርተዋል። ካርታ ጨዋታቸውን ቀጠሉ - ለጨዋታው
ብቻ ሳይሆን ከባህራም ብስጭት ለማምለጥም ጭምር። ገባው።
ተነሱ ብቻውን ወጣ። ተከትዬው ወጣሁ። ወደ መናፈሻው በኩል
እያመለከትኩ

«ወደዚያ እንሂድ?» አልኩት። መልስ ሳይሰጠኝ ወደዚያው
አመራ። ትንሽ እንደተራመድን

«ያውና ተካ። ወደኛ በኩል ይመጣል» አለኝ «አደራህን አብሮን
እንዳይመጣ። ዛሬ እሱ ሁለት ቃላት ቢያናግረኝ አብዳለሁ»

«አትስጋ» አልኩት

ተካ አቆመንና በፈረንሳይኛ

«ከየት ነው የምትመጡት?» አለን

«አሁን ከየትም ብንመጣ ደንታ የለህ። ለምንድነው 'ምትጠ
ይቀን?» አልኩት በአማርኛ

«ከዶርቢቴል ነው 'ምትመጡት?» አለኝ ባማርኛ

«አዎን» አልኩት ባህራም እጁን ኪሱ ከቶ ወደዚያ ይመለከታል

«ወዴት ነው 'ምትሄዱት?» አለኝ ተካ

«ወዴትም። ምን ያረግልህ?»

«ወደ ሲቴ ነው 'ምትሄዱት?»

«ምነው? ከኛ ጋር ሲቴ መሄድ አማረህ?»

«አይ! እኔ ለራሴ ከዛ መምጣቴ ነው። ቡና አምሮኛል»

«እንግዲያው ሂድና ቡናህን ጠጣ»

«ጋዜጣህን አሁን አታነበው እንደሆነ ሰጠኝ»

ጋዜጣዬን ሰጠሁትና መንገዳችንን ልንቀጥል ሰንል

«ይሄ አቃጣሪ ገንዘብ እንዳያጭበረብርህ ተጠንቀቅ» አለኝ

«ሂድ ቡናህን ጠጣ» አልኩት። ሂደ

እኔና ባህሪዎ ለንድ ቃል ሳንነጋገር መናፈሻው ደረሰን። ዛሬች ተሳ ስር ለንድ ለግድም ወምበር ሳይ ቁጭ አልገ

«ፈተና መውደቅ የተለመደ ነገር ነው። በጥቅምት ታላላቅ ለልኩት

በተገምግሞደ ፈረንሳይኛው፣ በወፍራም ልዝብ ድምፁ መናገር ጀመሩ

«መውደቁ ለይደለም የሚያበሳጨኝ፣ አወዳደቁ ነው። ትምህርቱን በደምብ ይገጥሳሉ። በምን እንደጣሉኝ ታውቃለህ? በፈረንሳይኛዬ ጉድለት። ለያስቅህም? ፈተናውን የወደቅኩት እኔ ፊሪ ባልሆን ያስቀኝ ነበር

«እኔንና ፈረንሳዮቼን የከፍሉን ልጆች አስተያየን እስቲ። ትምህርቱን እኩል እናጠናቀው። ፈተና እንግባና ጥያቄው ይሰጠን። መልሱን እኔም እነሱም እኩል እንወቀው። እነሱ ምን ያረጋሉ? መልሱን በፍጥነት ይፅፋሉ፣ አስካኩንና አገባቡን ያማርጣሉ። ጥቃቅኗን ነገር ጭምር ያስገቧታል። ሀያ-ሀያ አንድ ገፅ ፅፈው ይወጣሉ። ያልፋሉ። እኔም መልሱን ከነሱ እኩል አውቀዋለሁ። ታዲያ ፈረንሳይኛው ከየት ይምጣ? ከሱ ጋር ስታገል የጊዜዬን ግንኙ አጠፋለሁ። ለዚያውም አምጬ የማመጣው ፈረንሳይኛ አንካሳ ሽባ ስለሆን፣ በደምብ የማውቀውን መልስ ልክ እንደማላውቀውና በገምት ወይም በነሲብ እንዳገኘሁት ያስመስልብኛል። ዘጠኝ አስር ገፅ ፅፌ አወጣለሁ፣ በመጥፎ ፈረንሳይኛ። ትምህርቱን እያወቅኩት ፈተናውን አወድቃለሁ

«ፈረንሳዮች ደሞ ታውቃቸዋለሁ። በቋንቋቸው የመጣ በጣም አንጎሉ-ጠባብ ናቸው። ለምሳሌ አስተውለህ እንደሆነ በፍጥነትና ያለ ስህተት ያነጋገርካቸው እንደሆነ ያከብሩሁል። «Intelligent» ይሉሁል። እየተንተባተብክ ያነጋገርካቸው እንደሆነ ግን ምንም ቁም ነገር ብትናገር መሃይም ነህ ማለት ነው። በቋንቋህ ብታናግራቸው እንደ ጅል አፋቸውን ከፍተው እንደሚቀሩና፣ የነሱም ቋንቋ ላንተ ያንን ያህል እንግዳ እንደነበረ፣ የሚሉት ሁሉ «ዠቩቩቩ» ይመስልህ እንደነበረ፣ በስንት ልፋት በመጠኑ ልታውቀው እንደቻልክ፣ በቋንቋቸው መንተባተብ ስለቻልክም ሊያመሰግኑህ እንጂ ሊንቁህ እንደማይገባቸው፣ ይህን ለመገመት ያህል ሰፊ አንጎል የላቸውም።

ተራውስ ሰው እንዲህ ቢሆን አልፈርድበትም።
ፕሮፌሰሮቹ እንዲህ ሲሆኑ ግን በጭራሽ አይገባኝም። የዩኒቨርሲቲ
የነሱ ትምህርት የታላ? እኛን ያህል ቀላል ነገር ማመዛዘን ካልቻሉ
እንላቸውስ ትምህርታቸውስ ምን ትርጉም ይኖረዋል?

«እግናውቀው አገር መጥተን፤ በማናውቀው
የማናውቀውን ህዝብ ባህልና ታሪክ ለመማር ስንታገል፤ ቋንቋ
አስተያየት አያደርጉልንም?» ለምን

«ምን አይነት አስተያየት ሊያደርጉልን ይችላሉ?» አልኩት

«ፈረንሳይኛችን ትንሽ የተጣመመ እንደሆነ፤ የቋንቋውን
መጣመም ችላ ብለው የፍሬ ነገሩን እዚያ መገኘት ለምን
አያስቡልንም? አገራችን ስንመለስ በራሳችን ቋንቋ ነው ምን
ቀመው፤ ስለዚህ ፈረንሳይኛውን እንደነሱ ቻልነውስ በመጠኑ
ተንተባተብንበትስ ምን ያህል ልዩነት ያመጣል? እንግዳ ስንሆን፤
ፈረንሳይኛውን በሀያ ሶስት፤ በሀያ አራት፤ በሀያ አምስት
አመታችን ስንጀምረው፤ እንዴት ከናታቸው ጡት ጋር ሲጠቡት
ካደጉ ሰዎች እኩል ካልሆነ ተብለን እንቀጣብታለን? ቅጣት መሆኑ
ይታይህል? ፍሬ ነገሩን እንደማውቀው ግልፅ ሳለ፤ የተጠቀምኩበት
ፈረንሳይኛ የተቀመመ ፈረንሳይኛ ባለመሆኑ ፈተናዬን ሰወድቅ፤
እንደ አመት ጡሉ የለፋሁበትን ሰከለከል፤ ይሄ ቅጣት ነው እንጂ
ምንድነው? ፍትህ የሌለው ቅጣት

«እንደ አመት ምን ያህል እንደሆነ ይገባህል? አስበው። የዘጠኝ
የጠር አመት ልጆች ሳለን ክፍል በመደገም እንደ አመት ብናጠፋ
ምን አይደለም። በሀያ ሰድስት፤ በሀያ ሰባት አመታችን እንደ
አመት ግጥፋት ገን ሌላ ነገር ነው። ምክንያቱም እነዚህ አመታት
ከሀያ አምስት እስከ ሰላሳ አምስት ሰፈር ያሉት አመታት፤
የሌሎችን አመታት ሶስት አራት እጥፍ ዋጋ አላቸው። አሁን ነው
ሀይወታችንን ለመወረሻ የምንቀርፀው። አሁን ነው ያለ የሌለንን
ሌሊቶችን ለናበረከትላት የሚገባን። አሁን ነው የኑሮ ስራችንን
የምንመርጥበት የምንጀምርበት ጊዜ። አሁን ነው የኑሮ ጓደኛችንን
የምንመርጥበት፤ ትዳራችንን የምንቆረቁርበት ጊዜ። አሁን ነው።
እውን አሁን! አሁን ነው ልጅነትም የማያታልለን፤ እርጅናም የማይ
ግግን። አሁን ነው ፍሬ ለመስጠት ዋጋ ለማስገኘት የምንችለው»

ፈጋ ባለ ድምፅ

«አሁን ነው ፈረንሳዮች 'ለምን ቋንቋችንን ከኛ እኩል አልቻላችሁም?' ብለው ወርቅማ አመታችንን የሚያጠፉብን

«ጠፋች በቃ እቺ አመት። እኔም፣ ቤቶቼም፣ አገሬም አንድ ወርቃማ አመት ተነጠቅን። ታዲያ የነጠቁን ሰዎች አልተጠቀሙ በትም። እንደነጠቁንም አላወቁም። በጫካ ስታልፍ አንድ ትል ብት ጨፈልቅ አይታወቅህም፤ የትሉ ሚስት ግን አለም ይጨልምባታል። ፈረንሳዮቹ አመቴን አጠፉብኝ። አንድ አመት ሙሉ!»

«ፈተናውን ባታልፍበትም እውቀቱን አግኝተህበታል» አልኩት

«እኛ አገር ምስክር ወረቀት የሌለው እውቀት ከእውቀት አይቆጠርም። ስለዚህ ያገኘሁት እውቀት በምንም ሊጠቅመኝ አይችልም። የሀገር ትምህርት እንደ ፍልስፍና ወይም እንደ ስነ-ጽሁፍ ትምህርት አይደለም። ጥቅሙ እስራ ላይ ልታውለው ከቻልክ ብቻ ነው። በስራ ላይ እንድታውለው ደሞ የምስክር ወረቀት ያስፈልግህል። የምስክር ወረቀት ለማግኘት የፈረንሳይኛ ቋንቋን እንደ ፈረንሳዮቹ ማወቅ አለብህ። በፈረንሳይኛ እርሳስ ተባእታይ ያታ ነው፤ ብእር ግን አንስታይ ያታ ነው። ለምን? ምክንያት የለውም። መኪና፣ አውቶብስ፣ መፅሀፍ፣ ደብተር፣ ሰማይ፣ መሬት፣ ፀሀይ፣ ኮከብ፣ ደመና፣ ነፋስ - እነዚህ ተባእታይ ይሁኑ አንስታይ ፈረንሳይ ያልሆነ ሰው ቢያሳስት ይህን አሳሳትክ ተብሎ ፈተናውን ይወድቃል? ይሄ የሚገባ ነገር ነው?»

እውነቱን ስለሆነ ምንም ልለው አልቻልኩም

«አይዞህ በጥቅምት ወር ተፈትነህ ታልፋለህ» አልኩት

«እንዴት አድርጌ?» አለኝ «ትምህርቱ ቢሆን ያቃተኝ፣ ሌት ተቀን አጥንቼ እፈተን ነበር። ፈረንሳይኛውን ግን በሶስት ወር ውስጥ ከምን ላደርሰው እችላለሁ? ከእንግዲህ ልጅ አይደለሁም። ሀያ አምስት አመቴ አልፏል። እስከ መቼስ ቢሆን ፈረንሳይኛውን ከነሱ እኩል ላውቀው እችላለሁ እንዴ?»

«ጠፋች እቺ አመት። እንደ ሌሎቹ አመታት ጠፋች፣ ተከተለቻቸው»

«ሌሎቹ አመታት?» አልኩት

«በይፋት ነበር የምሚረው። በህክምና ትምህርት ሁለተኛ ለመት እንደጨረሰኩ ነው ወዲህ የመጣሁት»

(«ለምን መጣህ? መጥተህህ በህክምና ትምህርት እንደመቀጠል እንደገና ሀ ብለህ ህግን ለመማር ለምን ቆረጥክ?» ልለው ፈለግኩት ግን አሁን የመጠየቅ ጊዜ አልነበረም፤ ዝም ብሎ የመስማት ጊዜ ነበር)

ዝም ሲል ጊዜ ንግግራችን እንዲቀጥል ለመቆስቆስ ያህል «አይዞህ በርታ፣ ሁሉም ሰው ችግር ያጋጥመዋል» አልኩት

ላቅ አለ። አስተያየቱ «በምሾት ቁጭ ብለህ በችግር የሚፍጨረጨረውን ሰው 'አይዞህ፣ ረጋ በል' ማለት ምንኛ ቀላል ነው!» የሚል ይመስላል

«ችግሩ ይህን ያህልም ከባድ አይደለም» አለ «እንዲህ የሚያስለፈልፈኝ ከሌላ ችግር ጋር ተጋግዞ ስለሚያጠቃኝ ነው። በፈተና ስለወደቀ ያለቅሳል ብለህ እንዳትታዘቡኝ...»

«ሌላ ችግር አለብህ?»

«ቤተኛ ናቸው ሌላው ችግር። ለየህ፣ ለባቴና ከሁሉ ታላቅ ወንድሜ ነጋዴዎች ናቸው። እንዴ ገንዘብ ይተርፋቸዋል፣ እንዴ ደዋ የተገዛው አቃ መሸጥ እስኪጀምር ጥሬ ገንዘብ ከአጃቸው ያጣሉ። በዚህ ምክንያት፣ በይፋት ስማር ሳለሁ በሶስት በአራት ወር ነበር ገንዘብ 'ሚልኩልኝ'። ላኩልኝ ሰላቸው 'ከንደኞችህ ተበደርኩ በኋላ እንከፍላለን' ይሉኛል።»

እንግዲህ በይፋት ውስጥ መላት ሰው ያውቀዋል። ይበደራል። እስከ ሰድስት ሺ ፍራንክ ድረስ (3,000 ብር) ይበደር ነበር። ቤተኛ ሲመቻቸው አንድ ስምንት ሺ ፍራንክ ይልኩልታል። እዳውን ከፍሎ ሲጨርስ ሁለት ሺ ያህል ይተርፈዋል። እኔ እስከታልቅ ካልላኩለት እንደገና ሌላ ይበደራል። እንደዚህ ነበር የሚኖረው

እዚህ አካል እንደመጣ አድራሻውን ላከላቸው «እንግዳ እኛ በላህንብኝና የማውቃቸው ሰዎች ስለሌሉ፣ ገንዘብ ተቶ እንድትልኩልኝ አደራ» አላቸው። «እንደተመቻን እንልክልህ!» አሉት። መበደር ጀመረ። እንደገና ደብዳቤ ጻፈ። በቀን በቀን

ደብዳቤ መጥቶልኝ እንደሆነ እያለ እየተንገበገበ ይጠብቃል። አራት ወር ሙሉ ምንም መልስ ሳይልኩለት ቆዩ። ብድሩ እየበዛ ሄደ። ቴሌግራም ላክ «ምን ሆናችኋል? ሰግቻለሁ፣ እዳ ተጠራቅሞብኛል፣ ረሀብም አጥቅቶኛል» አላቸው። መልስ ይጠብቅ ጀመር

ማታ ሲተኛ ስለነሱ ያስባል። ነገ ደብዳቤ ይደርሰኛል ይላል። ጧት ሲነሳ ስለነሱ ያስባል። ዛሬስ ደብዳቤ አገኛለሁ ይላል። ደብዳቤ ሳይደርሰው ቀኑ ሲመሽ ይገርመዋል። ይሰጋል። ምን ሆነው ይሆን? ይፈራል። ነገ ደብዳቤ ይደርሰኛል ይላል።

እዳው እየከበደው ሄደ

እንግዲህ የኤታስ ፖስታ በቀን ሁለቴ ነው የሚታደለው። የጧቱ ባምስት ሰአት ሰፈር ይመጣል። ባህራም ከክፍል ወጥቶ ሲጣደፍ ቤቱ ይሄዳል። ምንም ደብዳቤ አይጠብቀውም። ኩም ይላል። በአስር ተኩል ላይ ይመጣልኝ ይሆናል ይላል። እስከ አስር ተኩል ይጠብቃል። በአስር ተኩል ምንም ደብዳቤ አይመጣለትም። እነዚህን ሰአቶች ይፈራቸው ጀመር። ተስፋ ልቡ ውስጥ እየተጠራቀመ ይቆይና፣ ምንም ደብዳቤ እንዳልመጣለት ሲያይ፣ ነብሱ በኩምታ ሽምቅቅ ትላለች። በዛበት። ስለዚህ፣ ሁለቴ ኩም ከማለት ብሎ ከቤቱ ጧት የወጣ እስከ ማታ አይመለስም። ማታ ወደቤቱ ሲራመድ «ጧት ደብዳቤ መጥቶልኝ ይሆናል፣ ወይም ከሰአት በኋላ መጥቶልኝ ይሆናል፣ ከሁለቱ በአንዱ ሳይመጣልኝ አይቀርም» እያለ ያሰላሰላል። ታዲያ ደብዳቤ የሚሏት የለችም። ተስፋና መንገብገቡ ድንገት አፈር ይሆናል። ራሱን ማመን ያቅተዋል። «እንዲህ ሊሆን አይችልም፣ ደብዳቤ ሳይኖረኝ አይችልም!» ይላል። «ነገ» ይላል። እስከ ነገ በብዙ ይሰጋል። «ቤቶቼን ምን ነክቷቸው ይሆን? አባቴና ወንድሜ ከስረው ይሆን? ግን ቢከስሩ ዕፈው አይነግሩኝም? መፃፍ አልቻሉ ይሆን? ታስረው ይሆን? ሞተው ይሆን? ምን አግኝቷቸው ይሆን?»

ይሄ ሁሉ ሲሆን እዳው እየተከማቸ ሄደ

«ከማውቃቸው ሰዎች ከአብዛኛዎቹ አምስት አስር፣ ሀያ ፍራንክ ተበድርደለሁ ይመስለኛል። አሁንም ሰንት ፍራንክ ከሰንት ሰው እንደተበደርኩ እርግጠኛ አይደለሁም። ሰዎቹን በቀን በቀን አገኛቸዋለሁ። በቅርቡ እመልሰልሁለሁ እያልኩ ነበር የተበደርኳቸው። እና ሳያቸው አፍራላሁ። ሲያሳፍር የሰው አይን! አይተውህ

ሲያልፍና፣ ካለፉ በኋላ አይናቸው ውስጥ ያየኸውን ንቅት ስታስታውሰው ግሳፈሩ።

የሚገባበት ይጨንቀዋል። ግን ምን ለማድረግ ይችላል? እፍረቱና ስጋቱ ሲፈረረቁበት እያየ «ይሄ ሁሉ መጨረሻው ምን ይሆን?» ግለት ብቻ ነበር

ከሁሉ የሚጎዳው ስለቤቶቹ ማሰብ ነበር። ማታ እንቅልፍ እምቢ እያለው ስለነሱ ሲያሰብ፣ አንጎሉ እንደ ወሬኛ የመንደር ሴት ከፋ ከፋ ሀሳቦችን እየለቃቀመ የጭካኔ የጭቆና ትርኢቶችን ያሳየው ነበር

«ለጊዜው አንተን ችግር አያጥቃህ እንጂ፣ ቤቶችህን ምንም አይሆኑም አይሆህ» አልኩት

«አንተ የኛን አገር አታውቀውም። ስንት ጭብ እንደሚሰራ፣ ስንት በደል እንደሚፈጸም፣ እንኳን ልትገምት ልትጠረጥር አትችልም»

ሌሊት ሲሆን የሚመጡብህ ሀሳቦች አሉ። ህልም አይደለም፣ ምክንያቱም እንቅልፍ አይወስድህም። ግን ጤነኛ ሀሳቦች አይደሉም፣ የሌሊቱን ጭለማ ይለብሱና እንደ ጉንዳን ይወሩህል። ያሰፈረሩህል... ቀን ቢመጡብህ ትስቅባቸዋለህ፣ እነሱም በቀን ደፍረው አይመጡብህም። ሌሊት ግን እውነት ይመስሉህል። ብቻህን በጭለማ በረሀ ውስጥ ስትፈራ እንደምታየው ቁጥቋጦ ናቸው። በመጥሮ ህልምና በውን መካከል አንድ የሀሳባችን ጫካ አለ። ብቻህን ነፃ ጭለማ ውጦህል፣ የቁጥቋጦ መአት ከቦህል... መሰረት የለለው ሀሳብ ሁሉ የመጨረሻ እውነት መስሎ ይመጣብህል... እና በዚህ ጊዜ ባህራም ስለቤቶቹ ሲያሰብ፣ አንዴ ቤታቸው ተቃጥሎ፣ ሁሉም ጥተው ይታዩዋል፣ አንዴ አባቱና ወንድሙ ከሰረው በአዳ ተይዘው ታሰረው፣ ወንድሞቹና እህቶቹ መጠጊያ አጥተው ሲጨነቁ ይታዩዋል

በተለይ ከሁሉም አብልጦ የሚወዳት እህት አለችው። የመጨረሻ ልጅ ናት። ቤቶቹ ሁሉም እሷን ነው የሚወዷት። ታደያ እኔ አልጋዎን ነው ምትወደው። ስታጠና አልጋዎ ላይ ሆና፣ ስትጫወት፣ ስታገኝ፣ ስትደሰት - ሁልጊዜ አልጋዎ ላይ ሆና ነው የሚያገኘዋት። ይህን አልጋ ገረዶቹ እንዲያነጥፉት አይፈቀድላቸውም፣ ልጅቱ ራሷ ናት የምታነጥፈው። በቀን አራት አምስት ጊዜ

«እሁቴን ያመጣት እንደሆነ እማማ ብቻ ናት እንድታነጥፈው የሚፈቀድላት። ይሄ አልጋ በእመት ስድስት ሰባት አልጋ ልብሰ ይገባታል። ብቻ ምን ልበልህ፣ እሁቴ ያለአልጋዎ መኖር አትችልም። ታዲያ በሀሳቤ ቤታችን ከነእቃው ሲወረሰ፣ የእሁቴ አልጋ በሀራጅ ሲሸጥና፣ እሷ ይህን ስትመለከት ይታየኛል። አይኖቿ ይታየኛል። ሆኖን ያመኛል»

አንዳንዴ ደሞ አባቱ በፖለቲካ ምክንያት ተይዘው ወታደሮች እያዳፉ ሲወሰዷቸውና ሌሎቹ ወታደሮች ደሞ እሁቶቹን ሲደፍሩዋቸው፣ ወንድሞቹን በሰደፍ ራሳቸውን ሲፈነካክቷቸው ይታየዋል። «ይሄ ሁሉ እኛ አገር በየቀኑ የሚደረግ ስለሆነ፣ እነዚህ የሌሊት ሀሳቦች በጣም ያስፈሩኛል፣ ያስጨንቁኛል»

አንዳንዴ ስጋቱ ከመጠን በላይ ይበዛበትና፣ ተነስቼ አገሬ ልግባ ይላል። ግን እንዴት ለመሄድ ይችላል? ባንድ በኩል ተስፋ የሚሉት አለ -

«ይሄኔኮ ይህን ሁሉ ዝምታ የሚያስረዳ ደብዳቤና እዳዬን በሙሉ ለመክፈል የሚያስችለኝ ገንዘብ መንገድ ላይ ይሆናል፣ ነገ ወይ ተነገ ወድያ ይደርስኝ ይሆናል» ይላል። በሌላ በኩል «ለመሄድ ብቆርጥስ በምን እሄዳለሁ?» ብሎ ሲያስብ፣ በኤሮፕላን፣ በመርከብ፣ በባቡር ወይም በአውቶቡስ እንዳይሄድ፣ ምን ከፍሎ? በእግሩ እንዳይሄድ፣ አመት ወይም ሁለት አመት ይፈጅበታል፣ ለዚያውስ ስንቅ ከየት ይመጣል? ሲመሸስ የት ይተኛል? በሌላ በኩል ደሞ፣ የመሄጃ ዘዴ ቢያገኝስ እዳውን ሳይከፍል እንዴት አድርጎ ለመሄድ ይችላል?

«እስረኛ ነኝ በቃ። በእዳና በተስፋ ታስሬ፣ በእፍረትና በስጋት የምገረፍ እስረኛ ነኝ»

«እንዴት ጎበዝ ነህ!» አልኩት

«እንዴት?» ለማለት ያህል አየኝ። ከቅንድቦቹ ጥቁር ጫካ ጥላ ስር ቡናማ ትንንሽ አይኖቹ ያዩኛል፣ ሀዘን ሞልቷቸዋል፣ ግን ተስፋ አልከዳቸውም፣ እንዲያውም ሳቁን የረሱ አይመስሉም

«እኔ አንተን ብሆን ድሮ ተስፋ ቆርጫለሁ» አልኩት። አፍንጫው ትልቅና ሸካራ መሆኑን ገና አሁን አስተዋልኩ

«በጭት ሳለሁ እንዲህ አይነት ነር የሚኖር ሰው አለ ቢለኝ ኖር፣ እኔም 'እንዴት ተስፋ አይቆርጥም!' ብዬ ይገርመኝ ነበር። ስትገባበት ግን ሌላ ነው። አየህ፣ የሰው ልጅ በጣም ጠንካራ ነው። ምንም ያህል መከራ ቢኖድበት አይሸነፍም፣ መቸም ቢሆን ተስፋ አይቆርጥም»

ዘም አልን። እፍንጫው ምን ያክላል!

«እኔ ተስፋ እንዳልቆርጥ የደገፊኝ ምን መሰለህ?» አለኝ

«ምን?»

«ሉልሰገድ፣ ተመስገንና፣ ሌሎቹ ኢትዮጵያውያን። እንደዚህ ያሉ ሰዎች አጋጥሞኝ አያውቅም። ፈረንሳዮችን ታውቃቸዋለህ - እግራቸው ስር ወድቀህ እየተንፈራገጥክ በራብ ሞትኩ ብትላቸው፣ እጃቸውን ብድግ አርገው ትከሻቸውን አንቀሳቅሰው 'አእ! መስገና፣ ታደያ ይህ የኔ ጥፋት ነው? ለምን ወደ ኤምባሲዎ አያመለክቱም?' ብለውህ መንገዳቸውን ይቀጥላሉ። ኢክስ ውስጥ ተበድሬ ተበድሬ፣ የማውቃቸውን ሰዎች ጨረሰኩ። የቀረኝ ጥቅልል ብሎ በረሀብ መሞት ነበር። ተመስገንና ሉልሰገድ አበሉኝ። ያገሬ ልጆች ማጣቴን አይተው ፊት በነሱኝ ሰአት፣ እንግዳ የሆኑ ሰዎች፣ ቋንቋቸውን ባህላቸውን የማላውቀው ሰዎች፣ ቆዳቸውና ፀጉራቸው ሳይቀር ከኔ የተለየ ሰዎች ጠርተው አበሉኝ። በሀበሾቹ ንደኞቹ ምክንያት፣ በሰው ልጅ ላይ ያልነበረኝ መተማመን አደረብኝ። ምግብ ብቻ አይደለም የሰጡኝ። ስሙን እኔ እማላውቀው፣ ከምግብ የበለጠ ነገር ነው የሰጡኝ። ሌላ ሰው ሰጥቶኝ እማያውቀው ነገር ነው የሰጡኝ»

አይኖቹ ብርሀን ሞሉ - ብርሀን አይደለም፣ እንባ ነው - የሀዘን እምባ አይደለም፣ ሌላ አይነት እምባ ነው። ወደዚያ አየ። እኔም ወደ ሌላ በኩል አየሁ

ሀበሾቹ እንደዚህ ጥፋ ሰዎች መስለው የታዩት ምንኛ የዋህ ቢሆን ነው? ብዬ አሰብኩ

ከጥቂት ጊዜ በኋላ

«ችግራን ትከሻህ ላይ ጫንኩብህ፣ ይቅርታ አርግልኝ» አለኝ። ዘወር ብዬ አየሁት። አይኖቹ ውስጥ እንባ የለም

«አታምነኝም ይሆናል» አልኩት «ግን ችግርህን ስላዋዮኸኝ ክብር

ይሰማኛል። ደሞ አይቺው የማላውቅ ጉብዝና ዛሬ አየሁ»

ሳቅ አለ

«አንድ ነገር ልንገርግር» አለኝ «ይሄ ስጋት፣ ፍርሀትና በእዳ ተይዞ ማፈር እየከበደኝ እያስጨነቀኝ ሲሄድ ጊዜ፣ ብቻዬን አልቸለውም በማለት ለሰው ልናገረው ሞክራ ነበር። ደጋግሜ ሞክራ ነበር። ግን ልናገረው አልቻልኩም። አብዛኛውን ጊዜ ሰሚ አጣለሁ። የሚሰማኝ ሳገኝ ደሞ ልናገር እንደጀመርኩ እፍረት ይይዘኛል። መናገሩን እተወዋለሁ። ላንተ መናገር ግን በፍፁም አያሳፍርም። የማዳመጥ ሰጦታ አለሁ። ቁስ ለመሆን አስበህ ታውቃለህ?»

እፍረት ተሰማኝና ሳቅ ስል፣ እሱም ሳቅ እያለ

«ሀለላሴ መታ!» ብሎኝ ተነሳ። እኔም ተነሳሁ

«Vive l'amitié Irano-Ethiopienne!» አለኝ። ይስቃል። («የኢራንና የኢትዮጵያ ንደኝነት ለዘለአለም ይኑር») አሁን አሁን ያን ሁሉ ችግሩን ሲያወራልኝ እንደነበረ ለማመን አመነታሁ

«Vive!» አልኩት «A bas les Yankees!» («ይኑር! . . . ያንኪዎች ይውደሙ!»)

«A bas!» አለኝ። («ይውደሙ!»)

ወደ ካሬ ዶርቢቴል በኩል ስንራመድ መንገዳችን ላይ ምናምን ሲለቃቅሙ ከነበሩት ወፋፍራም እርግቦች አንዱን በእግራ ቃጣህብት። አልበረረችም። እንዲያውም አልዘለለችም። እንደ ሞጃ ወይዘሮ ደበልበል እያለች ከመንገዳችን ወጣ አለች። ባህራም

«የከይ ኮስሮ እርግብ ብትሆን ይህን ጊዜ በራ ጠፍታ ነበር» አለ።

«ከይ ኮስሮ?»

«የጥንት የኢራን ሻህ። አየህ ከይ ኮስሮ በሰረገላ መሄድ ስለቸው። በአየር መሄድ አማረው። የሌላ አገር ንጉስ ቢሆን መብረር እንዳማረው ይቀር ነበር። ከይ ኮስሮ ግን የኢራን ሻህ-ን-ሻህ ነው። መብረር ካሰኘው መብረሩ አይቀርም። ስለዚህ አንድ አምስት መቶ ወፎች ለሰሰበና ከአልጋው ጋር አስሯቸው ሲያበቃ፣ በማእረግ አልጋው ላይ ወጥቶ ተጋደመና፣ አንዴ ጅራፉን ሲያስጮህባቸው

ጊዜ ተነስተው በረሩ። ከይ ኮስሮ አልጋው ላይ እንደ ተቀመጠ ወደላይ ወጣ፤ ግን የልጁን ጉዳይ ሳያስብበት ቀርቶ ኖሮ፤ ወርቅ ወደ ልዩ ልዩ አቅጣጫ መብረር ስለሞከሩ፤ ሩቅ ሳይሄዱ አልጋው ወደታች መዘናቸው ወደቁ። ከይ ኮስሮ እግሩን ተሰበረ። ከሚኒስትሮቹ አንድ አምስቱን አስገደለ።

«ለምን?»

«መጀመርያውን ተው እንዳትሰበር ብለው ስላልመከሩት። ግን መጀመርያውን ተው እንዳትሰበር ቢሉት ኖሮ ደግሞ ያስገደላቸው ነበር»

«ምክንያቱስ?»

«እኔ መብረር ሲያምረኝ፤ ለምናገታችሁ ነጃላ ቃል ትናገሩኛላችሁ? ብሎ ነዋ!»

«ግሩም ንጉስ ኖሯል!»

«እንዴታ! ተራ ንጉስ መስሎህ ኖሯል እንዴ? የኢራን ሻህ - ን ሻህ ነው ስ»

«እና ከዛስ?»

«ከዛ እግሩ ሲድንለት ሰራዊቱን አስከተተና ወደ ሀንድ ዘመተ»

«ከሀንድ ጋር ጠብ ኖሯችኋል?»

«የምን ጠብ? ሀንድ መቼ ጠብ ያውቃል?»

«እህ! እንግዲያው ከይ ኮስሮ ለምን ወደ ሀንድ ዘመተ?»

«የደምቡን ለማድረስ ነዋ»

«በጭራሽ አልገባኝም»

«ላስረዳህ። በዚያን ዘመን ማንም የኢራን ንጉስ ገንዘብ ሲያስፈልገው ወይም ጉልበቱን ማሳየት ሲያምረው፤ ትንሽ ሰራዊት ይሰበስብና ወደ ሀንድ ብቅ ይላል። እንግዲህ ሀንዶች ለቡድህ ወይም ለሺሻ ይሁን፤ ለሌላ አምላክ ይሁን፤ ያለ የሌላቸውን አልማዝ፤ ወርቅ፤ ብር፤ ሉል፤ ምናምን ቤተ መቅደስ ውስጥ ያከማቻሉ። የኢራን ሰራዊት ይመጣና ለደምቡ ያህል - ማለት ጦርነት አርገናል ለማለት ያህል - ጥቂት የሀንድ ወታደሮች ገድሎ፤ ሌሎቹን አባሮ፤

ሴቶቹን ትንሽ ተደስቶባቸው ሲያበቃ፤ ቤተ መቅደሱ ውስጥ የተከማቸዋልትን ሀብት ተሸክሞ ወደ አገሩ በሰላም ይመለሳል

«ማንም ሻህ-ን-ሻህ በዘመነ መንግስቱ አንድ ጥያቄ ይገጥመዋል። ይኸውም፡ የኢራንን ህዝብ አዲስ ግብር ማስከፈል ይቀላል፤ ወይስ አንድ ሁለት ሺ ወታደር አስከትሎ ህንድ አገር ደርሶ መመለስ ይቀላል? የሚል ጥያቄ ነው። አንዳንድ ነገሮች አሉ፤ የኢራን ታሪክ የሚያስታውሳቸው ህንድ አገር ባለመዝመታቸው ነው»

እንደዚህ እየቀለደ ካፌ ዶርቢቴል ደረሰን። ሀበሾቹ አሁንም ካርታ ጨዋታቸውን ይዘዋል። ባህራም እንደልማዱ

«አስቀያሚ! ሸርሙጣ! ሀላላሴ ሙት! Je veux jouer aux cartes!» እያለ መሀላቸው ቁጭ አለ። (ካርታ አጫውቱኝ)

እንደ ወጣት ረዥም ባህር ዛፍ ሆኖ ታየኝ - የመከራ ነፋስ ይነፍሳል፤ ባህራም ይታጠፋል፤ መሬት እስኪነካ ይታጠፋል፤ ግን አይሰበርም፤ ተመልሶ ቀጥ ይላል፤ እስከሚቀጥለው ነፋስ ድረስ . . .

. . . በስንት ጭቅጭቅ ጋዜጣዬን ከተካ ተቀብዬ ወደ ሲልቪ ቤት ሄድኩ

ባህራም የነገረኝን ሁሉ አጫወትኳት። ለረዥም ጊዜ ዝም ብላ ከቆየች በኋላ

«ይገርምህል። እኔ'ኮ gigolo ይመስለኝ ነበር» አለችኝ

«ገርጎሎ? ምንድነው እሱ?» አልኳት

«ገርጎሎ አታውቅም? ገና አልሰለጠንክማ!»

«እኮ ምንድነው እሱ?»

«ሴቶችን እያስደሰተ ገንዘብ የሚቀበል ወንድ ነው»

«ታደያ ባህራም ምኑ ያምራልና ገርጎሎ ይሆናል?» አልኳት

«አያምርም። ግን ከሚያምሩ ወንዶች ይበልጥ ደስ ይላል»

«አይ! እንግዲህ ወሬ እንለውጥ»

«እሺ። ግን እሱ የነገረህን ሁሉ ባታምን ይሻላል»

«ለምን?»

«ሰውዬው አፍኑ ውሽታም እንደሆነሰጥ»

«ይመስለኛል?»

«ይመስለኛል»

«እኔ ግን አይመስለኝም»

«እስቲ እናያለን» አለችኝ

እንዲህ በማለቷ በሸቅኩ። ግን መብሸቁን አላሳዩኋትም።

አምስት
ሲልቪ
ውስጥ ውስጡን

በነጋታው ጧት የመኝታዬ በር በኃይል ሲንኳኳ ነቃሁ። ማነህ ሳልል በሩን ከፈትኩ። ሲልቪ እየሳቀች ዘላ ተጠመጠመችብኝ። ተንገዳግደን አልጋዬ ላይ ወደቅን። የፀጉሯ ሽታ ደስ አለኝ

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ፈተናዬን በማእረግ አለፍኩ። ተነስ እንሂድ»

«የት?»

«ፓሪስ። ቀጥሎ ጄኖቫ፣ ከዚያ ሮማ፣ ናፖሊ፣ ፊሬንዜ፣ ከዚያ ኒስ፣ ማርሰይ፣ ኤክስ። ፕላኑን በሙሉ አውጥቻለሁ። ጎበዝ አደለሁም?»

«ጎበዝ ነሽ። መቼ ነው 'ምንሂደው?»

«አሁኑኑ። ተነስ ተጣጠብ» አለችኝ፣ በሰፊ አፏ እየሳቀች

«ለባለሆቴሉ 'ምክፍለው ገንዘብ አልያዝኩማ»

«እኔ ይዣለሁ»

«በምንድነው 'ምንሂደው?»

«በባቡር። ባቡራችን ልክ ከዘጠና ሁለት ደቂቃ በኋላ ከማርሰይ ይነሳል። ቶሎ በል»

እንደዚህ አጣድፋ፣ ማንንም ለመሰናበት ሳልችል ፓሪስ ወሰደችኝ። ከሁሉ ቅር ያሰኘኝ አማንዳ ዱቤን ሳልሰናበት መሄዴ

ነበር በሚቀጥለው አስር ሳምንት ውስጥ ስለሚረገጡ በብዙ
አሳሰብኩም። ስለ ምንም ነገር በብዙ አሳሰብኩም። ሀሳቤን ሲልኪ
ሞልታው ነበር

ባቡሩ ሞልቶ ቆይቶን አንድ ላይ በታ ለማግኘት ባለመቻላችን
ፊት ለፊቱ ተቀመጠች። ሁለታችንም መፅሀፍ ማንበብ ጀመርን።
ትንሽ እነብና ሰርቄ አያታለሁ። ረጅም ፀጉሯ ውብ ነጭ ፊቷን
እንደ ጥቁር ሀር ከቦታል። በጣም ቆንጆ ናት፤ የደስ ደስ አላት።
አንዳንድ ጊዜ ሳያት ትይዘኛለች። ትጠቅሰኝና ሳቅ ትላለች። መልሷ
እጠቅሳታለሁ። ንባባችንን እንቀጥላለን። አልፎ አልፎ አንድ
ያልገባችን ቃል አጠይቃለሁ። ፈረንሳዮቹ ብርቱካን ይበላሉ፤
ያወራሉ፤ ፖም ይበላሉ፤ ጋዜጣ ያነባሉ፤ ሳንድሞች ይበላሉ፤ ወይን
ይጠጣሉ፤ ባቡሩን ያገረከርኩታል፤ ያቆሽሱታል፤ ዝናውን
«የፈረንሳይ ባቡር ግማት» ይሰጡታል

አሲኛን ስንደርስ አንዲት አሮጊት ከአጠገቤ ተነሳችና፤ ገና
ከመነሳቷ በታዋ ላይ አንድ ሰውዬ ተቀመጠ። ከአሲኛን እንደወጣን
የሲልኪ አይኖች ደጋግመው እዚህ ሰውዬ ላይ ያርፉ ጀመር።
ሰውዬውን አየሁት። ፀጉሩ ላይ ነጭ ዘርቶበታል፤ ምናልባት ያርባ
አምስት አመት ሰው ይሆናል። አይኖቹ ንፁህ ሰማያዊ ሆነው፤
ቀጠን ያለ ፊቱ በጣም ቆንጆ ነው። ሳየው ጠላሁት። ንባቤን ቀጠ
ልኩ፤ ግን የማንበው ሊገባኝ አልቻለም። ሰርቄ ሲልኪን አየኋት።
ሰውዬውን በሰማያዊ አይኖቿ ብርሀን ታየዋለች። እሷ እሱን ስታይ፤
እኔ እሷን ሳይ፤ ንዴቱ ውስጤ ሲጠራቀም፤ ብዙ ጊዜ ሄድን

ሳያት ያዘችኝ። አይኖቿ ተርገበገቡ፤ ወደ ታች አየች፤ ጉንጮቿ
ደም ለበሱ። ማማሯ! የንዴቱን ጥቁር ደመና የፍትወት ብልጭታ
ሲሰነጣጥቀው ተሰማኝ። «ድንገት ሳብ አድርጌ ቀሚሷን ገለቤ
ጭኖቿን ፈልቅቄ - - -»

በመስኮቱ ወደ ውጭ ማየት ጀመርኩ። ለጥ ያለ ሚዳ መሬት
ወደኋላ ይገርፋል። ከሩቅ አንድ መንደር ይታያል፤ መሀሉ የቆመ
ረጅም ቀጭን የቤተ ክርስቲያን ደወል-ቤት ሰማዩን እንደ መርፌ
ወግቶታል፤ አንድ ቀጭን መንገድ ከሹሉ ደወል ቤት ስር ወጥቶ
እየተጠማዘዘ ሄዶ አድማሱ ውስጥ ገብቷል፤ ሰማይና ምድር
የተሰፋበት ክር ይመስላል። መንደሩ እንደ ልጅነት ቀስ እያለ ወደ

ጓላ ለየተንሸራተተ ጠፋ

ዘወር ብዬ ሲልቪን አየኋት። ራሷን ወደ መፅሀፍ ደፍታለች፤ ፊቷ ደም እንደለበሰ ነው። መፅሀፍን ማንበብ ጀመርኩ። አሁንም ቀላቱ አይኔን ዘልቆ እንጉሊ ውስጥ መግባት አቅቶት፤ አይኔ ብቻውን ያነባል። ሲልቪን አየኋት። አየችኝና ፈገግ አለች። ሰማያዊ አይኖቿ ሳቂታ ናቸው፤ በጣም ቆንጆ ፈገገታ አላቸው። እናቷን!

ንባቤን ቀጠልኩ። ከዚያ በኋላ እንደገና ደጋግማ ስታዮው አየኋት። አንድ ሶስት ጊዜ ያህል፤ ስታዮው እንዳየኋት አይታ በጣም አፈረች፤ አይኖቿ ተርገበገቡ፤ ጉንጮቿ ቀሉ፤ ንዴቴና ምኞቴ ውስጤ ለየታገሉ አስጨነቁኝ

ሶስት ሰአት ያህል አለፈ

ከሊዮን በኋላ አንድ ሁለት ትንንሽ ከተማ እንዳለፍን ሰውየው እግሮቼን የሚዘረጋ አስመስሎ የሲልቪን እግር ነካ። ቀና ብላ በውብ አይኖቿ ፈገገታ አየችው። በሰፊ አፏም ሳቅ አለችለት። ሰውዬው በእግሩ እግሯን ማሻሻት ጀመረ። ቀላች። ውስጤ ስጋዊ ፍትወትና ንዴት ታገለ፤ ንዴቴ አሸነፈ። እግሬን የምዘረጋ አስመስዬ የሰውዬውን ቅልጥም በኃይል መታሁትና፤ ዘወር ብዬ እያፈጠጠኩ

«Pardon, monsieur» አልኩት («ይቅርታ መስዬ»)።

«Je vous en prie» አለኝ («ኸረ ግድ የለም»)።

እግሩን ሰበሰበ። ፊቱ በንዴት ይሁን በእፍረት ደም ለብሏል። ሲልቪን አየኋት። መፅሀፍን ታያለች፤ ፈገገታ ብጤ አፏ ዙሪያ ይርበተበታል። ሰውየው የሲጋራ ፓክ ከኪሱ አውጥቶ ወደ ሲልቪ ዘረጋ፤ እየሳቀች ተቀበለችው። አቀጣጠለላት

«ወደ ፓሪስ ነው ማሂዳት?» አለችው

«አዎን ማድሚዜል። እርሰዎስ?» አላት

ወሬ ጀመሩ። ብሽቅ አልኩ። ተነስኜ ትቻቸው ወጣሁ

መተላለፊያው ዘንድ አልፎ አልፎ የቆሙትን ፈረንሳዮች እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ፤ አንድ አስር ሰረገላዎች አቋርጬ ሂጂ ገቡሩ መጨረሻ ደረሰኩ

ሰመለስ ግማሽ መንገድ ላይ ቆምኩ። «... እቺ ንፍጣም!»

ልታስቀናኝ ፈልጋ አይደለም? እንደማልቀና ማወቅ አለባት። ግማሽ ሰአት እስኪያልፍ ወደሷ አልመለሰም። ምን ያህል ግድ እንደሌለኝ ይግባት...

ግማሽ ሰአት እንዴት ረጅም ነው! ሰአቱን አስር ጊዜ አየኋት። እሷ ታደያ አትንቀሳቀሰም። አምስት ደቂቃ እንኳ ገና አላለፈም። ወደ ጆሮዬ አስጠጋኋት። ተኝታለች። የለም የለም። የባቡሩ ጨኸት ድምፅዎን አላሰማ ስላለኝ ነው።... እኔና ሰአቷ ሰንተያይ ሩብ ሰአት አለፈ። ከዚያ በኋላ ግን መቆየት አልቻልኩም። ሰዎቼን እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ ወደነዚያ ወሾች መመለስ እንደ ጀመርኩ በመስኮቶቼ በኩል ቤቶች ብት እያሉ ወደኋላ ሽው ብለው ሲያልፉ ይታዩኝ ጀመር። እንድትንሽ ከተማ ደርሰናል። ባቡሩ በቆመልኝ! ማቆያ እንዲሆነኝ ጋዜጣ እገዛ ነበር... ጎሽ! ባቡሩ ቆመ። ወረድ ስል እንድ መለዩ የለበሰ የባቡሩ ኩባንያ ሰራተኛ «መስዩ፣ አይውረዱ፣ ሁለት ደቂቃ ብቻ ነው ያለን» አለኝ

«Je m'en fous!» አልኩትና ወረድኩ («ደንታ የለኝም!»)

እንደ Le Monde ጋዜጣና ሁለት ሳንድዊች ገዝቼ እስከመለስ ባቡሩ ተነሳ። ሮጨ ለትንሽ ደረሰኩበት። «... ጋዜጣውን አንብቤ ሳልጨርስ ወደሷ አልመለሰም። ሳገኛት ደሞ ሳንድዊች እሰጣታለሁ። እየሳቅኩ። ጭራሽ አለመቅናቴ እንዲገባት...» ጋዜጣው ውስጥ የክሩሰቼሽና የኬንዲ የቤንቤላ ስም አለ። የቪየትናም ሁከት ተጠቅሷል፤ ግን በደምብ አልገባኝም። የሲልቫ ፈገግታ፣ ለሌላ ያበራችው ፈገግታ አንጎሌን በጥብጠታል። የሆነ ሆኖ፣ ያልኩት ግማሽ ሰአት አለፈልኝ። ሽረ ሰላሳ ሰስት ደቂቃ ነው ያለፈው! እኔ የሰውዬው ልጅ!... ወደኛ ሰረገላ አመራሁ

ሲልቫ የለችም። ሰውዬውም የለም። ሁለቱም የሉም። የታባታቸውን ሂዱ? እንደገና ፈረንሳዮቹን እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ አንድ አምስት ሰረገላ ካቋረጥኩ በኋላ፣ ራሴን «የት ነው ምትሂደው?» አልኩት።

ቆምኩ «በቁላህ ሳይሆን በጭንቅላትህ አስብ» የሚል ሀሳብ ውስጡን አሳቀኝ። ለመሆኑ ሳገኛቸው ስ ምን ላደርጋቸው ኖሯል? ብዬ አሰብኩ። ተመልሼ በታዬ ቁጭ ብዬ ልጠብቃቸው ቆረጥኩ።

«እኛ ውሻ! ከኤክስ አጣድፋ ያመጣችኝ ለዚህ ኖሯል? ማጎ

መስደታለሁ! ፈረንሳይ መስደታለሁ? አበሻ መሆኔን ማን በነገራት!
ቆይ አሳደታለሁ! - - - ግን አልቸኩል። ዝግ ብዬ ራጋ ብዬ ላሰብ።
እንደ ልጅ መጮህ መፍጨርጨር አያበፈልግም. . . እሷ አሁን
አስቀናሁት ብላለች። እስቲ ማን ማንን እንደሚያስቀና እናያለን።
እቺ ቅሌታም ፈረንሳይ! . . . ዋናው ነገር፣ አሁን እንዳልቀናሁ
ማሳየት ነው። ስትመጣ ልክ እንደ ድር አናግራታለሁ። ልክ
ባለሽበቱን ሰውዬ እንዳላየሁት መሆን አለብኝ። . . . ሌላ ቀን
ታድያ፣ ከሁለት ወይ ሶስት ሳምንት በኋላ፣ መኖር እስኪያስጠላት
ድረስ አስቀናታለሁ። ያኔ እናያለን. . . »

እንዲህ የበቀል ሀሳብ እያሰላሰልኩ ወደ ቦታዬ በኩል ሰራመድ፣
መመላለሻው ዘንድ እያጨሱ፣ እያወሩ ወይም ፈዘው በመስኮቶቹ
በኩል ወደ ውጭ እየተመለከቱ ከቆሙት ሰዎች አንዱ ከሩቅ ስመጣ
ጀምሮ ያየኛል

ፀጉሩ ላይ ሽበት ዘርቶታል፣ ፊቱ ቀጭን ቆንጆ ብጤ ነው።
አይኑ ሰማያዊ ባይሆንም ሽበቱና የቆንጆ ፊቱ መቅጠን አበሽቀኝ።
አጠገቡ እስክደርስ በብሩህ ቡናማ አይኖቹ ያየኛል። እየገላመጥኩት

«ምነው ያየኛል?» አልኩት። እንደ መደንገጥ ብሎ

«ምንም መስየ» አለኝ

«ፀጉርዎ አስር ጊዜ ሽበት ቢኖረው je m'en fous!» አልኩት።
(«ደንታ የለኝም»)

ስለምን እንደማወራ አልገባውም፣ ግን ፈርቷል። ዝም አለ።
ሰውዬው ምንም እንዳልበደለኝና አሁን የማወርድበት ቁጣ ፈጽሞ
የማይገባ ጭቦ እንደሆነ ይሰማኛል፣ ግን ራሴን ለመግታት
አልቻልኩም። መልኩንና እድሜውን እየየሁ በንዴት ተቃጠልኩ

«በሉ 'ንጂ ይንገሩኝ። ለምን ያፈጡብኛል? ሰው ሳንድዊች ይዞ
ሲሄድ አይተው አያውቁም? ወይስ ርቦዎታል? እንኩ ብሉት!»
አልኩና የያዘኩትን ሳንድዊች በድንገት አስጨብጨው ወደ ቦታዬ
በኩል በንዴት ሰራመድ፣ መተላለፊያው ውስጥ ያሉት ሰዎች ሁሉ
በፀጥታ እኔን እንደሚመለከቱ ድንገት ታየኝ። ንዴቴ ወደ እፍረት
ተለወጠ፣ ሽበታሙ ሰውዬ በጣም አሳዘነኝ። ይኸኔ'ኮ ወጣት ቢሆን
አይታገሰኝም ነበር፣ አሁን ወጣትነቱን በሀዘንና በናፍቆት ያስታውሰ
ይሆን? እረ ምን በደለኝና ነው ያዋረድኩት? መባለጌ በጣም

ቆጩኝ። ቀኝ ጳላ ሠሬ ወደሱ ተራመድኩ። ሳንዲውቶቹ የተጠቀሱትን ወረቀት በሁለት እጁ እንደጨበጠ ይመለከተኛል። ልጅ ላይ የመደናገር እንጂ የንዴት ስሜት አይታይም

«መስዩ፣ እባክዎን ይቅርታ ያድርጉልኝ። ጤና አልያዘኝም አልኩት። ታችኛ ከንፈሬ ሲንቀጠቀጥ ተሰማኝ፤ ግን መንቀጥቀጡን ሳስተወው አልቻልኩም። ሲጨንቀኝ ጊዜ አፌን በእጄ ያዘኩት»

ረጋ ባለ ድምፅ «Ça va, jeune homme. N'y pensons plus» አለኝ። («ግድ የለም ጎበዝ። እንርሳው») «Merci, monsieur» ብዬው ብሄድ ጥሩ ነበር። ግን አሁንም ራሴን ለመግታት አልቻልኩም። ሳልወድ በግድ ለፈለፍኩ

«ጤና ስላልያዘኝ ነው እንጂ አገሬ ብሆን፣ እንኳን እኔው ራሴ ሽቦት ያለው ሰው ልሰድብ፣ ማንም ወጣት እንዲህ ሲያደርግ ባየው እግላዋለሁ» አልኩት

«አውቃለሁ» አለኝ

«ያውቃለሁ?»

«የናንተን አገሮች ባህል በደምብ አውቀዋለሁ። ዩኒቨርሲቲውስጥ የአንትሮፖሎጂ ፕሮፌሰር ነኝ። ደሞ፣ ካደጉበት አገር ወጥቶ እንግዳ አገር ሄደ፣ ባሕድ ህዝብና ባይተዋር ባህል ሲያጋጥም፣ በመጠኑ ግር እንደሚል አውቃለሁ። ደጋግሜ ካገሬ ወጥቼ አይቼዋለሁ። ስለዚህ አሁን እኔን ይቅርታ መጠየቅ በጭራሽ አስፈላጊ አይደለም። ይልቅ ቡና ልጋብዝዎትና ትንሽ እንጫወት» ብሎ ቡና ወደሚጠጣበት ሰረገላ ወሰደኝ

ሰውዬው ሊቅ ከመሆኑም በላይ ብልህና ደግ ነበር። ኮኛክ እየጠጣን ሳንድዊቶቹን በላናቸው

«ከኮኛክ ጋር እንኳ ሳንድዊቶች አይበላም፤ ብቻ ግድ የለም» አለ ሰውዬው እየላቀ። ብዙ ብዙ ወሬ አወራን። በተለይም ስለአልጄሪያ ጦርነት በሰፊው ነገረኝ። ጄኔራል ደጉል ባይኖር ኖሮ፣ ይህን ጊዜ ፈረንሳዮች በአልጄሪያው ሁከት ምክንያት እርስ በራሳቸው ተከፋፍለው ተዋግተው ተፋጅተው፣ ፍራንስ ራሷ ገደል ገብታ ነበር። አለኝ። እስከ ፓሪስ እያወራን ብንሄድ ደስታዬ ነበር። ግን ፕሮፌሰሩ ዲገሮን ወራጅ ነበር

ሲለየኝ፣ መውረጃው በር አጠገብ እንደቆምን፣ ሳላሰበው እጄን

ትኩሳቱ ላይ አሳረፈና፤ ደግነት በተሞላ የአዋቂ አይኖቹ እያየኝ፤ እንቱ ማለቱን ትቶ ለመጀመሪያ ጊዜ አንተ እያለኝ

«ይገርማል፡ ጠቆርክ እንጂ ልክ የመጀመሪያ ልጄን ነው ምትመስለው። እንግዲህ ልጄ ትዝ ባለኝ ቁጥር አስታውስህለሁ። ነው የኑሮ ነገር። በል ደሀና ሁን፤ ጌባዝ») አለና፡ ፈረንሳዮቹ የሚወዱትን ሰው ሲሰናበቱ እንደሚሰሙት ጉንጭና ጉንጨን በተን በተን አድርጎ በናፍቆት አይን አየኝ። ፀጉራን በእጁ አደረገኝና፤ ከባቡሩ ወረደ። ሻንጣውን ሳቀብለው፤ አይኑ ውስጥ እንባ አየሁ

ባቡሩ ቀስ ብሎ ተነሳ። «ልጄ ትዝ ባለኝ ቁጥር» እንዳለኝ አስታወስኩ

ከባቡሩ በላይ ጮኬ

«ልጅዎ የት ነው?» አልኩት

«ሞቷል። አልጄሪያ» አለኝ፤ እጁን የሰንብት እያራገበ

እጄን ሳወዛውዝለት፤ ተሰምቶኝ የማያውቅ አይነት ሀዘን ልቤን ሞላው። አልቅስ አልቅስ አለኝ። እዚያ ቆሞ እጁን ሲያወዛውዝልኝ፤ እየራቀና እያነሰ ስሄድ፤ በሀይል አሳዘነኝ። በመጨረሻ ከአይኔ ተሰወረ። ምን ያህል እንደወደድኩት ገና አሁን ገባኝ...

መሬት መሬቱን እያየሁ፤ ማንንም ሳልገጭ፤ በዝግታ ወደ ቦታዬ ሄጄ ቁጭ አልኩ። በመስኮት ወደ ውጭ እያየሁ በብዙ አዘንኩ። ሲልቪ ደጋግማ ታወሰኝኝ፤ ግን ንዴቱ ለቆኛል። ቅድም አሰላስል የነበረው የበቀል ሀሳብ ከንቱ ሆኖ ታየኝ። ምስኪን ሲልቪ! አሁን ምን አጠፋች? ካንዱ ጋር ስላወራች ነው? ታድያ ያገራቸው ባህል ነው። ደሞ ባህላቸው ባይሆንስ ምን አለበት? አሁን ባቡር ውስጥ ምን እንዳያደርጉ ነው? ... እረ የፈለጉትንስ ቢያደርጉ ምን እንዳይቀርብኝ ነው? ...

ሰዎቹ ሻንጣቸውን ከየተሰቀለበት ማውረድና መተራመስ ጀመሩ። ፓሪስ መድረሳችን ነው። ሲልቪ ከሄደችበት ተመለሰች (ሰውዬው ግን አልመጣም) ሻንጣዋን አወረድኩላት። እንዴት እንደም ታናገረኝ ጨንቋታል። ለምን እንደሆነ እንጃ፤ በጣም አሳዘነኝኝ።

አቅሬ አይሆን ልላት ረገገቱ። ግን ጊዜውም ቦታውም አይፈቅድም

«በሀይል ርዕዥል። አልራብሽም?» አልኳት እየላቅቱ። ያ ላቅ ፊቱ ላይ ምን እንደሚመስል ብቻ እግዚር ይወቀው

«አምን፣ በሀይል ርዕዥል» አለች

«ነይ፣ እራትሽን ላብላሽ» አልኳት

ከባቡር ጣብያው ትርምስምስ ወጥተን፣ እዚያው አጠገብ እንደ ያረጀ ብጫ ሆቱል ውስጥ እንደ ከፍል ተስራይተን፣ ገላቸንን ታተባን፣ እዚያው ሰፈር እንደ ርካሽ ብጫ ምንብ ቤት ውስጥ ጥፋ እራት በላን። ከሶስት ጠርመሱ ቀይ ወይንና፣ ከብዙ ብዙ ወረ በኋላ፣ ሁለታችንም በጣም ሞት ብሎን ሳለ፣ እጄን ይዛ በቆንጆ ሰማያዊ አይኖቿ እያየችኝ

«ትፈልገኛለህ?» አለችኝ። የቀኑ ንዴት አሁንም ልቤ ውስጥ እንደ ጊዜ ተገላበጠ። ግን በጭራሽ እንዳልተበሳጨሁ ማስመሰል አለብኝ በማለት፣ ጥቁር ፀጉሯን እየዳበስኩ

«በሀይል በሀይል አፈልግሻለሁ» አልኳት። እውነቴን ነበር።

«ና ቶሎ እንሂድ» አለችኝ

እንግዲህ እኔና ሲልቪ ስንተቃቀፍ በመብራት እየተያየን፣ እያወራን፣ እየላቅን ነው። ዛሬ ግን አልጋ ውስጥ ስንገባ መብራቱን አጠፋችው፣ በጭለማው ስታቅፊኝ ያለልማዷ ቸኮለች፣ ተንገባባቢች። እንደ ቃል አልተናገረችም። በጭለማው እየላመችኝ ማቃሰት ብቻ ሆነ። ደስታው መሀል ላይ እንደደረሰን፣ ያለልማዷ ከንፈሬን ነክሳ አሳበጠችኝ። ጠረፏ ብቻ የራሷ ሆነ እንጂ፣ እግር አነሳሷ ሳይቀር ተለወጠብኝ። በጠቅላላው ከሌላ ሴት ጋር እንደመተኛት ያህል ነበር። መጨረሻ ላይ፣ በሀይል እየተንቀጠቀጠች፣ ፊቷን አንገቴ ውስጥ ቀብራ

«Oh, pitié, monsieur! Pitié! Pitié!» እያለች አጉረመረመች። («አይ! ይማሩኝ፣ እባክዎን ይማሩኝ! ይማሩኝ!»)

ከጨረሰን በኋላ ማልቀስ ጀመረች። ከዚህ በፊት አልቅላ ታውቅም። ተመስገን ሲያስጠነቅቀኝ፣ እንዳንዴ ነገሩ ካለቀ በኋላ ታኮርፋለች፣ ታለቅላለች ያለኝን አስታወስኩ

«አይሆን የኔ ቆንጆ፣ ምን ሆነሻል?» እያልኩ ሳቅፋት

«እኔ ወርደት! እንዴት ነው ያፈርኩት!» እያለች ለቅሶጥን ተጠለች

ለሳሳቶች። ተጨነቅኩላት። እቅጭ እያደረግኳት

«ምንድነው የኔ ሲልቪ? ንገሪኝ። ሰው አጥርዶሽ እንደሆነ እረገጠዋለሁ»

«እኔው ነኝ እንጂ የተጠረድኩት። እኔው ራሴ!»

«ንገሪኝ። ይኸኔ ባልሆነ ነገር ነው 'ምታለቅሽው። ንገሪኝ ስቴ»

«ትወደኛለህ?»

«በሙሉ ልቤ»

«ከወሽታዬ ለስጥለኛ!»

«የምን በሽታ?»

«ታስጥለኛለህ?»

«ከቻልኩ»

«ትችላለህ። ትችላለህ»

«እንግዲያው ንገሪኝ»

«እምቢ ያልከኝ እንደሆነስ? የከዳኸኝ 'ንደሆነስ? ሞት ይሻለኛል»

«ሞኝ አትሁኒ። እኔ እንዴት እንቺን ልከዳሽ እችላለሁ? የማይሆን ነገር ነው»

«መጥፎ ብሆንም?»

«ሲጣን ብትሆኒም እወድሻለሁ። ንገሪኝ፣ ምን ሆነሻል?»

«አሁን ካንተ ጋር አይደለም የተኛሁት» አለችና ድንገት ለቅሶጥን አቆመች። ጭለማው ውስጥ ሙሉ ፀጥታ ሆነ። መተንፈስም አቁማለች።

በጭራሽ አልገባኝም። ንግግሯን ትቀጥላለች ብዬ ነበር፤ ግን ዝም ስትል ጊዜ

«ምን ማለትሽ ነው? አልገባኝም» አልኳት

በሽ-ክሽ-ክታ

«አሁን እንተ ነፃ የተኛኸኝ። በሀሳቤ ግን ሌላ ሰው ነበር የተኛኝ። በጭለማው እንተ እያቀፍከኝ፤ ሌላ ሰው ሲያቅፈኝ ሲሰመኝ ነበር የሚታየኝ። ገላዬን የሰጠሁት ለሌላ ሰው ነበር»

ስካሬ ባንዳፍታ ጠፋ

«ለዚህ ነው መብራቱን ያጠፋሽው?» አልኳት።

«አዎን»

«አሁን እናብራው?»

«የለም እፈራለሁ። አሁን አይንህን ማየት አልችልም» ብላ ተጠመጠመችብኝ

«እሺ ይቅር። አይዞሽ፣ አይዞሽ. . . ግን እኔን ማፈርሽ ቁልቅ ነው። ይልቅ አስረጂኝ»

«እኔም ለራሴ አይገባኝም!»

«ምስጢሩን አስረጂኝ ማለቴ አይደለም። አሁን ለምሳሌ ስንተቃቀፍ ሳለን፤ በሀሳብሽ ውስጥ ምን ምን ተደረገ? . . . ንገሪን አይዞሽ፣ የኔ ሲልቪ»

«ያው ያደረግነው ነገር ነው የተደረገውስ። ብቻ. . .»

«ብቻ?»

«ሰውዬው እንተ አልነበርክም»

«ማን ነበር?»

አፍራ ዝም አለች

«ያ ባቡር ውስጥ የነበረው ሽቦታም ሰውዬ ነው?»

በሽ-ክሽ-ክታ

«አዎን። እባክህን ይቅርታ አድርግልኝ። ወድጄ አይደለም አለችኝ። ምንም ቅናት አልተሰማኝም። ስጋዬ ስጋዋን ስለጠገው ይሆን?»

በጭለማው ከጌኔ አሰነሰቼ እላዬ ላይ አስተኛኋትና፣ ባንድ እጅ

ጀርባዋን፣ በሌላው እጅ ፀጉሯንና አንገቷን እያሻሸውና አይኗን እየሳምኩ

«አሁን ምን ይሰማሻል?» አልኳት

«እንደምትወደኝ ይሰማኛል»

«አውቀሻል። እንግዲህ ይቅርታ ምናምኑን እርሺውና፣ ስለዚህ ነገር የተቻለሽን ያህል ግለጫልኝ»

«እሺ። በመጀመሪያ ሰውዬን ሳየው ትንሽ ደስ አለኝ»

እየሳቅኩ፣

«ውሽታም! በሀይል ነው ደስ ያለሽ» አልኳት

እሷም እየሳቀችና በሀይል እያቀፈችኝ

«አቤት እንዴት ነው ምወድህ! እባክህን አግባኝ! አውቃለሁ አውቃለሁ። አገርህ እጮኛ አለችህ። ደሞ ባትኖርህም ጥቁርና ነጭ ቢጋባ ትርፉ ብስጭት ነው። አውቃለሁ። ጋብቻውን እንርሳው»

«ንገሪኝ»

«ሰውዬው ደስ አለኝ»

«ስጋዊ ምኞት አሳደረብሽ»

«አዎን። በሀይል ተመኘሁት። ግን. . .»

«ግን ምን?»

«እሱ ራሱ በስጋው እንዲገናኘኝ አልፈለግኩም»

«እንግዲያውስ?»

«አንተ እሱን ሆነህ እንድትተኛኝ ነው የፈልግኩት»

«ትንሽ አብራራልኝ»

«እሱ ነው ያማረኝ። ግን እሱ ራሱ ቢገናኘኝ አልፈቅድም። አንተ ብትተኛኝ ነው ምፈቅደው። ግን አንተ ስትተኛኝ አንተን ሆነህ አይደለም፤ እሱን ሆነህ ነው። የሱ ገላ ነህ»

«እሱ በገላዬ እንዲያቅጥኝ ነው ምትፈልገው?»

«አውቀህል»

«ነገሩን ብናለዋውጠውስ?»

«እንዴት?»

«እሱ የኔ እንደራሴ ቢሆንና፣ የሱን ገላ እያቀፍሽ ስለኔ ብታስቢ.»

«በጭራሽ አይሆንም»

«እሺ ቀጥይ»

ቀጠለች። ግን ምንም ሌላ አዲስ ነገር አልነገረችኝም። ያው ነበር። አንድ ወንድ ያማራት ጊዜ፣ እሱ ራሱ ከሚተኛት ይልቅ ስለሱ እያሰበች ሌላ ወንድ ቢተኛት ትመርጣለች

ገረመች። ግን ሊገባኝ አልቻለም።

ሁለት ሰአት ያህል ከተወያየንበት በኋላ እንደገና ሞቅ አለኝና ጭኗን ማሻሻት፣ ሰፊ አፏን መሳም ጀመርኩ። አሁንም ያለ ልማዱ ተንገባገባች፣ በብዙ አቃሰተች፣ ጀርባዬ እስኪደማ ድረስ ቧጨረችኝ፣ ስትጨርስ እየተንቀጠቀጠች፣ «Ah, vous alors! Quel homme!» እያለች አገረመረመች። («አይ አንቱ! አይ ወንድ!»)

ከኔ ጋር እንዳልሆነች እያወቅኩ ውስጥ ውስጡን ተቃጠልኩ፣ የኔን ገላ ተውሶ ሌላ ሰው እንደተኛት እያወቅኩ ውስጥ ውስጡን ጠፍኩ። ግን የሴት ገላ እንደዚያን ቀን ልቤን አጥፍቶኝ አያውቅም። በነጋታው አያለሁ፣ ለካ ሳይታወቀኝ አንገቷን ሶስት ቦታ ነክሼያት ኖሯል። ለሚቀጥሉት አምስት ቀናት ረጅም አንገቷ ዙሪያ ሻሽ ጠምጥማ መዞር ግድ ሆነባት። ለጌጥ የለበሰችው ይመስል ነበር

በዚህ አኳኋን ከቅናት ጋር ተዋወቅኩ። ግን ቅናት ምን አይነት ግሩም ስሜት መሆኑን ለመገንዘብ ብዙ ሳምንት ወሰደብኝ.

በነጋታው ሲልቪ ቤቶቿ ዘንድ ዋለች፣ እኔ ፓሪስን በአቶቡስና በእግር ስዞር ዋልኩ። ማታ ሆቴላችን ተገናኘን። ሁለታችንም ደክሞን ስለነበረ፣ አልጋ ውስጥ እንደገባን እንቅልፍ ወሰደን። ሲነጋ ተነስተን ቁርስ በልተን ፓሪስን ዞርን። ምሳ በልተን ፓሪስን ዞርን። እራት በልተን ፓሪስን ዞርን። እያልቅም የፓሪስ ውበትና የሲልቪ ስት ጨዋታ። ከሌሊቱ በስምንት ሰአት ሆቴላችን ተመለስን። ሰንተኛ

«ፓሪስ እንዴት ቆንጆ ናት!» አልኳት

«ይገርምህል። ባንተ አይን ሳየው ጊዜ ሌላ ፓሪስ አየሁ። ነገም በንዘር እንዋል?»

«አመት ሙሉ እንዙር ብትይኝ ደስ ይለኛል»

«አንድ ሳምንት ብቻ ነው ፣ ምንዞረው። ከዚያ የት እንደምንሄድ ታውቃለህ?»

«የት?»

«ጄኖቫ። የክሪስቶፎ ኮሎምቦ ከተማ»

«እኔ አንድ ሺ ፍራንክ ብቻ ነው ያለኝ ልብ አርጊ»

«ግድ የለህም። እኔ ሁለት ሺ አምስት መቶ አለኝ»

«እሺ እንግዲያው»

«አሁን እቀፈኝ»

የድሮዋ ሳቂታ ሲልቪ ናት። ከትላንት ወዲያ ሌሊት የነበረውን ግብረት፣ ግልቀስና መናከስ አሁን ሳበበው ህልም መስሎ ተሰማኝ። እሷም ፈፀማ የረሳቸው ትመስላለች። ብቻ ሳላውቅ አንገቷን የነካኋት እንደሆነ «አይ!» ትላለች፤ ሁለታችንም እናስታውሳለን

ሮማ ከመሄዳችን በፊት ጄኖቫ ሶስት ቀን አደርን። ሁለተኛውን ሌሊት በተለይ አስታውሳለሁ። እራት ከበላን በኋላ፣ አንድ ሲጋራ የማይሸጥበት ቡና ቤት ገብተን ስናወራ ቆይተን፣ ሲጋራዋ ስላለቀባት ልገዛት ወጣሁ

በመለስ ከአንድ ረዥም ብሎንድ (ባለ ነጭ ፀጉር) ጎረምሳ ጋር ትተያያለች። እሱ ቡና የሚቀዳበትን ባንኮኒ ተደግፎ ቆሞ ያያታል። ጥብቅ ያለ ጂንስ ሱሪና እጅጌው አጭር የሆነ ነጭ ሽሚዝ ለብሷል። እሷ ጠረጴዛችን ጋ ቁጭ እንዳለች ሽቅብ ታየዋለች፤ ውብ አይኖቿ ፊቱና ገላው ላይ ይንከራተታሉ። ትንሽ ከተያዩ በኋላ ሳቅ አለች፤ ጉልህ አይኖቿና ሰፊ አፏ የምኞት እስክስታ ይወርዳሉ - ማማሯ! እይኔን አንዴ ወደ ጎረምሳው ጣል አደረግኩ፤ ጥርሱን ሳያሳይ ነው ፈገግታ የሚልክላት። እሷን አየኋት፤ ቀያይ ከንፈሮቿን ለመግጠም ትሞክራለች፤ ፈገግታው ግን ሊፈለቅቃቸው ይፈልጋል፤ ታዲያ

ከናፍሯ በሚያስገመድ አካሏን ይርበተበታሉ። (ምኞቱ ሲያሳብጠን ተሰማኝ፤ ታደያ ከፍርሀት ጋር ነው፤ ምክንያቱም የተመኘኝት ቆንጆ ስለሆነች ብቻ ሳይሆን፤ ሰውየውን ስትመኘው ስላየኝትም ነው። ነው?)

ደንገት እጁ ወደ አንገቷ ሄደ። ያን ጊዜ የነሰኳትን አስታወሰኩ። ፊቷ ቀስ ብሎ ደም ለበሰ፤ አይኖቿ ተርገበገቡ። የሰውየውን አይን ለመሸሽ ወደኔ በኩል አየች - ስኔ ጋር አይን ለአይን ተጋጠምን!

ቅናቱ ደረቴን ያሳምመኛል። ግን ምንም እንዳላስተዋልሱ ያህል (አሁን አሁን ከውጭ እንደመጣሁ አስመሰዬ) ወደሷ ሄድኩና ተቀመጥኩ። ሰውየው ወደ ኋላዬ ሆነ። ሲጋራ እያቀጣጠለች

«ስንት ሰአት ነው?» አለችኝ «አምስት ተኩል።»

«እንደ መድከም ብሎኛል። ሄደን አልጋ ውስጥ ተጋድመን እናውራ?» አለችኝ። ገብቶኛል። እሺ አልኳት። ስንሄድ ቃል አልተናገርንም። የከፍላችንን በር ቆለፍኩት፤ መብራቱን አጠፋችው። በፀጥታ ልብላችንን አወለቅን፤ አልጋ ውስጥ ገባን፤ ተቃቀፍን። እንደ አንድ ቀኑ ሌሊት ተንገበገበች፤ ስሰማት አፌ ውስጥ እያቃሰተች ጭኖቿን ከመጠን በላይ ፍርክክ አድርጋ አቀፈችኝ፤ ደምበኛው ፍቅር ሳይሆን፤ ቆሻሻ ብልግና የምንሰራ መስሎ ተሰማኝ። የባሰ ቆሻሻ እንዲሆን አማረኝ፤ ጭኖቿን የባሰውን በለቀጥኳቸው። ወደ መጨረሻው ልንደርስ ስንል ወፊፍ አደረጋት፤ በሚያስደነግጥ፤ በሚያስቀነገር ሹክሹክታ «አፌ ውስጥ ይትፉ!» አለችና፤ መላ አፌን ጎርላ እስኪያመኝ ድረስ ጠባቸው . . . «አ! ገደልክኝ!» ስትለኝ ነቃሁ - ለካ እኔም ወፊፍ አርጐኝ ያለሁበትን ረበቼ፤ በሀይል አቅፌ ይዤያት መተንፈስ ተሰኗታል። ለቀቅ አደረግኳት። ቁና ቁና መተንፈስ ጀመረች፤ እኔም ቁና መተንፈስ ጀመርኩ፤ ሁለታችንም በላብ ታጥበናል። በጭላማው ከግርጌ ፎጣ ላብኩና ግምባሯን፤ መሀል ጡቶቿን፤ ብብቶቿንና ሆዱን አደረቅኩላት፤ «Merci» ብላ ፎጣውን ተቀበለችኝ፤ እኔንም አደረቀችኝ

ያን ጊዜውኑ እንቅልፍ ወሰደን

ፊሬንዜ ውብ ከተማ ናት፤ የነዳንቴ የነሚኪላንጀሎ ከተማ!

እንዲት ትንሽ ፊስቶራንት ውስጥ እራት ስንበላ ነበር። ሲልሺ ምግብን ረስታ ወደ ጳላዬ በኩል ትኩር ብላ ማየት ጀመረች። ሳይታወቃት በግራ እጇ ሀጉሯን አስተካከለች - ብቻ መስተካከል አያስፈልገውም ነበር። ገባኝ። የምትጎመጀው ወንድ አይታ መሆን አለበት። ሹካና ቢላዋን ቁጭ እድርጋ ወይን አንስታ ፉት አለችና፤ ብርጭቆውን መልሳ እንደማስቀመጥ፤ በእጆቿ ውስጥ በዝግታ እያሸከረከረችው ወደዚያው ወደ ጳላዬ ማየቷን ቀጠለች። ቀይ ከንፈርቿ ገርቦብ፤ በወይን ረጠብ ብለው ያስጎመጃል-

እሷ ወደዚያ ስታይ እኔ እሷን ስመለከት፤ ቆንጆ ፊቷ ቀስ ብሎ ፈገገ አለ። ስማያዊ አይኖቿ ስልምልም ማለት ጀመሩ። ምኞቱ ውስጤ ሲያድግ ተሰማኝ። አይኖቿ ከአይኖቼ ጋር ተጋጠሙ፤ ፊቷ መቅላት ጀመረ፤ አይኖቿ ተርገበገቡ። ሰውየው ማን እንደሆነ ማወቅ ፈለገኩ፤ ግን ወደጳላ ከተገላመጥኩ ነገሩ ይበላሻል፤ ስለዚህ ተውኩት

«ፍሬ ይምጣልሽ?» አልኳት

«የለም በቃኝ። አንተ ብላ»

«እኔም በቅተኛል»

«እንግዲያው እንሂድ?» አለችኝ፤ ወደ ቅድሙ በኩል እየየች

ስንወጣ እሷ ታተኩርበት ወደነበረው በኩል ተመለከትኩ። በየጠረጴዛው የተበታተኑ አንድ አምስት ወንዶች አሉ። የትኛው ፍላጎቷን እንደ ቀሰቀሰ ለማወቅ አልቻልኩም። ግን ፍላጎቷ በሀይል ተቀስቅሷል። አልጋ ውስጥ ስንገባ መብራቱን አጠፋችው፤ እየተንገበገበች አቀፈችኝ፤ በመጨረሻ ሳይ በእንግሊዝኛ ቃዠች

«Please, my lord! Please, have mercy!»

ሌላ ሰው ሆኜ፤ ግን ማን እንደሆንኩ ሳላውቅ፤ በቅንዝርና በቅናት እየተቃጠልኩ፤ ጥልቅ የሆነ ስጋዊ ደስታን ተደሰትኩ። በነጋታው ቀኝ ጡቷን እያመማት ዋለ። ሳይታወቅኝ ጨፍልቄው ኖሯል

በሌላ ቀን፤ «ማን ሆኜ ነበር?» አልኳት። ስንበላ በስተጳላዬ አንድ ሰውዬ አይታ ኖሯል። «ልክ ስመ ጥሩውን ባለቅኔ ሎርድ ባይረንን ይመስል ነበር» አለችኝ

እንደዚህ ስንል፤ እሷ ደስ የሚላትን ወንድ ስታይ፤ እኔ በጭለማ

እሱን ለየሆነው ሳቅፋት፤ እሷ ስትቃዥ፤ እኔ ስንከሳት ስጠጠራልቃት፤
እንደዚህ ስንል፤ በሰማያዊ አይኖድ ብርሀንና በሰፊ እኔ ሳቅ
አያሞቀኝ፤ በውብ ወጣት ገሳዋ አያቃጠለኝ፤ የጣልያንን
ከተማዎች አያሞረኝ፤ «Je m'en fous» አያለኝ አያሳቀኝ፤ እንደዚህ
ስንል የበጋው እረፍት ወደ ማለቂያው ተቃረበ። ከፊሬንዜ ሮማ
ከሮማ ናፖሊ፤ ከናፖሊ ኒስ (ፈረንሳይ) ከኒስ ማርሰይ ተጓዥን።

ከማርሰይ እሷ ቤቶቿን ጥየቃ ፓረስ ሄደች። ባቡር ጣቢያው
ሄጀ ስሸኛት «ልክ የዛሬ ዘጠኝ ቀን ማክሰኞ ኢክስ እገባለሁ፤ ማታ
ቤቴ አጠብቅሀለሁ» አለችኝ

የሲልቪ ናፍቆት የሚገድለኝ መሰለኝ፤ ዘጠኝ ቀን ሙሉ
እንዴት ሊያልፍልኝ ነው? አያልኩ ስሰጋ ነበር። ግን ባቡሩ ይህን
እንደሄደ፤ በሀዘን ፈንታ እፎይታ ተሰማኝ። ማታ አልጋ ውስጥ
ገብቼ ብቻዬን እንደ ልቤ ስገላበጥ፤ ብቸኝነት ሳይሆን ምቹት
ተሰማኝ። ምቹቴ በደምብ እንዲታወቀኝ ስል በብዙ ተገላበጠኩ።
ሟት ስነቃ ሲልቪ የለችም፤ ብቻዬን ነኝ። በናፍቆት ፈንታ ደስታ
ተሰማኝ። ሲልቪ ሰልችታኝ ኖሯል? ወይስ ከሰው ጋር ለመኖር
አልተፈጠርኩም? ሊገባኝ አልቻለም

ኢክስ ሄጀ ሲቴ (ዩኒቨርሲቲ) ውስጥ አንድ የመኝታ ክፍል
ተቀበልኩ። ሁለተኛው አመት ወደ መጀመሩ ነበር

ሟት ስነሳ በመስኮቱ ደማቅ ሰማያዊ የሆነ ንፁህ ሰማይ ታየኝ።
ደስ አለኝ። ሳይታወቀኝ የኢክስ ውብ ሰማይ ናፍቆኝ ኖሯል

ክፍል ሁለት

ስድስት ባህራም ከቅርብ

ኤክስ እንደተመለሰኩ መጀመሪያ ያገኘሁት ተካን ነበር። ያው እንደ ልማዱ ጥፍፍን እየነከሰ፤ የት ነበርክ? ከማን ጋር ነበርክ? ምን አደረግክ? ምን አየህ? እያለ በጥያቄ አጣደፈኝ። ግን ሳየው የጥርሱ መበለዝ የቀነሰ መሰለኝ። አፉም አልገማኝም። ጊዜው ከእራት በኋላ ነበር፤ ና ቡና ሳጠጣህ ብሎ ወደ ክፍሉ ወሰደኝ። ቤቱ በጭራሽ አይገማም!

እንግዲህ፣ የዩኒቨርሲቲው መኝታ ቤቶች ባለ ሶስት ፎቅ ሲሆኑ፣ እያንዳንዱ ፎቅ ላይ ለሚገኙት ሰላሳ ያህል ክፍሎች የጋራ የሆኑ አንድ የገላ መታጠቢያ ክፍልና፣ አጠገቡ ደግሞ (ልክ ደረጃው መጨረሻ ላይ) አንድ የቡና ማፍያ ምድጃ ያለው ክፍል አላቸው። ተካ ቡናውን ሊጥድ ወደ ማፍያው ክፍል ሲሄድ እኔ የሱን መኝታ ክፍል ተመለከትኩ። ንፁህ ነው። ፊት መታጠቢያው ዘንድ፣ ግማሹ ያለቀ ኮልጌት የጥርስ ሳሙናና አንድ የጥርስ ብሩሽ አለ። ተካ ጥርሱን ይቦርሻል! ምን ነካው? . . . ምን ይነካዋል? ያው

የተለመደው መሆን አለበት! እንደን ጎረቤት ጥርስን ሊያስጠርብ
የሚችል ምንድን ነው? ሴት ለይደለችም? ገምቱ ልክ ይሆን? ልክ
መሆን አለበት:: ለሀይሮ ምኑን ደራሲ ሆንኩት?

እንገደን ለበሩ ብቻ ለድርጊ ለየሁ:: ጨለም ያለው ርኅም
መተላለፊያ ኮሪዶር ባደውን ነው:: ኮሪዶሩ መጨረሻ ላይ ያለው
የቡና ማፍያ ከፍል ተዘግቷል:: ተካ ገና ቡናውን በመጣድ ላይ ነው
ግለት ነው:: ጊዜ አለኝ:: በሩን ዘጋሁ:: ቶሎ ወደ አልጋው ራመድ
አልኩ:: እንሰላውን ላመሉ ገለጥ አደረግኩት:: ጎምበሰ ብዬ ትራሳን
አሸተኩት:: የሴት ጠረን:: ያለጥርጥር:: እንዴት ያለች ትሆን?

ቶሎ አልጋውን አስተካክልኩና፣ ቁጭ ብዬ ጋዜጣ እያነበብኩ
ቆየሁት

ቡና ከጠጣን በኋላ ሌሎቹን ሀበሾች ፍለጋ ወጣን

ተካ «ተመሰገንን ግን አታገኘውም» አለኝ «ወደ ፓሪስ
ተዛውሯል:: ለምን እንደተዛወረ ታውቃለህ?»

«ለምንድን?» አልኩት

«ነጭ ሴት ሰለችኝ አለ»

«ምን?»

«ጥቁር ሴት ካገኘሁ ልማር አልችልም አለ:: እዚህ ለክስ
ውስጥ ሁለት ጥቁር ሴት ብቻ ነው ያለው: ሁለቱም አስቀያሚ
ናቸው:: በሀይህ ፓሪስ መሄዴ ነው:: ቢሆን እግዜር ብሎ አንዲት
ሀበሻ ልጅ ታጋጥመኝ ይሆናል:: ባይሆን ደሞ ሌላ ጥቁር ሴት
አላጣም: ብሎ ሄደ»

ተመሰገንን እውነቱን ነው:: ኤክስ ውስጥ ጥቁር ሴት አይገኝም፣
ሀበሻ ሴት ይናፍቃል:: ያገራችን ሴቶች ትዝ ይሉናል፣
አነጋገራቸው፣ አሳሳቃቸው፣ መሸኮርመማቸው ይናፍቀናል፣ ጥቁር
ቆዳቸው፣ ነጭ ጥርሳቸው እንቅልፍ ይነሳናል፣ በሀሳባችን «እረ ንቢ»
ሲሉ ይሰማናል::

አንዳንድ ጊዜ ተሰብስበን ስለነሱ እናወራለን:: ናፍቆት ሲበዛበን
እየሳቅን እየመሀን እንዘፍናለን

«አንቺ ጥቁር ድንጋይ ፍቅር አይገባሽ
በሰው አገር ሆኜ ተቃጠልኩልሽ»

ለ-ለሰገድ ልጆቹ ለ-ብረን አንዲት እምስ የተተረፈባት ገጽ ለቆለብው እናብራለትና» አለን «እምስ በፖስታ ላክልን፤ መጋራጃ እናስገባለሁለን፤ እንበለው። እውነቱን ኮ ነው! ያገሩ ልጆች ነን፤ ይሰግናል። እረ 'ናታችሁን! ይሄ ምኑ ያስቃል?»

እኔና ተካ ሀበጃቹን ለ-ለሰገድ ቤት አገኘናቸው። ባህራምና አንድ ሌላ አራናዊ አብረዋቸው አሉ። ይህ ሌላ አራናዊ ጀምሻድ ይባላል። ረዥም መልክ ቀና ወጣት። ጥቁር ሱናና ነጭ ሽሚዝ ከቢራቢሮ ከራሻት ጋር ለብሷል። ግብዣ ለመሄድ የተዘጋጀ ይመስላል። ረዥም ያለ ፊት! ቀጥ ያለ ረዥም አፍንጫ። ከሀር መላይ ውብ ቅንድቦቹ በታች ሰማያዊ ትንንሽ አይኖች ሁልጊዜ ይጨፍራሉ። ብርሀን፤ ሳት፤ ብልጠት የሚፈራረቅባቸው፤ ህይወት የሞላባቸው አይኖች ናቸው። በኋላ እንደተረዳሁት፤ ጀምሻድ ፈረንሳይ አገር ከመጣ አመት አልፎታል። ታዲያ ቢበዛ ስምንት መቶ የፈረንሳይኛ ቃላት ቢያውቅ ነው (የቋንቋ ስጦታ የለውም) ግን እነዚህ ስምንት መቶ ቃላት ለንግግር ኮርተው ይበቁታል። ምክንያቱም፤ ቀጭን ኮሚክ ድምፁና ትንንሽ ብልጫ አይኖቹ፤ ያለ ቃላትም ቢሆን የፈለገውን ይገልፀሉታል

እኔና ተካ ስንገባ ጀምሻድ አንድ ታሪክ ጀምሮላቸው ኖሮ፤ ጨብጠናቸው ቁጭ ካልን በኋላ እንደገና ጀምርልን አሉት። ስብርብር እንቅሽቅሽ ባለ ፈረንሳይኛ ጀመረ። ሁለት አንካሳ አረፍተ ነገር ያህል እንደተናገረ ቃል ይጠፋዋል። በፋርስ ቋንቋ ባህራምን ይጠይቃል። ባህራም ፈረንሳይኛውን ቃል ይነግረዋል። ጀምሻድ ታሪኩን ይቀጥላል።

«ከአስራ ሶስት ወር በፊት» አለ ጀምሻድ «እኔና ሆዚ ከአራን እንመጣለን። ወደ ፓሪስ። ሆዚ ፈረንሳይኛ አይችል። አንዳች በፍፁም! እኔ ግን 'ዊ-ዊ' ማለት እችላለሁ። ደሞ 'ሜርሲ ሶኩ' አውቃለሁ። ግን 'ሜርሲ ሶኩ' አልልም 'መርስ ባኩ' እላለሁ። እኔና ሆዚ ሀሳብ፤ ሶርቦን ዩኒቨርሲቲ ለመማር። ለመማር መመዝገብ። ለመመዝገብ ሶርቦን መሄድ። ሶርቦን ለመሄድ ሜትሮ መገባት። ('ሜትሮ' ፓሪስ ውስጥ ከምድር ስር የሚሄድ የህዝብ ግመላለሻ ባቡር ነው)

ጧት በሁለት ሰአት ሜትሮ ገባን። ሆዚ ፈረንሳይኛ አያውቅም።

እኔ ማን ፈረንሳይኛን? የትኛው ዓቡር እንዲረዳኝ? ብዬ ጠየቅኩ።
 ቢቃላት አይደለም፤ በእጅ፤ በራስኛ በድምፅ፤ በምልክት፤ 'ዡ ስ ሹ
 ኪ! ካም! ከም!' ይለኛል። ሆዚ ዝም ይላል። ፈረንሳይኛ
 እያውቅ። እኔ ማን 'ዊ - ዊ! መርስ ባኩ' ይላል - እላለሁ ማለቱ -
 ማለቱ። እኔና ሆዚ እንድ ዓቡር መሳፈር ሲቆም መውረድ። ሌላ
 ዓቡር መሳፈር። እንደዚህ በመሳፈር የምሳ ሰለት ማለፍ። ፈረንሳይኛ
 እንጠይቃለን። 'ዡ ስ ሹ ኪ! ካም! ከም!' ይለኛል። ሆዚ ዝም።
 እኔ 'ዊ - ዊ! መርስ ባኩ!' ። መሬት ውስጥ ገብተን መምሸት።
 ለሁን ወደ ሆቴላችን። ሌላ ዓቡር። ሌላ ዓቡር። ሌላ ዓቡር። ሆዚ
 ድካም፤ ራብ፤ ብስጭት - እምባ! እኔ የሆዚ እምባ ያላዝነኛል። እኔ
 እምባ! ሁለት ጎረምሶች ጫትር ውስጥ እምባ!

«እንዲት እርጊት መምጣት። ታየናለች። 'ዡ ስ ሹ ኪ?
 ትለናለች። ሆዚ ፈረንሳይኛ እያውቅ። ዝም። እምባ ብቻ። እኔ 'ዊ
 ማም! መርስ ባኩ' እርጊት ሆዚን ማቀፍ፤ ማልቀስ። ሶስታችን
 ተቃቅፈን ማልቀስ። በኋላ እኔ እርጊትን 'መርስ ባኩ ማም' ብሎ
 መሳም። እሷ ሆዚን 'አመር ባኩ' ብላ መሳም

እኔና ሆዚ ከጫትር መውጣት። በታክሲ ወደ ሆቴላችን። ዋጋ
 እስራ ሰባት ፍራንክ

«በገ - በንጋት - ከሌላ የኢራን ልጅ ጋር ወደ ሶርቦን።
 በጫትር ባንድ እፍታ ከተፍ!»

ጀምሮና ሆዚ ሰተት ብለው ወደ አንድ ትልቅ ቢሮ ገቡ።
 የፕሬዚዳንቱ ሳይሆን አይቀርም። ሲረገጡት ስምጥ የሚል ምንጣፍ
 ወለሉን በዋላ ሸፍኛታል። ከሰፊው ይስክ በስተኋላ ተቀምጦ ፒፓ
 ያወለ የነበረው መላጣ ባለትልቅ መስተሽ ሽማግሌ ዘሎ መጥቶ
 ወሰጣቸውና፤ በእጁ መቀመጫ ሶፋ አመልክቷቸው ሲያሰቁ፤
 እስኪቀመጡ እንኳ ሳይጠብቅ፤ ከጠረጴዛው ወደ በፍ፤ ከበፍ ወደ
 መስተ፤ ከመስተ፤ ወደ ጠረጴዛው እየነጠረ መለፍለፍ ጀመረ።
 ይለፈላ ይለፈላና ቆሞ ይላል። N'est-ce pas? (አይደለም?) ብሎ
 ፒፓውን እየገገ በመነሳሩ ሲያያቸው፤ ጀምሮ ልክ ንጉሱና ቆሞ
 ነገሩ እንደገቡ ሰው ራሱን እየነቀነቀ

«ዊ! ዊ!» ይለዋል

ሽማግሌው መነሳሱንና መላጣውን እያብላጨለጨ መሰናጠጥንና እንደ ፈጣን ባቡር እየተዘዋወረ የፒፓውን ትምህርት ቡልቅ ቡልቅ ማድረጉን ይተጥሳል። አልፎ አልፎ ቆሞ ይልና እያያቸው «N'est-ce pas?» ሲል፤ አሁንም ጀምሷል፤ ራሱን እየነጥነጥ «ዊ! ዊ!» ይለዋል። እንደ አስር ደቂቃ ከተዘዋወረና ከለፈለፈ በኋላ፤ አሁንም «N'est-ce pas?» ብሎ ፒፓውን እያሰነገሰ ሲያያቸው፤ ጀምሷል፤ እንደ ደምቡ «ዊ! ዊ!» አለው።

«Comment oui?» («እንዴት ማለት አዎን?») ብሎ ሮክብት «ዊ!» ማለት ነበረበት። ጀምሷል፤ ተደናገጠ

«ዊ! ዊ! ዊ! መርስ ባኩ! ዊ?» እያለ ከተቀመጠበት ተነሰቶ፤ ከኪሱ የሲጋራ ጋት አውጥቶ ጋበዘው። ሽማግሌው በሀይል እየሮከ ፒፓውን ከእፉ አወጣና ጀምሷል፤ አፍንጫ ስር ደቀነው። ጀምሷልና ሆዜ ከዚያ የሮጦ፤ ከቆኒሸርሲቲው ቅጥር ገቢ ሲወጡ ቆሙ

«ፍጫችንን ጨርሰን ቆመን። ያን ጊዜ ፒፓው ገማኝ» አለ ጀምሷል፤ ለካ በድንጋጤው የሽማግሌውን ፒፓ መንጭቆ ይዞ ሸሸቶ ኖሯል። ፒፓውን ሊሰጡት ቢሮው ተመልሰው ሲገቡ፤ ሽማግሌው እንደ ቡድህ እግሮቹን ከስፍ አጣጥፎ፤ ጠረጴዛው ላይ ተቀምጧል። ፊቱ ወደ መስኮቱ በኩል ስለሆነ ሲገቡ አላያቸውም። ለጣኦት እንደሚቀርብ የሰለት ስጦታ ፒፓውን እግሮቹ አጠገብ አስተመጡለትና፤ እንዳይቀሰቅሱት በእግራቸው ጫፍ እየረገጡ ወጡ

ሆዜ አገሩ ተመለሰ። ጀምሷል፤ ወደ ኤክስ መጣ

ጀምሷል ሌላ ብዙ የደረሰበትን ኮሚክ ነገር በኮሚክ ድምፁና በብልጫ ሰማያዊ አይኖቹ፤ በእጆቹና በእግሮቹ ትንሽ ትንሽ ደዋ በፈረንሳይኛው ሲያወራልን ስንስቅ ቆየን። ሶስት ሰአት ሲሆን አብዛኛዎቹ ወደ ሲኒማ ሄዱ። እኔ ባህራምን ወደ ካፌ ሰንትራ ወሰድኩት

ከሰንትራ ፊት ለፊት ወዳለው «ሲኒማ ካዚኖ» ለመግባት ሰዎቹ ቲኪት ሲያስቆርጡ እያየናቸው ቀዝቃዛ ቢራ ካዘዝን በኋላ

«Alors, comment vas tu?» («ታዲያስ እንደምነህ?») አልኩት

ያው እንደድሮው ቀልደኛ ነው፤ በናማ ትንንሽ አይኖቹ ይሰቃሉ። ግን ከሰቷል፤ ጉንጫቹ ጎድጉደዋል፤ አፍንጫው ከድሮው

የዘገታ ትልቅ መሰላል። በጣም ጥቁር ጭና ከገንና ከገኑ - አልፎ
አልፎ - እንደገና ሽቦት ግውግት ጀምሯል። ደህና ነኝ አልፎ ግን
እየለመደኝ ከሄደ በኋላ ለሰተኛ ጠርሙስ ቢራችንን ከጠጣን በኋላ
ሊገራኝ ጀመረ

«ቤተኛህ የቀረጠ?» አልኩት

«የለም»

«ታደያ የእረፍት ጊዜውን እንዴት አሳለፍኸው?» አልኩት።
ሲልቪ ለገዢን ሲተወልቅ ታየችኝ። በልዩ ጥንቃቄ የተቀረፁ ውብ
እገርቺ ሀሳቤ ውስጥ ድቅን አሉብኝ። ውስጤ ሙቀት ተሰማኝ።
እስክትመለስልኝ ቸኮልኩ። እንዴት ያለ ግሩም የእረፍት ጊዜ
ነበር!... የባህሪም የእረፍት ጊዜ ግን ከዚህ በጣም የተለየ ነበር

እኔ ሲልቪን ተከትዬ በሄድኩ በሳምንቱ፣ ኒኮል ለእረፍቱ ወደ
ቤቷ ስትሄድ (ቤቶቿ ሰሜን ፈረንሳይ ለሀብር የተባለው ወደብ
ከተማ ውስጥ ነው የሚኖሩት) ጥቂት ፍራንክ ልትተውለት ፈለገኝ።
ግድ የለም አያስፈልገኝም፣ ቤቶቼ ካሁን ካሁን ይልኩልኝ ይሆናል።
ባይልኩልኝም ስራ መያዜ ነው አላት። ስራውን እስክትይዝ ምን
ትበላላህ? ቤተኛህ ባይልኩልህስ? አለኝው። እምቢ በማለቱ አፈረ።
ተቀበለ። በመቀበሉ የባሰውን አፈረ

ከኒኮል ቀጥሎ ሀበሾቼ ሂዱ። ብቻውን ቀረ። ስራ ፍለጋ
ጀመረ። ኒኮል የተወቸለት ፍራንክ እንዳለቀ ከሷ ደብዳቤ ደረሰው።
አንድ መቶ ፍራንክ ልላክልህ ወይ አለኝው። አትላኪልኝ፣
አያስፈልገኝም ብሎ ገፈላት

ይርበው ጀመር። ምግብ ቤቱ ሰፈር ይዞራል። ምናልባት
በሁለት በሶስት ቀን የሚያበላው ሰው ያገኛል። (በዚያውም ሲጋራ
ይጋብዙታል) ያን ጊዜ ከምግብ ቤቱ ዳቦ በኪሱ ይዞ ይወጣል። ዳቦው
በበጋው ሙቀት ቶሎ ይደርቃል። ደረቁን ዳቦ በሻይ እየነበረ
ይበላል። ያለስኳር። ስኳሩ አልቋል። ሻይ ቅጠሉም ወደ ማለቁ ነው።
ያንኑ ቅጠል አምስት ስድስት ጊዜ ያፈላዋል። ቅጠሉ ይቀቀል፣
የሻይ ቃናው ጠፍቶ ሌላ አስቀያሚ ብረት ብረት የሚል ጣእም
ይሰጣል

በምግብ ሰአት ባህሪም ምግብ ቤቱ አጠገብ ይዞራል። በሶስት
ቀን አንድ ጊዜ ያህል አንዱ ምሳ ወይም እራት ይጋብዘዋል። በሶስት

እንደ ሙሉ ምግብ ግግኝቴም ድንገት ተቋረጠ። የምግብ ቤቱ ልተኛኝ የለመት እረፍታቸውን እንዲያገኙ ተብሎ ምግብ ቤቱ ለእንደ ወር ተዘጋ። እንግዲህ ወዴት ይሃድ?

እንደ የዘይት ፋብሪካ ውስጥ፤ እቃ መኪና ላይ መጫንና ግጭረድ፤ እና ይህን የመሳሰለ የጉልበት ስራ አለ አሉት። ግን ስራው ካንድ ሳምንት በፊት አይጀመርም። እስከዚያው ምን ይብላ? ጨነቀው። የሲጋራ ጥምም በበኩሉ የመፍዘዝ ስሜት ያሳድርበታል። ሙሉ ምግብ እንዳያስፈልገው በማለት አልጋው ላይ ተጋድሞ መዋል ጀመረ

ደረቅ ዳቦ በጠነዛ ሻይ ከበላ ሁለት ቀን አለፈው። ራብ ሲገድለኝ እንዴት ዝም ብዬ ልተኛ? ብሎ ከቤቱ ወጣ። በተስፋ ላይሆን እንደዚህ ወጣ። ትንሽ እንደሄደ ቆሻሻ መጣያ አጠገብ የወደቀ የሰርዲን ቆርቆሮ አገኘ። በደህና ቀን ሰርዲን በጣም ይጠላል። አሁን ግን ቤቱ ወስዶ እየተንገበገበ ከፈተው። ዘይቱ አላስበላ አለው። ዳቦ ቢያገኝ! ዳቦ መግዣ ፍራንክ ፍለጋ ቤቱን ይበረብር ጀመር። አልጋው ስር፤ መግዛፍቱ መካከል፤ ኪሶቹ ውስጥ፤ የተወሻሻቁ የተረሱ ሳንቲሞች አገኘ። ለዳቦ መግዣ ሶስት ሳንቲም ጎደለው። ግን ሲበረብር አንድ እንደ ድንጋይ የደረቀ ቁራጭ ዳቦ አግኝቶ ነበር። እሱን ውሀ ውስጥ ነከረው። ሲርስ ከውሀው አውጥቶ ከሰርዲኑ ጋር ፈተፈተው። በላው።

ትንሽ ቆይቶ ሆዱን አመመው። አቅለሸለሸው፤ አስታወከው። ላብ አጠመቀው። የማስታወኩ ከፍና ዝቅ ያችን የተረፈችውን ሀይሉን ጨረሰበት፤ ድክም አለው፤ አቅሙ ውሀ ሆነ፤ ወደ አልጋው ሲራመድ ጉልበቱ ከሰር ታጠፈ፤ አልወደቀም፤ ቀስ ብሎ ወደ ወለሉ ወርዶ ተዘረጋ። አይኑን ዘጋ። ትንሽ ቆይቶ ብርድ ብርድ አለው። እየተንጎቀቀ አልጋው ደረሰ። አንሰላው ውስጥ ገባ። አይኑን ዘጋ። እንደግዜ አለው። ራብ ብቻ አይደለም፤ ሲጋራ ማጣቱም ጭምር ነው። በረደው። በዚህ በጋ ሙቀት? ትኩሳት መሆን አለበት። እናቱ ትዝ አሉት። «አመመህ?» ብለው ግምባሩን ሲነኩት፤ አልጋው ዳር እንደተቀመጡ ወደታች ሲያዩት፤ ትራሱን ሲያመቻቹለት፤ አስታወሰ። ድንገት ብቸኝነት ተሰማው። ውስጡ አንድ ድምፅ «ብቻዬን ነኝ፤ ግንም የለኝ! ግንም አይደርስልኝ!» ብሎ ጮኸ። «እሳፊራው»። እውስጡ፤ የድሮ የልጅነት ድምፁ «እማማ!» ብሎ

ሲጣራ ተሰማው። «ወይኔ ማበደ ይህን እንዴ? እሚረካኖቹን ሳላሳርር?» ብሎ አሰበ። የባሰውን ፈራ። ብርድ እንቀጠቀጠው። ጥቅልል ብሎ ተኛ። በቅዠት ህልሙ እናቱ ትልልቅ ለሰላሳ ትራስ ላይ አስደግፈውት ሾርባ በማንኪያ ሲያጠጡት፤ እሚረካኖችና የሻህ ሰዎች መጥተው ሊያርዱት ሲሉ፤ ሲሸሸ። በጫካ በሸለቆ ሲያሳርሩት፤ ሲሮጥ፤ ሲሮጥ፤ ሲሮጥ፤ አልጋው ውስጥ እያቃሰተ ሲገባበጥ፤ በላብ ሲታጠብ፤ በብርድ ሲንቀጠቀጥ አደረ

ጧት በማለዳ ነቃ። ጉልበቱ ትንሽ ተመልሶለታል። ተነስቶ ወጣ። ከቤቱ ትንሽ ሄድ እንዳለ፤ የወተት መኪና መጣና አንድ የምግብ ሸቀጥ ሱቅ ደጃፍ ላይ ሶስት ደርዘን የወተት ጠርሙስ አስቀምጦ ሄደ። ባህራም ሁለቱን ጠርሙስ አንስቶ ወደ ቤቱ ሲመለስ፤ መንገዱ ዳር አንድ ተገምጦ የተጣለ ፖም አገኘ። የተገመጠውን በቢላ ቀርፎ ጥሎ፤ የቀረውን ግማሽ ፖም በውሀ አጥቦ በልቶ ወተቱን እየጠጣ ዋለ

ሲመሽ ራብ አንገበገበው። ኩራቱን ክብሩን ረሳ። አንድ የሚያውቀው ፈረንሳይ ቤት ሄደ። በቀጥታ «በራብ ልሞት ነው» አለው። ፈረንሳዩ ቤቱ አስገባና ጭቅና ከድንች ጥብስ ጋር፤ ስፓጌቲ፤ ሰላጣ፤ ቺዝ፤ ወይን አቀረበለት። ተንገብግቦ አምስት ጉርሻ ያህል አንደ ጉረሰ ሆዱ ተዘጋ። እስኪጠግብ ከበላ ሳምንት አልፎታል። ራቡ ሊገድለው ነው፤ ከዛሬ በኋላ መቼ ምግብ ሊያገኝ እንደሚችል አያውቅም፤ አሁን ታዲያ ሆዱ እምቢ አልቀበልም አለው። በጣም ተበሳጩ፤ እምባ ተናነቀው፤ እዚያው ራሱን ደፍቶ ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ። ፈረንሳዩን «እግዜር ይስጥልኝ፤ ይቅርታ ያድርጉልኝ» ብሎት ወጣና ቤቱ ተመለሰ። ተኛ

በማለዳ ተነስቶ ከሌላ የምግብ ሱቅ ደጃፍ ሶስት ጠርሙስ ወተት አንስቶ ወሰደ። ተጋድሞ እሱን እየጠጣ ዋለ። ሌሊት ተቅማጥ ያዘው

ሲነጋ እንደምንም እየተገተተ ዘይት ፋብሪካው ሄደ። ስራውን ነገ ትጀምራለህ አሉት። አለቃው አንዲት አርጀት ያለች ቤትቶ ናት። ሲያያት ፊቷ በጣም ርህራሄ መሰለው። ችግሩን አጫወታት። ከደመወዝ ትከፍለኛለህ ብላ ሃምሳ ፍራንክ አበደረችው። ምግብ ገዝቶ ቤቱ ወሰደ። ትንሽ ቀማመሰ። ለመጀመሪያ ጊዜም ሲጋራ አጨሰ። ትልቅ እፎይታ ተሰማው። ተኛ። ነቅቶ እንደገና ትንሽ

በላ፣ እንደ ሲጋራ አጨሰ። ተመልሶ ተኛ። ሲጋራ ደሀና ቁርስ በልቶ፣ እንደ ሲጋራ አጭሶ ወደ ስራው ሄደ።

ከባድ እቃዎችን ከመኪና ማውረድና መኪና ላይ መጫን ነበር ስራው። ለመጀመሪያ ጊዜ እንደ መጠነኛ ሳፕን ከመኪናው አንስቶ ተሸክሞ ወደ ግምጃ ቤቱ ሲወስድ፣ ጥቂት እርምጃ እንደሄደ ጉልበቱ ከስሩ ታጠፈበት። ሳፕኑን ትከሻው ላይ እንደተሸከመ ተምበረከከና፣ በዚያው ቀስ ብሎ ቁጭ አለ

አሮጊት ብጤ አለቃው መጥታ ሳፕኑን ከላዩ ላይ አነሳችለት። አፍሮ ቁጭ እንዳለ ቀረ። ውሀ አምጥታ አጠጣችው። ብርጭቆውን ሲመልሰላት፣ በርሀሩሀ ገፅዋ አስተያየት በጣም እንዳዘነችለት ታወቀው። ለሚቀጥለው አራት ቀን፣ ማለት ጉልበቱ እስኪመለስለት ድረስ፣ ጡንቻ የማያስፈልገው ስራ ሰጠችው። በኋላ ከባድ እቃዎችን መሸከም ጀመረ።

ትከሻውን ያመዋል፣ ወገቡ የሚቆረጥ ይመስለዋል፣ መዳፉ ይላላጣል፣ በበጋው ሙቀት ከባድ እቃ መሸከሙ አንዳንዴ ራሱን ያዞረዋል። ግን ማታ እራቱን ጥስቅ አርጎ ይበላል፣ ቡና ጠጥቶ ሲጋራ ያጨሳል። አልጋው ውስጥ ይገባል። ከመቅፅበት እንቅልፍ ይዞት ጥርግ ይላል

ልክ አራት ሳምንት እንደሰራ ስራው አለቀ። አሰናበቱት። ቅዳሜ ነበር። ባለውለታ አለቃውን አመስግኖ ሲሰናበታት እራት ጋበዘችው። ቤቷ አመሸ። ሲያያት፣ እርጅና አፈፍ ላይ ደርሳለች። ወንድ ካገኘች ብዙ ጊዜ ሳይሆናት አይቀርም። ከእንግዲህ ማገኘቷንም እንጃ። ሲያስብ ጊዜ፣ እሷ ደግ ባትውልለት ኖሮ ይህን ጊዜ በራብ ሞቶ ነበር። ሆን ብሎ ብዙ ወይን ጠጣና ሰከረ። አብሯት አደረ

«ስራ ከተውኩ ይኸው ዛሬ እንደ ሳምንት ሆነኝ። ግን የተሸከምኩበት አሁንም ትከሻዬን ወገቤን ያመኛል» አለ። ከዚህ በፊት የጉልበት ስራ ሰርቶ አያውቅም ነበር

«ይሄ ሁሉ ሲሆን ጀምሻዊ ያት ነበር?» አልኩት

«ሞንቴ ካርሎ»

«የት?»

«አታውቅም? ንዴ? ቁማርተኛ ነው፣ ኮ። ቅዳሜ ቅዳሜ እዚህ ካዚኖ ነው ፣ ሚያመሸው»

ከተቀመጥንበት ካፌ ሰንትራ ፊት ለፊት መንገዱን ተገግሮ «ሲኒማ ካዚኖ» በብዙ መብራት እሸብርቆ ይታያል። የሲኒማ ህንጻው ቀኝ ጎን ቁማር ቤት ነው። ይኸኔ እዚያ ውስጥ ጥቁር ልብስ የለበሰ ወንዶችና ክቡር ጊጣጌጥ ባንገታቸውና በእጃቸው ያሰሩ ሴቶች የመጠጥ ብርጭቆ ወይም ሲጋራ እንደያዙ አይኖቻቸውን የሚሸከረከረው ሩሌት ላይ ተክለዋል። የጆምሺድ አይኖችም ሩሌቱ ላይ ተተክለዋል። እንደ ቅድማቸው ላቅና ቀልድ ይጨፍርባቸው ይሆን? ወይስ ፍዝዝ ብለው ይሆን?

ባህራምን «ብዙ ይበላል?» አልኩት

«አዎን ይበላል። ግን የበላውን ወስዶ መልሶ ያስበላል። አንድ ቀን ሰባት ሺ ፍራንክ ሲበላ አይቼዋለሁ። ታዲያ እዚያው መልሶ ተበላ። . . . እውነተኛ ቁማርተኛ ነው። ማለቴ፣ የሚጫወተው ገንዘብ አገኛለሁ ብሎ ተስፋ በማድረግ አይደለም። ለቁማር ፍቅር ነው። ከሚያገኘው ገንዘብ የሚያጠፋው ይበልጣል። ከሁለት ወር በፊት ሲነግረኝ፣ ኤክስ ከመጣ ብቻ ሰላሳ ሰባት ሺ ፍራንክ ተበልቷል»

«ገንዘብ ከየት ያመጣል?»

«ቤቶቼ በጣም ሀብታም ናቸው»

ይህን ጊዜ ወደ ውጭ በኩል ስመለከት፣ ተካና አንዲት ግዙፍ ብጫ ሴት እጅ ለእጅ ተቆላልፈው ሲሄዱ አየሁ። ባህራምን

«ተካ አገኘ 'ንዴ?» አልኩት

ሳቁን ለመቋጠር እየሞከረ «አዎ። ጀርመን» አለኝ

«እንዴት ያለች ናት?» አልኩት። ቡናማ አይኖቼ ያስቃሉ፣ ገገ ጥርሶቼን እንደምንም ከድኗል

«ከንፈሮቿ በጣም ውብ ናቸው። እንደ ፅጌሬዳ ናቸው» አለ

«እና?»

አሁንስ ሳቁ እያመለጠው «እና ከከንፈረ በላይ ምን የመሰለ ጥቁር መስታሽ አላት። ለምን እንደማትላጨው አይገባኝም» አለኝ

«ላይ ጅምርቱ። ከዚህ ለንድ ወረቀት አውጥቶ አቀፀለኝ።
«ለሌላው ነው ባግርኝ የገፈለኝ። የናንተ አገር ምሳሌ ነው። ምክ
ብላ ለንብብልኝ። ልሰማው እፈልጋለሁ» አለኝ። አንበብኩለት

«ለእኔ ግም አፍንጫ ድፍን ያዘለታል»

ለየሳቀ «ምን ማለት ነው? በደምብ አሰረዳኝ። አለኝ።
ሳሰረዳው የባሰውን ሳቀ። በመጨረሻ

«ምንድነው 'ሚያስቅህ?' አልኩት። እየተንከተከተ

«ምሳሌው ነው 'ሚያስቅኝ' አለ «በፊት— ተካ— አፍ—
ይሸትህ ነበር?»

«አዎን። ታደያ ይሄ ምኑ ያስቃል?» አልኩት

«ባለሙስታጂ ጀርመን ልጅ— አፍንጫዋ— አያሸትም!— ድፍን
ነው!» አለኝ። ሁለታችንም በሳቀ ተንፈራፈርን።

«አውነትከን ነው ግን?» አልኩት

«ሀላላሴ - ሙት!»

ከዚያ ለንግዲህ የኩምከና ወሬ መጣ። አብረን ስንስቅ አመሸን።

ሰባት

ባህራም

ምጥ

ባህራም በሰኔ ወር የወደቀውን ፈተና እንደገና ለመፈተን ማጥናት ጀመረ። የራሱ መኝታ ቤት ያረጀና የከረከሰ ሆኖ፣ ደምበኛ ጠረጴዛና ወምበር የለውም። እዚያ ማጥናት አልቻለም። የዩኒቨርሲቲው ቤተመጻሕፍት እየሄደ እንዳያጠና፣ ቆንጆ ቆንጆ ሴቶች ውር ውር እያሉ ሀሳቡን ይሰርቁታል። ከቀኙ፣ ከግራው፣ ከፊቱ፣ ከኋላው ደሞ አስር፣ አስራ አምስት ፍራንክ ያበደሩት ሰዎች ያዩታል፣ ይከብዱታል። እነሱ-ልሰገድ ቤት ሄዶ እንዳያጠና ወሬና ጫጫታ ይበዛል። እኔ ቤት እየመጣ ያጠና ጀመር። ከሰአት በኋላ ሲኒማ እሂድለታለሁ፣ ሲያጠና ይውላል። ማታ እፅፋለሁ ወይም አነሳለሁ፣ ሲያጠና ወይም የማኦ-ትዜ-ቱንግን መጻሕፍት ሲያነብ ያመሻል። ጧት ግን ምንም ያህል አይሰራም። ወሬ እናበዛለን።

ጧት ገና ከአንቅልፌ ሳልነቃ መጥቶ፣ በቀስታ በሩን ከፍቶ ገብቶ፣ ጠረጴዛው ዘንድ ተቀምጦ ሲሰራ ይቆያል። ስነቃ “Bon jour” እለዋለሁ። Bon jour ብሎኝ ቡና ይጥድና ስራውን ይቀጥላል። አልጋዬ ውስጥ እንዳለሁ ትላንት የጻፍኩትን እመለካከታለሁ፣ አርማለሁ፣ እሰርዛለሁ፣ እቀዳለሁ። ሙሉ ሰአት ሲሆን ባህራም «አንድ ጊዜ ዜና ብንሰማ ይረብሽሀል?» ይለኛል። (የፈረንሳይ ራዲዮ በየሰአቱ አጫጭር ዜና ያሰራጫል) ራስጌዬ ያለችውን ራዲዮ እከፍታታለሁ። ባህራም ያፈላውን ቡና በዱቄት ወተት እየጠጣን፣ ስለሽያትናም ወሬ እንሰማለን። ቪየትኮንግ የደፈጣ ተዋጊዎች አሜሪካኖቹን አጥቅተዋቸው እንደሆነ ባህራም ደስ ይለውና ደስታው አላሰጠና ይለዋል። መናገር ይጀምራል። ቪየትኮንግቹ ድል

ማድረጋቸው አይቀርም ይላል። ንግግሩ ቀስ ብሎ ወደ ኢራን
 ይወሳሰዳል። ስለኢራን ሊነገረኝ ይጀምራል። ስለኢራን፣
 ስለኮሙኒዝም፣ ስለማኦ-ትዜ-ቱንግ፣ ስለአሜሪካን ወራሪነትና
 አጥቂነት፣ ስለካርታሊዝም ስናወራ እንቆይና፣ ሙሉ ሰአት ሲደርስ
 እንደገና ራዲዮ እንከፍታለን። ዜናው ያስደስተዋል ወይም
 ያበላጩዋል። ወሬያችንን እንቀጥላለን። የምሳ ሰአት እስኪደርስ
 እናወራለን፣ እናወራለን — ማለት፣ በአብዛኛው እሱ ሲያወራ እኔ
 አዳምጠዋለሁ፣ አንዳንድ ጊዜ ጥያቄ እጠይቀዋለሁ። የነገረኝን
 እያንዳንዱን ማታ ልተኛ ስል አንድ ትልቅ ደብተር ውስጥ
 አስፍረው ነበር

አሁን ያንን ደብተር ሳነበው ባህራም ይታየኛል። እኔ አልጋ
 ውስጥ ትራስ ተደግፌ ቁጭ ብዬ፣ እሱ በሽተኛ ሊጠይቅ የመጣ
 ይመስል አጠገቤ ወምበር ላይ ተቀምጦ፣ በብልህ ቡናማ አይኖቹ
 እያየኝ፣ ፀጉራም እጆቹን በብዙ እያንቀሳቀሰ፣ በወፍራም ልዝብ
 ድምፁና በተሰባበረ ፈረንሳይኛው ሲያወራልኝ፣ ቁልጭ ብሎ
 ይታየኛል

ወሬው አንድ መስመር ይዞ አይሄድም። ኢራን፣ ኒኮል፣
 የባህራም ቤተሰብ፣ የባህራም ንደኞች፣ ፈረንሳዮች፣ ጥቁሮች፣
 «ወጣት ኮሙኒስቶች» የተባለ የኢራን አገር ማህበር፣ ትምህርት
 ቤት፣ ሴቶች፣ ቡሽቲዎች፣ ጋዜጠኞች — ብቻ ባህራም ያየውንና
 የሰማውን ነገር፣ በህይወቱ የደረሰበትን ወይም በሌሎች ላይ
 የደረሰባቸውን ነገር - አሳዛኝ ነገር፣ አስደሳች ነገር፣ አስቂኝ ነገር፣
 የሆነ ነገር ያወራልኝ ነበር። ስንቱን ብዬ ልናገረው እችላለሁ?
 ጥቂቱን ብቻ ባጭሩ ላስፍረው፣ እንደ ባህራም ካንዱ ወደ ሌላው
 እየዘለልኩ... እንደሚከተለው...

አሜሪካኖቹ ይወድቃሉ (ይላል ባህራም) ታያለሁ። ስንቱን ሀዘብ
 ጨቁነው፣ ስንቱን አገር ፈትፍተው፣ ስንቱን መንግስት ገዝተው
 ይችላሉ? አንድ ቀን ይወድቃሉ። እንኳን እንደነሱ ያለ ቁል ፈረስ
 ይቅርና፣ እንደ እንግሊዝ ያለ ተንኮለኛ ቀበሮም ወድቋል። ተነስቶ
 ሌሎች ሀዘቦችን ጨቁኖ መውደቅ የሚቀርለት የለም።
 አሜሪካኖችም ይወድቃሉ። ይወድቃሉ። ታይቶ የማይታወቅ

ለወዳደቅ ይወድቃሉ። ያን ጊዜ የአለም ህዝቦች እልል ይላሉ። በአሜሪካ እገር ተረጎጠው ደከመው እልል ለማለት ያህል አቅም ያነሳቸው ደሞ እርጅ ይላሉ

አሜሪካኖቹን መጀመሪያ ሆ-ቺ-ሚን ከቪየትናም ያባርራቸዋል። ቀጥሎ እነ ማሉ-ትዜ-ቱንግ ወይም ወራሾቹ ከሩቅ ምስራቅ ያስወጡዋቸዋል። ቀጥሎ እንግዲህ ማን ከየት እንደሚያስወጣቸው አላውቅም። ብቻ እርግጠኛ ነኝ ያስወጡዋቸዋል። ይህን የሰው እገር ደም ጠጥቶ የወፈረ ቁጣቸውን በካልቶ እየሙቱ “Yankee go home! And stay home!” («ያንኪ ወደ እገርህ ግባ- እና እዚያው ቅር!») እያሉ ያስወጡዋቸዋል። ከሰው እድሜ በላይ በኖርኩ! አሜሪካ ስትወድቅ ለማየት እንድችል ብቻ!

ምን ማለትህ ነው? ለምን አልጠላቸውም? አሜሪካኖችን ያልጠላሁ ማንን ልጥላ? የነፃነትን ዋጋ እያወቅኩ፣ የተጨቆነ ህዝቤን እየወደድኩ፣ አሜሪካኖችን ካልጠላሁ ሰው አይደለሁም ማለት ነው። ድንጋይ ነኝ ማለት ነው

አሜሪካኖች አንድ የተቀደሰ ተግባር አላቸው። ይኸውም፣ እባብ ያንዲትን ወፍ እንቁላል መጠ ጨርሶ ቅል ብቻ እንደሚያስቀርላት፣ እነሱም ያንዲትን እገር ሀብት መጠው ጨርሰው፣ አፈርና ድንጋይ ይተዉላታል። የኔን እገር ውስድ። ዋና ሀብቷ ነዳጅ (ፔትሮል) ነው። ነዳጁን ከመሬት መጠ የሚወስደው አሜሪካ ነው

አንድ ቀን ሞላዴግ ጠቅላይ ሚኒስትር ሆነ። ተነሳና የኢራን ሀብት ለኢራን ህዝብ ነው አለ። አሜሪካኖቹ ተሳስተው አሉት። በቃል ሳይሆን በተግባር፣ የኢራን ሀብት ለአሜሪካ ነው፣ የኢራን ሀብት ለኢራን ነው ካልክ ኮሙኒስት ነህ ማለት ነው አሉት። ሲ.አይ.ኤ ልከው ገለበጡት። ሞላዴግ ተይዞ ሞት ተፈረደበት። ግን ሽማግሌ በመሆኑ፣ የሞት ፍርድ ወደ እስራት ተሻሻለለት። አሁንም ታስሯል። የኢራን ሀብት ለአሜሪካኖቹና ለሻህ ነው ያለ ሰው ግን ይሾማል ያሸለማል። ሻህ ማለት በነሲፋስ፣ በነዳርዬሽና በነካሻር ያሻር ስመ ጥሩ ዙፋን ላይ ተቀምጦ ኢራንን የሚጨቁን ጋንግስተር ማለት ነው። አጋዦች አሉት። ህዝቡ ያረሰውን ለመንጠቅ የእርሻ ሚኒስትር ያግዘዋል። ህዝቡ ሲነግድ ከነጋዴው ለመቀማት የንግድ ሚኒስትር ያግዘዋል። ለልዩ ልዩ አይነት ጭቆና ልዩ ልዩ ሚኒስትር አለው።

ህዝቡ በደስታ እንዲጨቁን፤ ማለትም ተጨቁንኩ ብሎ እንዳያገራምርም፤ ፀጥ የሚያሰኙ ያገር ግዛትና የፍርድ ሚኒስቴርን አሉት

የሻህን-ሻህ ሚኒስትሮች፤ በተለይም የውጭ ጉዳይና ያገር ግዛት ሚኒስትሮቹ፤ ትእዛዥውን በቀጥታ ከሞሽንግተን ይቀበላሉ። ምክንያቱም ኢራን የአሜሪካ የነዳጅ ማእድን ናት። ደሞ ኢራን የሩሲያ ጎረቤት ስለሆነች፤ አሜሪካኖቹ ለኢራን በጣም ይጠነቀቁላታል። እንደ ገበሬ ብዙ የምትታለብ ሳም ብትኖረው አይጠነቀቅላትም?

ሻህ ማለት ውሻ ነው። አሜሪካኖቹ ኢራንን አርደው ብልቷን ሲያወጡ አፉ ምራቅ እየሞላ በአይኑ ይከተላቸዋል፤ ሳምባ ወይም ሌላ ቁራጭ ስጋ ጣል ያረጉለታል። እሱ ደሞ ህዝቡን ጨቁኖ ይይዝላቸዋል። አየህ፤ ህዝቡ ተጨቁኖ ካልተያዘ፤ እንደ ሞሳዴግ ተነስቶ «የኢራን ሀብት ለኢራን ሰዎች» ይላል። ስለዚህ አሜሪካኖቹ ለህዝቡ የማይቆረቆር፤ ጥቂት ሚልዮን ብር ቢሰጡት የሚበቃው፤ ህዝቡን ጨቁኖ የሚይዝላቸው ገዥ ይፈልጋሉ። ለዚህ ነው ዙፋኑን የሚጠብቁለት

በሞሳዴግ ጊዜ ረብሻ ተነሳ። ሻህ ሸሽቶ ከአገር ወጣ። አሜሪካኖች መጥተው «የኢራን ሀብት ለኢራን ሰዎች» የሚሉትን የሞሳዴግ ተከታዮች ፈጅተው፤ በዚያውም ያለ የሌለውን ኮሙኒስት አርደው ጨርሰው፤ አገሩን ጸጥ ካደረጉ በኋላ፤ ና ወደ ዙፋንህ ተመለስ አሉት። ወደ ዙፋኑ ተመለስ

ሻህ መሸሽ ልማዱ ነው። ቴህራን ከተማ ውስጥ እራት ቤተ መንግስት አለው። እና ሁለቱ ውስጥ ለመብረር ዘወትር ዝግጁ የሆኑ ሁለት ኤሮፕላኖች አሉት። ትንሽ ረብሻ የተነሳ 'ንደሆነ፤ ወድያው ኤሮፕላኑ ውስጥ ይገባና ካገር ይጠፋል። ብቻ እሱ ያምልጥ እንጂ፤ ስዊስ፤ አሜሪካ፤ እና ምናልባት ኢንግላንድ ባንኮች ውስጥ ብዙ ሚልዮን ብር ሰላለው፤ እንዴት እኖራለሁ ብሎ አይሰጋም

እንግዲህ ሻህ ይሸሻል። ረብሻው አልፎ ሰላም ሲመለስ፤ ወደ ውድ አገሩ ይመለሳል፤ ለውድ ህዝቡ ንግግር ያደርጋል

አንድ ቀን ግን የሚያስደንቅ ስራ ሰራ። ማለቴ፤ ረብሻ ሲነሳ አልሸሸም። አይገርምም? አንተማ ምን ይገርምህል? ሀላላሴ ረብሻ

ሲነሳ ወደሀገሩ ይገባል፤ እንጂ አይሸሽም። የሆነ ሆኖ ያን ጊዜ
— ሻህ ሳይሸሽ የቀረ ጊዜ — ለሀዘቡ በሬዲዮ «ሀዘቤ ሆይ፤ ዛሬም
እረኛችን ትቶን ይሄድ ይሆን? ብለህ አትስጋ። ዛሬስ እዚችው
አሞታታለሁ እንጂ አልሄድም!» አለ.

እዚህ አለም ላይ እንደ ኢራን ተራ ወታደር የመሰለ
ጀግና አታገኝም። በጭራሽ አታገኝም። አየህ፤ ጦርነት የተፋፋመ
ጊዜ፤ የኢራን ተራ ወታደር ማንንም አይታዘዝ። በገዛ ራሱ
እንዳሰኘው ይዋጋል። ጄኔራሉንም አይታዘዝ፤ ሻለቃውንም
አይታዘዝ። ምክንያቱም ጄኔራሉም የለ፤ ሻለቃውም የለ። በጦርነት
ጊዜ፤ የኢራን ሰራዊት ተራ ወታደር ብቻ ነው ማዋጋው

የኢራንን ጄኔራሎች የሚመስል የለም። ከነመለዮቻቸው፤
ከነሊሻናቸው፤ ከነሙስታሻቸው፤ ከነአስተያየታቸው፤ አቤት ደስ
ማለታቸው፤ አረማመዳቸው ሲያኮራ፤ ግርማቸው ሲያስፈራ፤ እነሱም
ይህን ያውቃሉ። መለዮቻቸውንና ሊሻናቸውን በሰላም ጊዜ ፈፀመው
አያወልቁም። ጦርነት ሲመጣ ታዲያ፤ መለዮና ሊሻናቸውን
አውልቀው፤ የወታደር ሳይሆን የሰላማዊ ሰው ልብስ ይለብሳሉ። ይህ
'ንግዲህ የሴት ልብስ ያጡ እንደሆነ ነው። የሴት ልብስ ካገኙ ግን፤
እሷን ይለብሱና እልም! ይጠፋሉ፤ በቃ። ተራው ወታደር ያለ
አለቆቹ ይዋጋል

ጦርነቱ አልቆ የሰላም ውል ከተፈረመ በኋላ፤ ጄኔራሎቹ
መለዮአቸውን ለብሰው፤ ሊሻናቸውን ደርድረው፤ አንድ በአንድ
ከተፍ ይላሉ። በየመፅሄቱ ስለጦርነቱ ይፀፋሉ። አንዳንዶቹም ሙሉ
መፅሀፍ ይደርሳሉ። ጦርነቱ ላይ እንዴት እንደተዋጉ፤ እንዴት
እንደተከበቡ፤ እንዴት በጣጥሰው እንደወጡ፤ በመጨረሻም
ወታደራቸው ሁሉ አልቆ እንደተማረኩ፤ እንደታሰሩ፤ በቃይ እንዳዩ፤
ምናምን ይዘበዝባሉ። ሻህ ውሸታቸውን እንደሆነ ያውቃል። ግን
የበለጠ ማእረግና ሊሻን ይሸልማቸዋል። ሲሞቱ ብሄራዊ የቀብር ስነ
ስርአት ያውጅላቸዋል። ይህ ሁሉ ለምንድነው? ንጉሳቸው ሲሸሽ፤
አርአያውን ተከትለው ስለሸሹ ነው

ግን ያልሸሹ፤ በጀግንነት ተዋግተው፤ ብዙ ተጋድሎን
አድርገው፤ ድልን ያሰገኙ አንድ አራት ጄኔራሎች ይኖራሉ። እነሱ
ማእረግም፤ ክብርም፤ ሊሻንም አይጨመርላቸውም። ሰማቸውም

አይጠራም። ስለላቸው በየጋዜጣው አይወጣም። ወደ ቤተመንግስትም አይጋበዙም። ምክንያቱም ሻህ እነሱ እንደሚበልጡት ስለሚገነዘብ፤ እሱ ጋንግስተር ሆኖ እነሱ ግን እውነተኛ ኢራናውያን መሆናቸው በጣም ስለሚከብደው፤ ሊያያቸው አይፈልግም

እንግዲህ ሰላም መጣ፤ አይደለም? ጄኔራሎቹ መለዩዋቸውን ለብሰው፤ ሊሻናቸውን ደርድረው፤ እንደ ውሀ በሚፈስ የአሜሪካን መኪና እየተዘዋወሩ ለሀዘቡ ይታያሉ። ቀን ቀን። ሌሊት ሌሊት ደሞ ሲበዱ ያድራሉ። የራሳቸውን ሚስቶች አብዛኛውን ጊዜ ሌላ ሰው ነው ማሰባቸው። እነሱ ማሰባት የሌላ ሰው ሚስት ነው

እኛ ከተማ ውስጥ አንድ ጄኔራል ነበር። ከዋናው ፖሊስ አዛዥ ጋር ሽርክ ነው። ታዲያ አንድ ግብዣ ላይ ደስ የምትለው ሴት ሲያይ፤ ለፖሊስ አዛዥ ይነግረዋል። ፖሊስ አዛዥ የሴትዮዋን ባል ለምርመራ ወደ ፖሊስ ጣቢያ ይወስደውና፤ ባልየው ሲመረመር ያድራል። ጄኔራሉ ሄዶ ያችን ሴትዮ ሲበዳት ያድራል። ታዲያ አየህ፤ ከቆሻሻነታቸው የተነሳ፤ ሴትዮዋን እንኳ ወደ ጄኔራሉ ቤት ወይም ወደ ሌላ ቦታ አይወስዷትም። እዚያው የባልየው አልጋ ላይ ጄኔራሉ ሲበዳት ያድራል። ምን ይሄ ብቻ? እዚያ ቤት የጄኔራሉ ዘብ ይቆማል። የጄኔራሉ ደስታ የሰው ሚስት በጉልበት መብዳት ብቻ ሳይሆን፤ የባልየውንም ክብር ማዋረድ ነው። ሰውየው ልጆች ይኖሩታል፤ ሽማግሌ ወላጆች ይኖሩታል፤ ከጄኔራል ጋር ለመጋጨት ያህል ሀይል አይኖረውም። ውርደቱን ውጦ ዝም ይላል

አቤት ኢራን ውስጥ ስንት ሰው አለ ውርደቱን ውጦ ዝም ያለ! ሞላዴግ እንደ ወደቁ፤ የኢራን ፖሊስ ሰራዊት በሲ.አይ.ኤ. ትእዛዝና እርዳታ ኮሙኒስቶችን መፍጀት ጀመረ። ዘዴው እንደዚህ ነበር

የጠረጠሩትን ሰው ይይዙና ፖሊስ ጣቢያ ወስደው «ኮሙኒስት ነህ?» ይሉታል። አይደለህም ይላል። ያሰቃዩታል። ውስጥ እግሩን በማስመሪያ ይጠፈጥፉታል፤ ጥፍሮቹን አንድ በአንድ ከስር ይነቅሉለታል። ቁጡ ውስጥ እንቁላል ይከቱበታል። ስቃዩ ሲበዛበት ኮሙኒስት ባይሆንም «አዎን፤ ኮሙኒስት ነኝ» ይላል። በል አሁን የኮሙኒስት ጓዶችህን ስም ንገረን ይሉታል። ያሰቃዩታል። እንደ በረዶ የቀዘቀዘ ውሀ ውስጥ ይነክሩትና በአለንጋ ይገርፉታል። እጁን ጠምዝዘው ይሰብሩታል። ጥርሱን ቀጥቅጠው ያወላልቁታል። በመጨረሻ ስቃዩን አይችለውም። ስለዚህ ስም ይሰጣቸዋል።

ከሙኒስት ከሆነ እውነተኛ ሰም ሊነገራቸው ይችላል። ከሙኒስት ካልሆነ ገን ሆነ ሰም ይነገራቸዋል። እነዚያ ሰሞች መሀል ያንተ ሰም ይገኛል። ትያላለህ። ይሄኔ እንተ ከሙኒስት አይደለህም፤ እንዲያውም ከሙኒስት ትመጣለህ። ገን ወሰደው «ከሙኒስት ነኝ» እስከታለ ያስቃዩሁል። በኋላ፣ ስቃይ ስለሚበዛብህ እንተም የመጣል ህን ሰም ትናገራለህ። በዚህ አኳኝን ከሙኒስቶቹ አለቁ። ከሙኒስት ያልሆኑም ብዙ ብዙ ታሰሩ፤ ተሰቃዩ፤ በስቃይ ላይ ሞቱ።

መንገድ ላይ እንደ ሌላውን እየደበደበ «እንተ ውሻ ከሙኒስት፤ እንተ ነህ የኛን ሻህ 'ምትሰድብ?» ይለዋል። ሲደበደብ የነበረው ፖሊስ ማቢያ ይወሰዳል። ከሙኒስት ነኝ እስኪል የተለመደውን ስቃይ ይተበላል

ገን ይሄ ሁሉ ስቃይ የሚደርሰህ ገንዘብ ስሌላህ ብቻ ነው። ገንዘብ ካለህ ከሙኒስት ብትሆንም ትድናለህ። እንደታሰርክ አባትህ ወይም ወንድምህ ሄደው ጉቦ ይሰጡልህል። ፋይልህ ላይ «በስህተት የተያዘ» ተብሎ ይጻፍና እንተ ነፃ ትለቀቃለህ። መጥርጎቱ፤ አብዛኛዎቹ ከሙኒስቶች ድህ ነበሩ

ታሰረው ከተፈቱት ጥቂቶች እንደ የደረሰበትን ነገረኛ። መጀመሪያ ደበደቡት፤ ገረፉት። ከሙኒስት ነኝ አለ። በኋላ የሌሎች ከሙኒስቶች ሰም ተናገር፤ አሉት። እምቢ አለ። ቀዝቃዛ ውሀ ውስጥ ነበረው በአለንጋ ገረፉት። እምቢ አለ። ቂጡ ውስጥ እንቁላል ጨመሩበት። እምቢ አለ። ልብሱን በሙሉ አስወለቁና ሁለት እጁን በገመድ አስረው፤ እግሩ መሬት እንደማይነካ አድርገው ሰቀሉት። ተንጠለጠለ። ሩብ ኪሎ ብረት አምጥተው ብረቱን በሲባጉ አስረው ከቆለጡ ላይ እንጠለጠሉት። ብረቱ በየደቂቃው ከብደት እየጨመረ የሚሄድ ደመሰል ስቃይ እያደገ ሄደ። ሀሳቡን ለግማሽ ሰከንድ እንኳ ከቆለጡ ሀመም ለማራት አልቻለም። ሀይወቴ በሙሉ ቆለጡ ውስጥ ያለ መሰለው። ከግማሽ ሰከት በኋላ «ተናገር» አሉት። ገም አለ። ከብደቱ ላይ አስር ገራም ብረት ጨመሩለት። ቀስ እያሉ እምስት እምስት ገራም እየጨመሩ፤ ስቃይ እየበዛ፤ ጨኸት የእብድ ሰው ደመሰል እየቀጠለ፤ አስር ከዊንታል ብረት ከቆለጡ የተንጠለጠለ እየመሰለው ሲሆን፤ ሕንሱ ትንሽ በትንሽ ከብደቱ ላይ እየጨመሩ «ተናገር» እያሉት፤ አሉ «እምቢ!» ብሎ እየረገገ፤ ድንገት ሀመም ተወው። «ዩልማ ሞጠው»።

ለሆነ ሲመለስለት፣ እሱ አሁንም ተሰቅሏል፤ ግን ብረቱን
 ለሌሎች ላይ አንስተውለታል። ትንሽ ቆየ። መጡ። «ተናገር»
 ለሌሎች። እምቢ አለ። በሲባን የታሰሩትን ብረቶች አመጡዋቸው።
 ሌሎችን በአይኑ ሲያይ ብቻ በሀይል ቆለጡን አመመውና ጮኹ
 አልባሰው ወደ አለቃቸው ቢሮ ወሰዱት። እንጠልጥለው ወሰዱት።
 ምክንያቱም ሲራመድ ቆለጡ ትንሽ ሲወዛወዝ ሊገድለው ሆነ። ቢሮ
 ሲደርስ ለመናገር ዝግጁ ነህ ወይ? ተባለ። አይደለሁም አለ። ምንው
 እናገራለሁ ብለህ? አሉት። ስቃዩን ፈርቼ ነው 'ንጂ፣ የማላውቀውን
 ከየት አምጥቼ ልናገር? አላቸው

ይህን ጊዜ አንድ ጓደኛው መጣ። የታሸገ ደብዳቤ ለፖሊስ
 አለቃው ሰጠው። አለቅየው ደብዳቤውን አነበበ። ጓደኛውን ወደ
 ልዩ ቢሮ ወሰደው። ከጥቂት ደቂቃ በኋላ ተመለሱ። የፖሊሱ
 አለቃ፣ እስረኛውን ወደ ስቃዩ ቦታ ሳይሆን፣ መኝታ ወዳለበት
 ክፍል አስወሰደው። በነጋታው ጓደኛው መጥቶ ወደ ቤት ወሰደው።
 ፋይሉ ውስጥ እንግዲህ «በስህተት የታሰረ» ወይም «ተመርምሮ
 የተጣራ - ኮሙኒስት አይደለም» ተብሎ ተፅፏል፤ ማለት ነው

ልጁ እንዴት ሊፈታ እንደቻለ ገርሞታል። ጓደኛው ድህ ነው።
 ዘመዶቹ በሙሉ ድህ ናቸው። ጉቦ ከየት ተገኘ? . . . ታዲያ ልጁ
 ድህ ይሁን 'ንጂ፣ የከተማችን ኮሙኒስቶች ሶስተኛ አለቃ ነው።
 ኮሙኒስት የሆንን ሁላችን አዋጥተን ነው ጉቦውን የከፈልንለት። ብቻ
 ካለቆቻችን አንዱን ለማስፈታት ገንዘብ አዋጡ ተባለን እንጂ፣ ግን
 እንደሆነ አናውቅም (እኔም ከብዙ አመታት በኋላ ነው ያወቅኩት)
 አየህ፤ ኮሙኒዝም እንደ ወንጀል የሚቆጠርበት አገር ውስጥ፤
 አለቆቻችንን እኛ ሌሎቹ ኮሙኒስቶች አናውቃቸውም። ላስረዳህ

ኮሙኒስት ፓርቲ በፍሬ (cell) ነው ማሰራው። ከሁሉ በላይ
 አንድ «ፍሬ» አለ። ስድስት አባላት አሉት። ስድስቱ ሰዎች
 እያንዳንዳቸው የአንድ ሌላ «ፍሬ» አለቃ ናቸው። የዚህ የሁለተኛው
 «ፍሬ» አምስቱም ሌሎች አባላት እያንዳንዳቸው የአንድ «ፍሬ»
 አለቃ ናቸው። እነዚያ ደሞ ተራቸውን አንዳንድ «ፍሬ» አላቸው።
 አንተ የምታውቀው 'ንግዲህ ሁለት ፍሬ ብቻ ነው። የአንድ ፍሬ
 አባል ነህ፤ የፍሬው አለቃ ያንተ አለቃ ነው። ሌላው ፍሬ ደሞ
 አለቃው አንተ ነህ። አንተ አለቃቸው የሆንክ ሰዎች፤ እያንዳንዳቸው

ካንተ ቦታች የአንድ ፍሬ አለቃ ናቸው። እንዲህ እያለ ይቀጥላል።
ገባህ?

ደግሞ ከሙኒስቶቹ ሁሉም የኮድ ስም አላቸው። እርስ በራሳቸው የሚጠራሩት በኮድ ስማቸው ብቻ ነው። የእውነት ስማቸው ማን እንደሆነ አይተዋወቁም። እንዲህ የሆነ 'ንደሆነ' አንተ ብትያዝ፤ እና ፈሪ ብትሆን፤ እና ስቃዩን ፈርተህ መናገር ብትፈልግ፤ ለፖሊሶቹ የምትነግራቸው የኮሙኒስቶቹን የኮድ ስም ብቻ ነው። ምክንያቱም የእውነት ስማቸውን አታውቅም። ይህም ሲሆን፤ የአንድ «ፍሬ» አባሎች አንድ ሁለቱ ያንድ ሰፈር ወይም ያንድ ትምህርት ቤት ልጆች ስለሚሆኑ፤ የእውነት ስማቸውን ይተዋወቃሉ። ይህም ፖሊሶቹን ይረዳቸዋል።

ኮሙኒስት ፓርቲ አንድ ነገር ለማድረግ ሲወስን፤ ውሳኔው ከላይ ወደ ታች፤ ከፍሬ ወደ ፍሬ ይተላለፋል። አንድ ሀሳብ ታች ሲፈጠር፤ ከታች ወደ ላይ፤ ከፍሬ ወደ ፍሬ ይተላለፋል

የኔ የፍሬ አለቃ አንድ ቀጭን፤ መነፅር የሚያደርግ ማኑ የምንለው ልጅ ነበር። አምስታችንም የፍሬ አባሎች እንወደው ነበር። እኔ ግን በጣም በጣም ነበር 'ምወደው'። አደንቀው ነበር። አቤት ሲፅፍ! ስለሀገራችን አስተዳደር ጉድለት፤ ስለጉቦው፤ ስለጭቦው፤ ስለከይሲነቱ ይፅፋል። ታዲያ ሲፅፍ ልዩ አይነት ነው። የፃፈውን ስታነበው፤ ፍሬ ነገሩ በጣም እያናደደህ፤ አፃፃፉ በጣም ያስቅህል። በሳምንት በሳምንት አንድ ሙሉ ገፅ ይፅፋል

አንድ በከተማው የታወቀ፤ የማይጠረጠር ሀኪም አለ። ትልቅ ቤት አለው። ቤቱ ውስጥ ከመሰረቱ ስር የሚገኝ አንድ ክፍል አለ። እዚያ ውስጥ በስቴንሰል የሚያባዛ መኪና አለ። የከተማችን ኮሙኒስቶች ፅሁፋቸውን ሁሉ የሚያባዙት እዚያ ነው። ብዙ ሰው ለመታከም ስለሚመላለስ፤ ለመጠርጠር ያስቸግራል። እኔና ማኑ ያችን የፃፉትን ገፅ እናትማለን። ሁለት ሺ ኮፒ እናትምና፤ በየቡና ቤቱ፤ በየመንገዱ፤ በየአደባባዩ፤ ብቻ ምን ልበልህ፤ ሰው ሊያያቸው በሚችልበት ቦታ እንነዛቸዋለን። በስርቆሽ። ሌሊት እየዘርን በየግድግዳው እንለጥፋቸዋለን

አንድ ሌሊት በጭለማ እንደዚህ ስንለጥፍ፤ ሳናስበው ሁለት ፖሊሶች ከተፍ አይሉም?! ደንግጩ ልጭ ስል፤ በወድያ በኩልም

የመጡ መሰለኝ። ገን ጧለግ ነው፤ በደምብ አይታይም። ማኑ
ድንገት አቀፈኝና በሹክሹክታ «ለጊዜው ማምለጫ የለም። እቀፈኝ!»
አለኝ። ሁልጊዜ ስለሚያዘኝ በልማድ ታዘዝኩት እንጂ ነገሩ
አልገኝም። ተቃቀኛን። ፖሊሶቹ አጠገባችን ሲደርሱ፤ ማኑ በቀጭን
ድምፅ «እኔ ፈራሁ፤ ቤት ውስጥኝ» አለኝ «አይደሉም ምንም
አይደለም። ፖሊሶች ናቸው» አልኩት። «ዝም በል! እፈራለሁ!» አለ
«አይደሉም አይደሉም» እያልኩ ሳባብለው፤ ፖሊሶቹ ትንሽ ተለያይተው
ቆይቶ ሲመለከቱን፤ ማኑ የቤት ድምፁን ትቶ በእውነት ድምፅ

«በለው!» አለኝ

ሁለታችንም ተወረወርን። በኔ በኩል ያለውን ፖሊስ በጭንቅላቲ
የጌን ሙታሁትና፤ ሲወድቅ ትቼው ተፈተለክኩ። ትንሽ እንደርጥኩ
ጉ አጠገቤ እንደሌለ ታወቀኝ። በሩጫ ተመልሼ አጠገቡ ስደርስ
«ጊድ መጣሁ» አለኝ። ፖሊሶቹ ተጋድመዋል፤ ገን በጭላማው
በደምብ አይታይኝም። በቀስታ ስራመድ ማኑ በፍጥነት እርምጃ
ደረሰዋል። ይሰቃል

«ምን ያለው?» አልኩት

«ቀበተና ቁልፋቸውን ስበጥሱ» አለኝ እየሳቀ። ብርሀን ጋ
ስንደርስ ከሴሁ ገንዘብ አወጣና ቆጠረ። ስምንት መቶ ቲማን (ብር
250.000)።

«ቆገን ነጥቀውት ይሆን?» አለ «ስምንት መቶ ቲማን።
የገንጫ ቤታችን ወረቀት ወደግለቁ ተጻርጋል። ነገ ወረቀት
እንገዛለን»

የታተሙትን ወረቀቶች አስረጭተን ከጨረሰን በኋላ፤ የደስ ደስ
ኔ ገዳትን ፀና በገጠማ ሳት እያለ፤

«ሙሉ የትናንቲን ፖሊስ ፍንገል አርገኸው ነበር ለካ
የርገኸው» አለኝ

«አዎን» አልኩት

«ተነሳቶ ቤትላህስ? እና ካንተ የረጠነ ሯጭ ቢሆን? ወይም
ካንተ ውጋት ቢይዝህስ? ወይም ቢተኩሰህስ? ወይ ረገጥ ቢነፋና
ሌላ ፖሊሶች ከያልሱት ወዳንተ ቢርጠሱ?»

«ታዲያ 'ንዴት ማድረግ ነበረብኝ?» አልኩት

«አታውቅም?»

«አላውቅም»

«እንግዲያው ነገ ሚት ባበራ እንድ ተኩል ቤቴ ና»

ከዚያ በኋላ እራት ወር ሙሉ ሚት ሚት ካሰራ እንድ ተኩል እስከ እንድ ተኩል ድረስ የሚያውቀውን ሁሉ አስተማረኝ። ከሱ እኩል ከሆንኩ በኋላ፣ እንድ ሌሊት ማጅራት መቼዎች የሚበዙበት ሰፈር ወሰደኝና «እኔ 'ንግዲህ አላገዝህም፣ ዝም ብዬ ማየት ነው። ይሄ የመጨረሻ ፈተናህ ነው» አለኝ

እንድ ቦታ ስድስት ዱርዬዎች ከበቡና! ማኑ «ወዲህ በኩል ያሉት ሁለቱ የኔ ናቸው፣ እራቱን ውሰድ» አለኝ በእንግሊዘኛ። የኔን ሶስቱን አጋደምኳቸው፣ እንዱ ሸሸ። ፈተናዬን አለፍኩ

(ግን እንድ ሌሊት ኤክስ ውስጥ ብቻዬን ስዘዋወር፣ ሶስት አሜሪካኖች ግድግዳ ላይ ሲዕፍ ይዘውት፣ ሊደበድቡት እንደ ጀመሩ ድንጋይ በመወርወር አስጥዬዋለሁ። ይህን የእምባቻ ችሎታውን ለምን ከነሱ ለማምለጥ አልተጠቀመበትም? ማወቅ ፈለግኩ፣ ግን አልጠየቅኩትም። ከፊለገ እሱ ራሱ እንደሚነግረኝ አውቃለሁ)

ማኑ እንድ ሌላ ነገር አስተምሮኛል (እላ ባህራም) ለሆነ ድር ሻህ ግርማ ሞገስ ያለው፣ ከነሲፍስ ከነዳርዮሽ የሚስተካከል ገዥ ይመስለኝ ነበር። እና እየጠላሁትም እኩብረው እፈራው ነበር። በማኑ ቀልድ እየሳቅኩ በማኑ አይን ሳየው ግን ሻህ ምንም ግርማ ሞገስ የለውም። በነዳርዮሽ ዙፋን ላይ ተቀመጠ 'ንጂ፣ የነዳርዮሽ ደም ወይም ክብር ወይም ጀግንነት የለውም። የእንበሳ ቆዳ የለበሰ ውሻ ነው

ብቻ እሱን ተወው

እንድ ጊዜ የኮሪምሻህር ወደብ ከተማ የሰራተኞች ማህበር ሰላማዊ ሰልፍና ንግግር ለማድረግ በህግ ተፈቀደለት። የኛ ፓርቲ ሊያገዛቸው ወስኖ፣ እኔና ማኑ በባቡር ሄድን። ስን ሰርአቱ የሚካሄደው በታጠረ የኳስ ሜዳ ውስጥ ነበር። ቦታ ቦታችንን ይዘን ንግግሩ የሚደረግበት ሰአት ጥቂት ደቂቃ ሲቀረው፣ ብዙ ብዙ ፖሊሶች በትልቁ በር ሲገቡ ለሆኑ። እንደገቡ ፈታቸው ያገኙትን

በዳ.ላ መጨረሻው ጀመሩ.

ማንን «እንሂድ?» አልኩት

«እንተ ሂድ» አለኝ

«እንተስ?» አልኩት

«እኔ ደሀና ቦታ እንድይዝና ካለቆቻችን ትእዛዝ ካልመጣ በስተቀር እንዳልለቅ ታዘግርለሁ»

ይህን ጊዜ ሜዳውን ጨኸትና ትርምስምስ ሞልቶታል

«አለቆቻችን የተፈቀደላቸው መስጋቸው ነበር። ግን ፈቃዱ ወጥመድ ነው። ስለዚህ አሁን እዚህ መቆም ምንም ጥቅም የለውም። ና 'ንሂድ» አልኩት

«አላሂድም። ኮሙኒስት ነኝ። አለቆቼ ሸሽ ካላሉኝ ልሸሸ አልችልም» አለኝ

«እዚህ መቆምህ ጥቅም የለውማ!» አልኩት

«ምን ታውቃለህ? ይልቅ ሂድ ፖሊሶቹ እዚህ ሊደርሱ ነው። በወዲያ በኩል ዝለልና አምልጥ» አለኝ

«አንተ ካላሂድክ አላሂድም» አልኩት

«እኔ አለቆቼን እታዘዛለሁ። አንተም አለቃህን ታዘዝ። አለቃህ እኔ ነኝ። በል አሁን ሂድ። ሂድ!» አለኝ

ሂድኩ። አጥፍን ልዘል ስል ዘወር ብዬ አየሁት። ዙሪያውን ፖሊሶና ሰወ ሲተራመስ ሲከታከት፣ እሱ ሁለት እጆቹን ደረቱ ላይ አጣምሮ እንደ ሀውልት ቆሟል። በአጥፍ ዘለልኩ

ማኑ ፖሊሶቹ ደብድበውት ሶስት ሳምንት ሙሉ ሀኪም ቤት ተኛ። መሀል ጣቱ ተሰብሮ ቀረ። አሁን ሊያጥፈው አይችልም

ማኑ እንዴት ኮሙኒስት እንደሆነ ልንገርህ?

አንድ የትምህርት ቤት ጓደኛ ነበረው። ጓደኛየው በጣም ጥሩ ልጅ ነው። ቆንጆ ቆንጆ ግጥሞችን ይደርሳል። ግን ድሀ ብጤ ነው። ከዚህም በላይ እጅግ የተሞበ!

አንድ ቀን የዚህ ልጅ አባት ታሰሩ። በሽተኛ ሚስት፣ ሰድስት ትንንሽ ልጆች አሏቸው። እሱ የመጀመሪያ ልጃቸው ነው። አባትየው

ታሰረው ልጆቹ ምን ይብሉ? ልጅ ጨነቀው። ያባትየውን ጉዳይ የሚከታተለው የፖሊስ ሹም ቢሮ ሄደና እያለቀሰ የቤቱን ችግር ነገረው። ፖሊሱ ደግ ነበር። የልጅ ችግር ገባው። «ጉዳዩ በጣም አስቸጋሪ ስለሆነ፣ አባትህን ዝም ብዬ ነፃ ብለቃቸው፣ የበላይ ሹማምንት ይቀጡኛል። ብቻ ለማንኛውም ዛሬ ማታ ለእራት ቤቴ ብቅ በልና እንመካከርበታለን» አለው

ሲመሽ ልጅ ፖሊሱ ቤት ሄደ። እራት ከበሉ በኋላ ፖሊሱ ልጁን ያሻሸው ጀመር። ልጅ በመጀመሪያ ደነገጠ፣ በኋላ ተቆጣ። ይኸኔ የፖሊሱ ፊት ተለወጠ። ደግ የነበረው በሀይል ክፉ ሆነ። ረጋ ባለ ድምፅ ልጁን እንዲህ አለው

«አባትህ በኔ እጅ ነው። ላስገድለውም እችላለሁ፣ ላሳሰረውም እችላለሁ፣ ላስፈታውም እችላለሁ። ስለዚህ አባትህ ባንተ እጅ ነው ማለት ነው። እዚህ ከኔ ጋር ካደርክና ካስደሰትከኝ፣ ነገ አባትህ ለምሳ ቤቱ ይመጣል፣ ተነገ ወዲያ መስሪያ ቤቱ ይሄዳል፣ በስህተት መያዙን አስመስክርለታለሁ፣ ቤቶችህ የሚበሉትን ያገኛሉ። እኔን እምቢ ካልከኝ ግን አባትህ ወየውለት! ትንንሽ ወንድሞችህና እህቶችህም ምን እንደሚውጣቸው አላውቅም። ባንተ እጅ ናቸው። ሁሉም ባንተ እጅ ነው»

ልጅ እሺ አርሰዎ 'ንዳሉኝ አደርጋለሁ አለ። አባትየው ተፈታ። መስሪያ ቤቱም ተቀበሉት

ልጅየው ውርደቱን ተሸክሞ መጣና የተፈፀመበትን ግፍ እያለቀሰ ለማን አጫወተው። ምን ባደርግ ይሻለኛል? አለው

አየህ፣ ሲለያዩ ፖሊሱ ምን ብሎታል «እኔ የተገደልኩ ወይም የተጎዳሁ 'ንደሆነ፣ ሁለት ሌሎች የፖሊስ ሹማምንት አሉ፣ ጓደኞቼ ናቸው፣ አንተ እንደጎዳኸኝ ያውቃሉ፣ ስለዚህ አባትህን እነሱ መልሰው ያሳስሩታል። ያን ጊዜስ አባትህን አያርገኝ፣ ቤቶችህን አያርገኝ! ስለዚህ በኔ ላይ የበቀል ሀሳብ ባታሰብ ጥሩ ነው» ብሎታል። ልጅ ምን ይሁን? የተዋረደ ክብሩን ሊበቀል አልቻለም። ግን ውርደቱ ሊረሳ የሚችል አይነት አይደለም። ልጅ አልቻለም። በዛበት። ከሚችለው በላይ በዛበት። አበደ። አበደ በቃ! እብድ ሆነ። ቤቶቹ በድህነታቸው ላይ ሀዘን ተጨመረባቸው። ደግሞስ ማን ያውቃል? ኢራንም አንድ ታላቅ ደራሲ ባጭሩ ተቀጨባት ማለት

ይሆናል'ኮ

አይ ኢራን! ሰንቱን ጉድ ትችያለሽ! ኢራን ውቢቱ! እንዴት መሰለችህ! አቤት ህዝቡን ብታውቀው! ቋንቋውን ብትሰማው! አይ ህዝብ! እንደ ምንም ብዬ ከሻህና ከጋንግስተሮቹ ነፃ ባወጣው'ኮ የኢራን ህዝብ በደስታ ሊኖር የሚችል ህዝብ ነው። ክብሩን ለመልሰለት ብችል፤ ማንንም ሳይፈራ ሰርቶ ለመብላት ቢችል፤ ህግ ካልጣሰ ማንንም ሊያስረው እንደማይችል እርግጠኛ ለመሆን ቢችል፤ ህግ ሻህና አሜሪካኖቹ ሀብቱን ባይነጥቁት! -- ብቻዬን እንዳልመሰልህ! በጭራሽ ብቻዬን አይደለሁም። እኔ ያየሁትን ያዩ፤ እንደኔ የሚቆረቆሩ፤ እንደኔ የተናደዱ፤ እንደኔ ደም ለማፍሰስ ዝግጁ የሆኑ በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ ወጣቶች ኢራናውያን አሉ። አሉ! አሉ! የሚመራቸውን ይጠብቃሉ! (አለ ባህራም)

ባህራምና እኔ ከተዋወቅን ጀምሮ እስከተለያየን ድረስ ስለኢራን ያወራልኝ ነበር። ኢራን፣ ኢራን፣ ኢራን። አልሰለቸኝም ግን ይበዛብኝ ነበር። ይልቁንም የአገሩ መበስበስ ያንገሸገሸኝ ነበር። ሁሉ ነገር በጉቦ ነው። ፖሊሱ፣ ዳኛው፣ አስተማሪው ሳይቀር ጉቦ ይበላል። ልጅህ ፈተናውን የሚያልፈው ለአስተማሪው ጉቦ ከሰጠኸው ነው። ወዘተርፈ. . . የመጥፎውን ያህል ብዙ ጥሩ ነገር ይነግረኝ ነበር። ብቻ አብዛኛው ጥሩ ነገር በናፍቆት ቀለማት ያጌጠ በመሆኑ የመጥፎውን ነገር ያህል እምነቴን አይማርክም ነበር

ለምን ስለኢራን ይህን ያህል እንደሚለፈልፍ ቀስ በቀስ እየገባኝ ሄደ። ካገሩ ከወጣ ብዙ ጊዜው ነው። አገሩና እዚያ የሚደረገው ነገር አልተረሳውም፤ ግን ፍቅር ከመሆኑ የተነሳ እንደ ህልም እየሆነበት ሄዷል። ጊዜ ሊያሸንፈው ሆነ። ስለዚህ ስለ አገሩ ብዙ ማውራት አለበት። ቃላቱ የጊዜ ወንዝ ዳር የተተከሉ ሳሮች ናቸው። ወንዙ እንዳይወስደው ሳሮቹን እየተቆናጠጠ ይከራከራል. . . እስከ መቼ ድረስ?

አንዳንድ ጊዜ ተስፋ ይቆርጣል። እዚህ ቁጭ ብዬ ምን እሰራለሁ? ወይ አገሬ ገብቼ ሬቮሎሽን አልቆስቆስኩ፤ ወይ ጠበንጃ አንጠልጥዬ ሄጀ ቪየት ኮንጊቶን አላገዘኩ። ታዲያስ? ቁጭ ብዬ

እዳ አከማቻለሁ፤ ጊዜዬን አላልፋለሁ፤ እድሜዬን እገፋለሁ፤ ይላል።
ያ የማይበገር መንፈሱ ለጊዜው ይሸነፋል

ያን ጊዜ እኔ አወራለታለሁ። ስለሌኒን፣ ስለማእ፣ ስለ
ሆ-ቺ-ሚን፣ ስለ ካስትሮ እነግረዋለሁ። በጊዜያቸው ከሱ የባሰ
ብቸኝነት እንዳጠቃቸው፣ ከሱ የከፋ ጭንቀት እንዳፈናቸው፣ ከሱ
ለረዘመ ጊዜ ስራ ፈትተው መቀመጥ ግድ እንደሆነባቸው፣ ከዚያ
በኋላም ያን ሁሉ ችግር ጥሰው፣ ያን ሁሉ ተስፋ መቁረጥ ዘልቀው፣
በድል አድራጊነት ብቅ እንዳሉ፣ ብቅ ብለውም አለምን እንዳናወጡ፣
ጠላታቸውን አፈር እንዳስጋጡ፣ ለተጠቃ ህዝባቸው እንጀራና ክብር
እንደሰጡ፣ አልሸነፍ ባይ ተስፋ አልቆርጥ ባይ በመሆናቸው ታሪክ
ውስጥ ስማቸውን በደምና በእሳት እንደፈረሙ፣ — ይህን ሁሉ
ደጋግሜ እነግረዋለሁ

እሱ ራሱ ከኔ ይበልጥ የሚያውቀውን ከኔ አፍ ሲሰማው
ይፅናናል

«ሁሉ ጊዜ አለው» አለዋለሁ «የልብን ለማድረስም ጊዜ
አለው፣ ያ ጊዜ እስኪመጣ ቁጭ ብሎ ለመታገስም ጊዜ አለው።
አሁን አንተ ልታረግ ምትችለው አንድ ነገር ብቻ ነው። እጅህን
አጣምረህ ጊዜህን ጠብቅ። ተዘጋጅ። የሬቮሎሽን ጊዜ፣ ቆሻሻ ደም
የማፍሰስ ጊዜ፣ ለተጠቃ ህዝብህ ነፃነትን በገፍ የማደል ጊዜ
ይመጣል። ስለዚህ ያ የተባረከ ጊዜ ሲመጣ ተገቢውን ዝግጅት
ሳታደርግ ይደርስብህና ወየውልህ!»

«ምን ዝግጅት ለማረግ እችላለሁ?»

«ውስጣዊ ዝግጅት። ዋናው ዝግጅት እሱ ነው። ለነግሎ
ለነካስትሮ የወጣው ቀይ የንጋት ኮከብ ላንተም ይወጣልሁል»

ዝም ይላል። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል

አንድ ቀን «የኢራን ሰው ብትሆን እንዴት ጥፍ ነበር!» አለኝ

«ለምን?» ስለው

«ታስፈልገኛለህ» አለኝ «በጣም ታስፈልገኛለህ። እኔ መፃፍ

አላውቅም። ማድረግ ብቻ ነው። ግን ለሬቮሎሽን ማድረግ በቂ

አይደለም። ማድረግ ግማሹ ነው። ሌላው ግማሽ መፃፍ ነው።

አዋቂዎቼን ለማሳመን ሀቁን መፃፍ፣ ተራውን ህዝብ ለማሳመን

ጥርጋጋን ያመጣል:: ይህን ለሁለት ግሩም ገደል ሌሎች እንፈልግና በቃ ነገሩ ተጀመረ ማለት ነበር:: ያን ጊዜ ማን ተሰራፊ ነበር:: እኔ ደሞ የማድረጉን ግማሽ አንተ የማድረጉን ግማሽ አሰራሪ ነበር:: እንደኛ ያሉ ሰድስት ሰባት ያቆመን ነበር!?

«በፊት ከማኑና ከሌሎቹ ጋር ነበርኩ:: ብዙ እቅድ ብዙ ተሰፋ ማኑ ለንደን ነበር:: ጠፋ:: ሞተ 'ሲ.አይ.ኤ' ገደለው? እንጃ:: ብቻዬን ነኝ በቃ:: እዚህ ያሉት ያገሬ ልጆች 'ንደሆኑ ጀግንነታቸው እምስ ማደን ብቻ ነው:: አገሬ ገብቼ እንዳንተ አይነት ሰዎች እንዳልፈልግ እንዴት እገባለሁ? ብገባሽ የት አገኛቸዋለሁ? የሉም' ኮ እንዳንተ አይነት ሰዎች: ይገባህል? የሉም:: ኢራን ውስጥ አሁን የሉም:: ጥቂት ነበሩ: 'የሲ.አይ.ኤ' ሰዎች ከሻህ ጋር ሆነው አረዷቸው:: አሁን የቀሩት መሪ ካገኙ የሚከተሉ ናቸው: እንጂ ራሳቸው ለመነሳት የሚችሉ አይደሉም

«እንዴት ነው የደከመችው ኢራን! እንዴት ነው የቆሸሸችው አገሬ!

«መለወጥ አለባት:: ኢራን መለወጥ አለባት:: ጋንግስተሮች እየገዙዋት መኖር አትችልም:: መለወጥ አለባት:: ህዝቡ ዘለአለም ተጨቁኖ መኖር አይችልም:: ዘለአለም በፍርሀት እየተርበተበተ መኖር አይችልም:: ዘለአለም አንገቱን አቀርቅሮ መሄድ አይችልም:: ገዢዎቹ ተወግደው መሪዎች መምጣት አለባቸው:: ህዝቡ ቀና ብሎ የመሪዎቹን አይን በማይፈራ አይን ለማየት የሚችልበት ቀን መምጣት አለበት

«ይህ ቀን ይመጣ ዘንድ ስንቶቹ ህይወታቸውን ሰውተዋል! አቤት ስንቶቻችን በተጨማሪ መሰዋት ይኖርብናል!

«ደም መፍሰስ አለበት:: ብዙ ቆሻሻ የተመረዘ ደም መፍሰስ ይኖርበታል! ሳሰበው ያሳዝነኛል: ያስፈራኛል...

«ግን አንተ በጣም ታስፈልገኝ ነበር» አለ ወደፊተኛው ሀሳቡ እየተመለሰ

«እኔኮ በሬቮሎሽን አላምንም» አልከት

ስህተት ገለግሎት
«ኢራን ተወልደህ ኢራን አድገህ የኢራንን መበሰበስ አይተህ ቢሆን ኖሮ በፊርላሽን ማመገህ አይቀርም ነበር። ሌላ ምርጫ አይኖርህም!»

«በጭራሽ!» አልኩት «አንተ ከ ፊርላሽን ለማድረግ የምትፈልገው፣ በሰው ልጅ ጥናት የፀና እምነት ስላለህ ነው። የሰው ልጅ ካልተጨቆነና ካልተጠቃ ሰርቶ ይበላል፣ ብጤውን ይወዳል፣ ብለህ ታምናለህ። እኔ ግን የሰው ልጅ በተፈጥሮ መጥፎ፣ ግም መሆኑን እርግጠኛ ነኝ። ሻህና አሽከሮቹ ቢሻሩ፣ የሚከተሉት ገዢዎች ያው ተመልሰው ሀዘቡን ይጨቁናሉ»

«ፖሊሱንና ጥቃቅኑን ዳኛ ውሰድ። በሁሉ ነገር ተራ ሰው ናቸው። ግን ትንሽ ስልጣን ስለተሰጣቸው፣ በዚያች በትንሽ ስልጣናቸው ሀዘባቸውን ያጠቃሉ፣ ይጨቁናሉ። ይህ ያስቆጣሃል። ግደላቸው ይልሃል። ግን ልብ አድርግ። የሚጨቆነው ተራው ሰው፣ የነሱ ስልጣን ለሱ ቢሰጠው፣ ልክ እነሱ የሚሰሩትን ግፍ ይሰራል። ጭብና ጭቆና ሊቀር የማይችል የሰው ልጆች እጣ ነው። እንግዲህ ጥያቄው 'ማን ይጨቁን፣ ማንስ ይጨቁን?' ነው 'ንጂ 'እንዴት አድርገን ጭቆናን እናጥፋ?' አይደለም። ሰው ከስረ መሠረቱ አስቀያሚ፣ መጥፎ፣ ክፉ ነው። ስለዚህ፣ ለሰው ልጆች ብዬ እንኳን ሀይወቴን ልስዋ ይቅርና፣ ያንድ ቀን እንቅልፌን አልሰጥም።»

«ውሽትክን ነው» አለኝ «ውሽትክን ነው 'ንዲህ' ምትለው። የፈረንሳዮቹ ፍቅር-የለሽነት በመጠኑ ተላልፎብህ ነው። ከልብህ ሰው እንዲህ ክፉ ከመሰለህ፣ ለምን እኔን ትመግብኛለህ? ለምን ተሰፋ ስቆርጥ ታፅናኛለህ? ሀብታም አይደለህም። ግን፣ እንደማልከፍላህ እያወቅክ፣ ካቅምህ በላይ የሆነ ገንዘብ ለኔ ታወጣለህ። ለምን?»

«አንተም አንድ ሰው ነህ። የሰው ልጆች በጠቅላላው አይደለህም። አንተን ብቻህን ሳይህ ጎበዝና ብርቱ ሆነህ ትታየኛለህ። በሚል ዮን ውስጥ እንዳንተ ያለ አንድ እንደማይገኝ ይሰማኛል። ደሞ ላንተ ስል አይደለም። ካንተ ጋር ስሆን ደስ ስለሚለኝ፣ ለራሴ ስል ነው።»

«አይምሰልህ። አይምሰልህ። እንግዲያው ለምን መፃፍ ትፈልጋለህ? እውነቱን ንገረኝ 'ስቲ።»

«መፃፍ ደስ ይለኛል።»

«ለምን? እውነትን በምታየው አካላችን ለመግለጽ ስለምትፈልግ ለይደለም?»

«ለምን?»

«ለምን? እውነትን ካወቅካት አይበቃህም? ውበትን ካየህት ለይደለህም? ለምን እነዚህን ለመግለጽ ጊዜህን ታጠፋለህ?»

«እኔ 'ንጃ»

«ለሌሎች ማጋራት ፈልገህ ነው። እውነትን ላላውቁ ለማላውቅ፣ ውበትን ላላይዩት ለማላየት፣ ስለህይወት የሚሰማህን አድናቆት ለሌሎች ለማካፈል። ለዚህ ነው 'ምትፅፈው'። ምክንያቱም ወገኖቻችሁን ትወዳቸዋለሁ። ሰውን ትወዳለህ። ባትወድ ኖሮ እንደዚህ አትሆንም ነበር። ለኔ የተሰጠኝ እድል ለሰጧል ሁሉ ቢሰጠው ኖሮ እንደኔ ይሆን ነበር። ሰው ሁሉ እንደኔ ቢሆን፣ ህያዩ ማልዮን እንደኔ ያሉ ሰዎች በባርነት በጭቆና ሲኖሩ ብታይ፣ ሬቮሎሽን ለትቆስቆስላቸው አትሞክርም ነበር?»

«አየህ ሰው በመሰረቱ ጥሩ ነው። የትም እገር ሂደህ መንገድ ይጥፋህ። ያገኘኸው ሰው ሁሉ ሊመራህ ዝግጁ ነው። እኔ እንደ ፈረንሳዮች ለሰው ግድ የሌለው ህዝብ አይቼም ሰምቼም አላውቅም። ገን የፈለግኸውን ፈረንሳዊ ተማሪ፣ ትምህርት እምቢ አለኝ፣ እንዴት ላድርግ በለው። ከልቡ ሊረዳህ ይሞክራል። ያስተማሪዎቹን ፀባይ ይገልጻል። ምን ምን መፅሀፍ ማንበብ እንደሚጠቅምህ ያስረዳል። የራሱን መፃሕፍትና ደብተሮች ያውስሳል። ሰው መጥፎ የሚሆነው ጥቅሙን የነክህበት 'ንደሆነ ብቻ ነው ወይም ገዢዎቹ መጥፎን ለማረም እንደመጣር፣ ከፋቱንና ጭካኔውን በብልህነት አየኩት ያሳደጉት እንደሆነ ነው።...»

«እሱን ተወውና፣ ስለካስትሮ የማታውቃት አንዲት ትንሽ ታሪክ አለች። ልንግርህ?» አልኩት

«ንገረኝ»

አየህ፣ ካስትሮ የአብዮቱ መልካም ሂደት በአለም እንዳይታወቅ በአሜሪካ mass media ስለታፈነበት፣ ሚዛናዊና በህዝባቸው ተደማጭ የሆኑ ምእራባውያን ጋዜጠኞችንና ደራስያንን

በአክብሮት ጋብሎ መጥተውለት፤ ከባን እያዞረ በሚያስገባኝበት ጊዜ፤
በጁ፣ ሲሄዱ ጥቅጥቅ ያለ ጫካ እንደደረሱ፤ ድንገት አንድ ትልቅ
ደንደላም ጡንቻኛ ጥቁር ሰውዬ ከየት መጣ ሳይባል መንገዳቸው
ላይ ቆመ

መትረየስ እያነጣጠረባቸው፤ ካስትሮን

«የት ነው 'ምትሄደው?» አለው

ካስትሮ «እንግዶች ይገላሉ፤ ለማስገባኝት ነው» አለው

ሰውዬው «በዚህ በኩል መሄድ አትችልም» አለው

«ለምን?»

«አደገኛ ነው። እንግዶችህ ቢፈልጉ በዚህ ሊሄዱ ይችላሉ።
አንተ ግን በወዲያ በኩል ዞረህ መሄድ አለብህ።»

ካስትሮ «በዚያ በኩል መሄድ ብዙ ብዙ ሰአት ያጠፋብናል።
ስለዚህ በዚህ መሄድ አለብን» አለው።

ሰውዬው በጣም ተቆጣ። «አደገኛ ነው እያልኩህ እንዴት በዚህ
ልሂድ ትላለህ? ለኛ አታስብም 'ንዴ? አንተን አደጋ የደረሰብህ
'ንደሆነ፤ እኛ ምን እንሆናለን? የት እንገባለን? ምን ይውጠናል?
አይገባህም?» አለው

ካስትሮና እንግዶቹ በዙሪያ መንገድ መሄድ ግድ ሆነባቸው።»

የባህራም ቡናማ አይኖች በልዩ ብርሀን ተሞሉ — ብርሀን
አይደለም፤ እምባ ነው — የሀዘን እምባ አይደለም፤ ሌላ አይነት
እምባ ነው። ከዚህ በፊት አንድ ጊዜ እንዲህ አይነት እምባ አይኖቹ
ውስጥ አይቼ ነበር

በነጭ መሀረብ አይኖቹን እያዳበሰ

«እንደዚህ ውብ ታሪክ ሰምቼ አላውቅም» አለኝ...

ባህራም ስለአራን ሲያወራልኝ አርፍዶ፤ በየሙሉው ሰአት
ስለሲያትናም ወሬ ስንሰማ አርፍደን፤ የምሳ ሰአት ሲደርስ ወደ
የኒቨርሲቲው ምግብ ቤት እንሄዳለን። አንዳንድ ጊዜ ባጋጣሚ
ከአሜሪካን ተማሪዎች ጋር ስንቀመጥ፤ ወሬ መጀመሩ አይቀርም።
አብዛኛውን ጊዜ እየሳቀና እነሱንም እየሳቀ፤ እንደማይረቡና ተሰፋ

እንደሌላቸው ይነግራቸዋል። ሳይንሳችሁ የሚራመደው በጀርመኖች
እውቀት ነው፤ በሲኒማ አሰራር ጣልያኖንና ሰዊድን ይበልጧችኋል
ይላቸዋል በስነፅሁፍና በፖለቲካ እንግሊዞች ያስከነዱችኋል፤ በአርትና
በአለም ስልጣኔ ፈረንሳዮች ያጥፏችኋል ይላቸዋል።

በአለምንም ቢያወራ ዞር ዞር ወደ ኩባና ቪየትናም ይመጣና
«በጦርነት ኩባን ለመውረር ስትሞክሩ፣ ካስትር በኩርኩም ብሎ
መላሳችሁ - "Bay of Pigs ውጊያ ላይ ሽንፈትን፣ ውርደትንና
እፍራትን አከናኝባችሁ። - የBay of Pigs ቅሬት!» አለ ነገው አለም
ሲሳለቅባችሁ። እናንተ ግን ጉድ እንደተሰራችሁ እንኳ አልተገነዘባች
ሁም። ከስህተታችሁ የመማር ፀጋ አልተሰጣችሁም! "The bigger they
come, the harder they fall" በምትሉ ጊዜ ነንኳ ስለገዛ ራሳችሁ
መተንበያችሁ አይታዩችሁም። አሁን ደግሞ ቪየትናምን ለመውረርና
ለመግዛት ትሞክራላችሁ፣ ግን ጀግናው ሆ-ጅ-ሚን ገትሮ ይዟችኋል»
ይላቸዋል

ንግግሩን ሁልጊዜ በኢራን ይደመድማል «እኔ ደግሞ ትምህርቴን
ጨርሼ አገሪ ስመለስ፣ ከኢራን እየነዳሁ አስወጥቼ፣ ሀንድ ውቅያኖስ
ውስጥ እጩምራችኋለሁ። ምን አለ በሉኝ!»

ይስቃሉ

ይህን ሁሉ ሲልና ከአሜሪካኖቹ ጋር ሲከራከር፣ እኔ ዝም ብዬ
አለግለሁ። ምሳዬን ወይም እራቴን እየበላሁ። አንድ ጊዜ ግን
ከአንድ ጉረኛ አሜሪካን ጋር ክርክር ገጠመ

ባህራም እንደ ልማዱ ከሙግቱ ጋር ቀልድና ሳቅ ሊቀላቀል
ሞከረ። አሜሪካኑ ግን በሀይል አምርሮ ስለ አሜሪካን የጦር ሀይል
ሲሸልል፣ ስንት የጦር መርከብ፣ ስንት የጦር ኢሮፕላን እንዳላቸው
ሲያወራ፣ እንኳን ሆ-ጅ-ሚን፣ ከሩስቶቭና ማላ፣ እንደዚሁም ሌሎች
ችጋራዎች ከሙኒስቶች ተሰብስበው ቢመጡ፣ አሜሪካ ብቻዋን
ድምጥማጣቸውን እንደምታጠፋቸው፣ የዚህም ማስረጃ በ61 ዓ.ም.
የኩባ ፍጥጫ ላይ ኬነዲ ከሙኒስቶቹን ፈላቸውን አስረጭቶ ከኩባ
እንዳባረረ - እንደዚህ እያለ ጉራ ሲነፋ አበሸቀኝ። ባህራምም
መላቱን ትቶ ዝም ብሎ ይሰማዋል። አሜሪካኑ

«አሁን ብንፈልግ ሆ-ጅ-ሚንንና ቪየትኮንጎቹን በአንድ ሳምንት

ውስጥ እናስፈሳቸዋለን!» ሲል፣ ምን እንደነሱን ሳላውቅ

«እዚህ ላይ አንድ ነገር አለ» አልኩ። እሱምን አንድ ቃል ሳልተነፍሰ ስለቆየሁ፣ ባህራምም፣ አሜሪካኑም፣ ሌሎችም ገበታን ላይ የነበሩት፣ ወደኔ አዩ። አጭር ዝምታ

«ታሪክን ብናስታውስ» አልኩ «በ480 አመተ አለም፣ ጥላ ለሚሊዮን የሚገመት የፋርስ ጦር ሰራዊት ግሪኮችን ለመውረድ መጣ። ቴርሞፒሊ ላይ ሌዎኒዳስ የተባለው የሰጋርታ ንጉስ አራት መቶ ወታደሮቹን አሰልፎ ሲጠብቅ፣ ከፋርስ ንጉስ ወደጋ ስጦር አበጋዙ እንዲህ የሚል ማስፈራራያ ደረሰው። 'እጅህን ብትሰጥ ይሻልህል። የኛ ቀስተኞች ሲተኩሱ፣ ፍላጎቶቹ ከመጠጋታቸው የተነሳ፣ ፀሀይዋን ይሸፍኗል።'»

እና ሌዎኒዳስ ምን አለ ይመስላችኋል?»

አሜሪካኑ «ምን አለ?» አለኝ

«መልካም ነው። እኔና አራት መቶዎቼም ጥላ ውስጥ ሆንን ብንዋጋ እንመርጣለን» አለ

ዝም አሉ። የምግብ ቤቱ ጨካኝነት ከሰናል

ባህራም «ቀጥል» አለኝ

«ምን እቀጥላለሁ? ታውቁታላችሁ? ኮ። ሌዎኒዳስና አራት መቶው አለቁ። ሆኖም ግን የፋርስን ቁጥር-የለሽ ሰራዊት ገትረው በመያዛቸው የውጊያው ሚዛን በነሌዎኒዳስ መስዋእትነት ወደኔ ስላደላ፣ ግሪኮቹ ወራሪውን ሰራዊት ድል አድርገው አባረሩት። ታዲያ በጦር ብዛት ቢሆን ኖሮ፣ ፋርስ ያን ጊዜ የአለምን ጦር በሙሉ ሊያሸንፍ ይችል ነበር። ግን የሰው ልጅ ለነጻነት ሲዋጋ፣ በጦር መሳሪያ ብቻ ሳይሆን በወኔው፣ በንዴቱ፣ በወንድነቱ ጭምር ስለሚዋጋ፣ ማንም ትልቅ ጦር አይችለውም። ለዚህ ነው እነሆ-ቺ-ሚን ሊሸነፉ የማይችሉት።»

ይህን ጊዜ ምሳኝንን ጨርሰን ስለነበረ ባህራም እየላ አሜሪካኑን «ለዚህ መልስ ለማግኘት አትሞክር። እውነት ስለሆነ መልስ አይገኝለትም» አለው «ይልቅ ለኬነዲ ሀቁን ንገረው። እኛ አንድ ሌላ ነገር አለ ለኬነዲ መንገር ያለብህ። ማእ የቻይና ሆኖ በሙሉ ለጦርነት ተዘጋጅ ብሎ ማዘዙን ታውቅ የለ? ደዋ የቻይና

ሀዘብ በማለት ትእዛዝ ዋና በመማር ላይ ይገኛል። በየቀኑ ሰዓት ሚሊዮን ቻይናዎች የዋና ልምምድ ያደርጋሉ። አርጊትና ሽማግሌው ላይ ቀርባኛ ውስጥ ይዋኛል። ልምምዳቸውን ከጨረሱ በኋላ 'ንግዲህ ምን እንደሚያደርጉ ታውቃለህ? ማለት እየመራቸው የጋራ ፊት ውቅያኖስ በዋና ያቋርጡና፤ እናንተን በአለንጋ አርባ ገርፈው ሲያበቁ፤ አሻንጉሊቶቻችሁን በሙሉ ይቀጥላችኋል። «ጥሩ ልጆች የሆናችሁ እንደሆን፤ አሻንጉሊቶቻችሁን እንመልሰላችኋለን፤ አለዚያ ግን መጫወቻ ታጣላችሁ። ልባርጉ!» ብለዋችሁ ሲያበቁ፤ ወደአገራቸው ተመልሰው በሰላም ይኖራሉ። ይህን ለኬንያ ንገረው» አለውና እኔን እንሂድ አለኝ። አሜሪካኑ ለመላቅም አልቻለ፤ ለመናደድም አልቻለ። ግራ ገብቶት ባህራምን አየው

እኔና ባህራም ትተነው ከምግብ ቤቱ ወጣን። መኝታ ቤት ሄደን ቡና ከጠጣን በኋላ፤ እንዲያጠና ወይም ስለሬቮሎቭን እንዲያነብ ትቼው ወጥቼ ሲኒማ ለመግባት ወደ ኩር ሜራቦ በኩል አመራሁ

ግን ሲኒማ አልገባሁም። በካፌ ዶርቢቴል በር ሳልፍ፤ ውስጥ ሲልቪን አየኋት። ፊቷን ወደበር በኩል አርጋ ተቀምጣ ጋዜጣ ስታነብ ነበር፤ አየኝኝ። የፈገግታዋን ውበት ረስቼው ኖሯል። አሁን ሳየው በጣም ደስ አለኝ። ወደኔ መጣች። ስትራመድ አንገቷን እያወዛወዘች ስለሆነ፤ ከረዥም ነጭ አንገቷ በስተኋላ የተለቀቀው ጥቁር ሀር ፀጉሯ ዠው ዠው ይጫወታል። ይህንንም ረስቼው ኖሯል። መጣችና ጉንጨን ሰማኝ

«ከነገ ወድያ ነበር ለመጣ ያቀድኩት፤ ግን በሀይል ናፈቅከኝ» አለችኝ። እሷ ስትናገረው ፈረንሳይኛው መጣፈጡ! ወደ ቤቷ በኩል እየተራመድን፤

«እንኳን መጣሽ! በሀይል ናፍቀሽኝ ነበር» አልኳት

እንደ ልማዷ «ሃማንፉ» ሳቋን እያሳቀች «እኔን የምታስረሳህ ቤት አላገኝህም?» አለችኝ። እንዳላገኘሁ ታውቃለች። መቼም እንደማላገኝ እርግጠኛ ነኝ።

«ቤት የሚሉት ነገር ዘወር ብዬም አላየሁ» አልኳት

«እንገዲያው ምን ስትሰራ ሰነበት?» ማለት መንገዱን ኳ! ኳ! ሲያረገው ይሰማኛል፤ ከጎኔ ድምፅዋ ይሰማኛል፤ ሰፊ አፏ ላይ ውብ

ፈገገታዋ ይታየዋል፤ ደቢታ ይሰጥኛል

«ሲኒግ ሳይ። እና ከዚህ ጋር ሳይ።»

«ምን ምን አወራችሁ?»

«አ —! ብዙ ነው»

«ንገረኝ»

«ጊዜ የለኝም። ዛሬ ካንቺ ጋራ ማውራት አልፈልገም» አልኳት ምኞቱ ውስጠ ማበጥ ጀምሯል። ቤቷ እስከደርሰ ቸኩያለሁ

«ማውራት አለብህ፤ ሌላ ነገር ለመስራት አትችልም» አለችኝ

«ለምን?» ብዬ አየኋት። ከገንቤ ስትራመድ ጭንቅላቷ ይመዛመዛ ወደኔ አታይም። ፊቷ በጣም ቀልቷል። አፍራሳች። ዝም አለች

«ለምን? ለመመንኮስ ቆርጠሻል 'ንዴ?» ዝም አለች። «ምን ሆነሻል?»

«አሞኛል»

«ምንሽን?»

«አንተ 'ምትጠይቀውን ጥያቄ መቸስ የመንደር ቂል እንኳን አይጠይቀውም።»

«አትቆጪ። ምን ሆነሽ ነው? ማለቴ —»

«ነገሩ ትንሽ ነው። ሀኪም አይቶኝ መድሀኒት ስጥቶኛል። ከአንድ አምስት ቀን በኋላ ይደናል ብሎኛል።» ድንገት ሳቀች። «ብቻ ቂጥኝ ወይም ጨብጦ እንዳልሆነ አርግጠኛል ትሆን ትችላለህ» አለችኝ፤ ሳቋን ትታ «ይልቅስ ስለባህራም ንገረኝ።»

ስለባህራም ሳጫውታት፤ ተነሳስቶ የነበረ ስሜቴን ረሳሁት። ቤቷ ገብተን፤ ቡና በወተት አፍልታ ጠጥተን፤ ለብዙ ጊዜ አወራሁላት። ስጨርሰ አስተያየቷን ባጭሩ ገለፀችልኝ

«ይሄ ባህራም እንደ ፖል አይነት ሰው ይመስላል» አለች

«ለመሆኑ ስለፖል ትሰሚያለሽ?»

«ፖሪስ ስሄድ አንድ ደብዳቤ አገኝሁ። ፖል በቪዩትናምና በላላስ መካከል እየተመላለሰ የደፈጣ ተዋጊዎቹን ያግዛል። በይፋ ባይታወቅ ነው 'ንጂ፤ አሜሪካኖቹ ላላስ ውስጥም ይዋጋሉ። የደፈጣ

ተዋጊዎቹ ፖሊስ ኮሎኔል ነው የሚሉት። በጣም ይወዱታል።»
«ሌላስ ምን አለ?»

«ምንም አላለ። እሱን ተወውና ናፍቄህ እንደሆነ አሳየኝ እሱ።»
አለችኝ። ውብ ፊቷ ላይ ቅንዝረኛ ፈገግታ ይርበተበታል። እነ ፖሊስ
ባንዳፍታ ረሳጋቸው። እሷ እንደተቀመጠች ከፊቷ ተምበርክኪ
አንገቷን እስመው ጀመር። አንገባገባኝ። ተለይታኝ ስለቆየችና
አሁንም ላገኛት ባለመቻሌ፣ ስሜቱ እንደ እብድ አደረገኝ። ምንም
ማድረግ እንደማልችል እያወቅኩም ልብሷን አስወለቅኳት። ናፍቄኝ
የነበረውን ውብ ገላዋን ማየትና መቃጠል አማራጫ። በልዩ ጥንቃቄ
የተቀረፀ ድንቅ እገርቻን መሳም ጀመርኩ። ቀስ እያደረገ ስሜቱ
ሁለታችንንም እንደ አዙሪት እያቃጠለ ያሸከረከረን ጀመር። ከሰለት
በጳላውን በሙሉ በስሜት ስንቃጠል አሳለፍነው። ሁለታችንም አንድ
ነገር ለመጀመሪያ ጊዜ ተገነዘብን። ወጣት ሆኖ አልጋ ውስጥ
መተቃቀፍና፣ እየተያዩ፣ እየተሻሹ፣ እየተሳሳሙ፣ እየተናከሱ፣
እየተላላሱ መቃጠል፣ የስሜትን ጥም ከማርካት የበለጠ ደስታን
ሊሰጥ ይችላል...

ባህሪም ፈተናውን በጭራሽ አልፋለሁ አላለም ነበር። ግን
አለፈ። በጣም ገረመው። እኔን «አንተ ነህ የቀናኸኝ» አለኝ። «እስቲ
ና ስራ አፋልገኝ። አሁንም ያንተ ውቃቢ ይቀናኝ ይሆናል!» ከ።»

ትምህርት ተጀምሮ አንድ ወር ያህል እንዳለፈ፣ ባህሪም ከኤክስ
ውጪ፣ ጋርደን የምትባል መንደር አጠገብ አንድ የግል ትምህርት
ቤት ውስጥ የተማሪዎች ሞግዚትነት ስራ አገኘ። ብዙ ትርፍ ጊዜ
ሰላለው፣ ትምህርቱን ሊያጠና ይችላል። በየሁለት ሳምንቱ ቅዳሜና
እሁድ እረፍት ስለሆነ፣ ኤክስ መጥቶ ከኒኮል ጋር ያሳልፈዋል።
እኛንም ያገኘናል። ስለተማሪዎቹ ብዙ ኮሚክ ነገር ያወራልናል።
አንዳንድ ጊዜ በስራ ቀንም ብቅ ይልና፣ እነ ሉላሰገድን ምን ምን
እንደተማሩ ጠያይቆ፣ ደብተርና መፃሕፍት አውሰውት ይሄዳል

አንድ ቀን ትምህርት ቤቱ ልገበኘው ሂጂ «ያንተ እድል በጣም
ቀንቶኛል» አለኝ «ስራዬ ከልጆች ጋር መኖር ነው። ጂምናስቲክ
አሰራቸዋለሁ፣ አልጋቸውን እንዲያነጥፉ፣ ንዕህናን እንዲጠብቁ
አደርጋለሁ፣ ዲሲፕሊን አስከብራለሁ። እነሱም በጣም ይወዱኛል።»

አንዳንዴ በፈረንሳይኛዬ ይቀልዳሉ። ለጥናት ብዙ ጊዜ አለኝ። ጥናቱ ደግሞ መቅለሉ! አንብቦ መረዳቱ ሁለት ሰዓት ይወስድብኝ የነበረ ምእራፍ፣ አሁን ግማሽ ሰዓት ይበቃዋል። ግማሽ ሰዓት! ለምን ብትል፣ በዙሪያዬ ገንዘብ የተበደርኩት ሰው የለም፣ ካገሬ ደብዳቤ መጥቶልኝ ይሆን? ብዬ አላስብም -- ቢመጣልኝም ኤክስ ይጠብቀኛል እንጂ እዚህ ስለማይመጣ።

ስለዚህ ኤክስ እስክሄድ ሰላም ውስጥ እሰነብታለሁ። ከሁሉ የበለጠ ግሩም ስሜት የሚሰማኝ መቼ መሰለህ? ከተማሪዎቼ ጋር ምሳ ወይም እራት ስበላ። ሰው አይደለም የሚጋብዘኝ፣ እኔው ራሴ ነኝ የምመገበው። በሰው ደግነት ሳይሆን በራሴ ልፋት ነው እስክጠግብ የምበላው። አቤት እንዴት ያለ ግሩም ስሜት ነው! ይመስለኛል፣ ችግርን መቅመስ ብዙ ጥቅም አለው። ለምሳሌ ሰው ብዙ ሰርቶ ለፍቶ መኖር ይመረዋል። ግን ስራ አጥቶ መንቀጥለልንና፣ ምን እበላ ይሆን ብሎ መስጋትን የቀመሰ ሰው፣ ሰርቶ፣ ለፍቶ ለመኖር መቻል ትልቅ እድል መሆኑ ይገባዋል። ስለዚህ ደስታን ያገኛል። . . . አንዳንድ ጊዜ ምን ብዬ አስባለሁ ይመስልህል? ይህን የደረሰብኝን ችግር መቀበሉን ብችልበት፣ አስተያየቱን ብችልበት፣ የተሻለኩ ሰው ሊያደርገኝ ይችላል ይሆናል/ኮ፣ ብዬ አስባለሁ።»